

Broj: 03-02-1909/2024
Sarajevo, 13.12.2024. godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
PARLAMENT FEDERACIJE
SARAJEVO

**PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- Predstavnički dom -
gosp. Dragan Mioković, predsjedavajući ✓

- Dom naroda -
gosp. Tomislav Martinović, predsjedavajući ✓

Primljeno: 16-12-2024			
Org. jed.	Broj	Priloga	Vrijednost
01,02	- 02 -	2605	/24

Poštovani,

U skladu sa članom IV.B.3.7.c) (III) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa čl. 178. i 179. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 69/07, 2/08. 26/20 i 13/24) i sa čl. 171. i 172. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/03, 21/09, 24/20 i 60/24), radi razmatranja i usvajanja, dostavljam Vam **PRIJEDLOG ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U PORODICI I NASILJA PREMA ŽENAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**, koji je utvrdila Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 44. sjednici, održanoj 11.12.2024. godine.

Prijedlog zakona se dostavlja na službenim jezicima i pismima Federacije Bosne i Hercegovine u printanoj i elektronskoj formi (CD).

S poštovanjem,

Prilog:

- Prijedlog zakona na bosanskom jeziku,
- Obrazac B Tablica o usklađenosti za više propisa,
- Obrazac broj 1a,
- Obrazac broj 2 i
- Obrazac IFP-DA.

Co: Federalno ministarstvo pravde
gosp. Vedran Škobić, ministar

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA

„E1“

PRIJEDLOG

ZAKON
O ZAŠTITI OD NASILJA U PORODICI I NASILJA PREMA ŽENAMA
U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Sarajevo, decembar 2024. godine

HOBA LINDA
LINDA HOBA

HOBA LINDA
LINDA HOBA

HOBA LINDA
LINDA HOBA

ZAKON
O ZAŠTITI OD NASILJA U PORODICI I NASILJA PREMA ŽENAMA
U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.
(Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuje se zaštita od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), osobe koje se u smislu ovog zakona smatraju članovima porodice, krug zaštićenih osoba, subjekti zaštite, specijalizirane usluge podrške, postupak zaštite žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama i mjere za zaštitu od nasilja u porodici i nasilja prema ženama, pomoć žrtvama, te mjere za sprečavanje nasilja od osoba koje su učinile nasilje, uloga udruženja i fondacija u sistemu zaštite žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama, te saradnja svih subjekata koji su u funkciji zaštite od nasilja u porodici i nasilja prema ženama, prikupljanje podataka o primjeni ovog zakona i osnivanje Komisije za praćenje primjene Zakona, te druga pitanja od značaja za zaštitu od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji.

Član 2.
(Usklađenost s pravnom stečevinom Evropske unije)

Ovim zakonom se u zakonodavstvo Federacije djelimično preuzima Direktiva (EU) 2024/1385 Evropskog parlamenta i Vijeća od 14. maja 2024. godine o suzbijanju nasilja prema ženama i nasilja u porodici (SL L2024/1385).

Član 3.
(Cilj zakona)

Cilj ovog zakona je zaštita žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama (u daljem tekstu: nasilja), te suzbijanje i prevencija ovog nasilja kojim se krše ljudska prava i slobode koja su zagarantirana ustavima, zakonima, Konvencijom Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici i prihvaćenim međunarodnim ugovorima.

Član 4.
(Javni interes)

Zaštita od nasilja je od javnog interesa za Federaciju, kantone, gradove i općine u Federaciji.

Član 5.
(Opći principi pružanja zaštite od nasilja)

(1) Zaštita od nasilja uređena ovim zakonom i drugim zakonima i propisima, primjenjuje se u skladu sa međunarodnim ugovorima i standardima koje je prihvatila Bosna i Hercegovina koji uređuju zaštitu od nasilja, a primjenjivat će se u svim slučajevima radi osiguranja najdjelotvornije zaštite prava žrtve nasilja bez diskriminacije po bilo kojem osnovu, kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjersko uvjerenje, političko ili neko drugo mišljenje odnosno opredjeljenje,

- nacionalno odnosno društveno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, uzrast, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, status migranta ili izbjeglice, odnosno neki drugi status.
- (2) Posebne mjere neophodne za sprečavanje i zaštitu žena od rodno zasnovanog nasilja ne smatraju se diskriminacijom u smislu ovog zakona.
 - (3) Primjenu i provođenje ovog zakona u skladu sa svojim nadležnostima osigurat će sudovi, tužilaštva, policijski organi, organi starateljstva i druge institucije nadležne za socijalnu i zdravstvenu zaštitu i specijalizirane nevladine organizacije uz obavezu zajedničkog i koordiniranog djelovanja.
 - (4) Institucije iz stava (3) ovog člana trebaju osigurati da postupanja sa žrtvama nasilja i nasilnim osobama vrše zaposlenici educirani za rad s navedenim osobama.
 - (5) Na djecu učinioce nasilja neće se primjenjivati odredbe ovog zakona.

Član 6. (Ostvarivanje prava)

Zaštita od nasilja ostvaruje se primjenom ovog zakona i drugih propisa kojima se uređuje ostvarivanje prava žrtava nasilja.

Član 7. (Zabrana diskriminacije)

Izražavanje u jednom gramatičkom rodu, muškom ili ženskom, uključuje oba roda.

II. POJMOVI I ZNAČENJE IZRAZA

Član 8. (Značenje izraza u ovom zakonu)

- (1) Nasilje u porodici označava svako djelo fizičkog, seksualnog, psihičkog odnosno ekonomskog nasilja do kojeg dođe u porodici ili domaćinstvu ili između bivših ili sadašnjih bračnih partnera odnosno partnera, neovisno od toga da li učinilac dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.
- (2) Nasilje prema ženama označava kršenje ljudskih prava i oblik diskriminacije nad ženama i predstavlja sva djela rodno zasnovanog nasilja koja dovode do, odnosno mogu dovesti do, fizičke, seksualne, psihičke odnosno ekonomske povrede odnosno patnje za žene, obuhvatajući i prijetnje takvim djelima, prinudu odnosno protivpravno lišavanje slobode, bilo u javnosti ili u privatnom životu.
- (3) Rod označava društveno određene uloge, ponašanja, aktivnosti i atribute koje dato društvo smatra prikladnim za žene i muškarce.
- (4) Rodno zasnovano nasilje prema ženama označava nasilje koje je usmjereno protiv žene zato što je žena, odnosno ono koje nesrazmjerno utiče na žene.
- (5) Pojam „žena“ uključuje i djevojke ispod 18 godina starosti.
- (6) Dijete u smislu ovog zakona je svaka osoba koja nije navršila 18 godina života.
- (7) Organ starateljstva je centar za socijalni rad ili općinska služba socijalne zaštite kojima su prema Porodičnom zakonu Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 35/05 i 31/14) povjereni poslovi starateljstva.

Član 9. (Radnje nasilja u porodici i nasilja prema ženama)

- (1) Radnje nasilja u porodici i nasilja prema ženama, u smislu člana 8. st. (1) i (2) ovog zakona su:

- a) primjena sile na fizički integritet člana porodice, bez obzira na to je li nastupila povreda,
 - b) napad na psihički integritet člana porodice, bez obzira na to da li je nastupila povreda psihičkog integriteta,
 - c) postupanje koje može prouzročiti fizičku ili psihičku bol ili patnju člana porodice,
 - č) drsko i bezobzirno ponašanje prema članu porodice,
 - ć) uzrokovanje straha ili osobne ugroženosti ili povredu dostojanstva člana porodice ucjenom ili drugom prinudom,
 - d) verbalni napad, vrijeđanje, psovanje, nazivanje pogrdnim imenima, te drugi načini grubog uznemiravanja člana porodice,
 - dž) seksualno nasilje, zlostavljanje, uznemiravanje i iskorištavanje člana porodice,
 - đ) praćenje, uhođenje i drugi slični oblici uznemiravanja člana porodice,
 - e) namjerno oštećenje, uništenje ili prometovanje zajedničke imovine ili imovine u vlasništvu ili posjedu člana porodice,
 - f) oduzimanje ili uskraćivanje prava na ekonomsku neovisnost zabranom rada ili držanjem člana porodice u odnosu ovisnosti ili podređenosti,
 - g) zabrana ili onemogućavanje korištenja zajedničke ili osobne imovine, raspolaganja osobnim prihodima ili imovinom stečenom osobnim radom ili nasljeđivanjem,
 - h) uskraćivanje sredstava za održavanje zajedničkog domaćinstva i za brigu o djeci,
 - i) zanemarivanje djece u njihovom odgoju,
 - j) ponižavajuće postupanje prema djeci ili njihovo odgajanje fizičkim kažnjavanjem,
 - k) oduzimanje djece ili izbacivanje iz stana člana porodice,
 - l) uskraćivanje izdržavanja člana porodice,
 - lj) zanemarivanje starih, bolesnih ili iznemoglih članova porodice u njihovom negovanju ili liječenju,
 - m) ograničavanje slobode komuniciranja člana porodice s drugim članovima porodice ili drugim osobama,
 - n) nasilna izolacija ili ograničenje slobode kretanja člana porodice,
 - nj) onemogućavanje pristupa članu porodice zdravstvenoj zaštiti ili njezi,
 - o) iscrpljivanje radom, izgladnjivanje, uskraćivanje sna ili neophodnog odmora člana porodice,
 - p) nepridržavanje odluke nadležnog organa ili suda kojom je utvrđeno održavanje kontakta djece s roditeljem s kojim dijete ne živi,
 - r) zadržavanje putne isprave ili nekog dokumenta člana porodice,
 - s) zloupotreba fotografija i snimaka člana porodice s ciljem njegove diskreditacije ili omalovažavanja njegove osobnosti,
 - š) svaka druga radnja koja predstavlja nasilje u smislu člana 8. st. (1) i (2) ovog zakona.
- (2) Pod radnjom nasilja u porodici i nasilja prema ženama smatraju se i prijetnje radnjama iz stava (1) ovog člana i prijetnje drugim radnjama koje predstavljaju nasilje u smislu člana 8. st. (1) i (2) ovog zakona.

Član 10. (Član porodice)

Članom porodice, u smislu ovog zakona, smatraju se:

- a) bračni partneri ili bivši bračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih,
- b) vanbračni partneri ili bivši vanbračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih,
- c) srodnici: krvni srodnici i srodnici iz odnosa potpunog usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj liniji zaključno sa četvrtim stepenom, očuh, maćeha, usvojenik i usvojilac iz odnosa nepotpunog usvojenja, srodnici po tazbini zaključno s drugim stepenom bez obzira na činjenicu da je bračna zajednica prestala,
- d) osobe koje vezuje odnos starateljstva i udomiteljstva, osim ako je staralac zaposlenik organa starateljstva,
- e) osobe koje žive ili su živjele u istom domaćinstvu bez obzira na srodstvo,
- f) osobe koje imaju zajedničko dijete ili je dijete začeto iako nikada nisu živjele u istom domaćinstvu,

- g) osobe koje su međusobno bile ili su još uvijek u emotivnoj ili intimnoj vezi, neovisno od toga da li učinilac dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.

Član 11. (Žrtva nasilja)

- (1) Žrtva nasilja u porodici u smislu ovog zakona je svaki član porodice ili domaćinstva, koji je izložen radnjama nasilja u porodici iz člana 8. stav (1) i člana 9. ovog zakona.
- (2) Dijete je žrtva nasilja u porodici ako je bilo prisutno prilikom vršenja nasilja prema drugom članu porodice, iako radnje nasilja nisu preduzete prema njemu.
- (3) Žrtva nasilja prema ženama u smislu ovog zakona je svaka žena izložena radnjama nasilja iz člana 8. stav (2) i člana 9. ovog zakona.

Član 12. (Učinilac nasilja u porodici i nasilja prema ženama)

- (1) Učinilac nasilja u porodici u smislu ovog zakona je član porodice ili domaćinstva, koji vrši ili je vršio radnje nasilja navedene u članu 8. stav (1) i člana 9. ovog zakona.
- (2) Učinilac nasilja prema ženama u smislu ovog zakona je svaka osoba koja vrši ili je vršila radnje nasilja navedene u članu 8. stav (2) i člana 9. ovog zakona.

Član 13. (Subjekti zaštite)

- (1) Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja dužni su pružiti nadležni organi: policijski organi, tužilaštva, sudovi, organi starateljstva, zdravstvene i obrazovne ustanove, zavodi za besplatnu pravnu pomoć i druge javne ustanove (u daljem tekstu: subjekti zaštite).
- (2) Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja pružaju i specijalizirane nevladine organizacije iz člana 14. ovog zakona.
- (3) Subjekti zaštite dužni su postupati u skladu s odredbama ovog zakona i sa dužnom pažnjom pružiti zaštitu, podršku i pomoć žrtvama nasilja i spriječiti ponavljanje nasilja bez obzira na to da li je protiv učinioca pokrenut krivični postupak.
- (4) Žrtve nasilja imaju pravo na pristup svim subjektima zaštite i oslobođene su plaćanja svih troškova postupka pred tim subjektima.

Član 14. (Specijalizirane usluge podrške)

- (1) Specijalizirane usluge podrške obuhvataju usluge stručne podrške i savjetovanja, te usluge institucionalnog socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške koje imaju za cilj zaštitu i prevenciju od nasilja.
- (2) Specijalizirane usluge podrške mogu pružati javne ustanove, udruženja, fondacije, vjerske zajednice, te druge pravne osobe koje ispunjavaju minimalne standarde iz člana 61. ovog zakona.

III. POSTUPAK OSTVARIVANJA ZAŠTITE ŽRTAVA NASILJA U PORODICI I NASILJA PREMA ŽENAMA

Član 15. (Prava žrtava nasilja)

Žrtva nasilja ima sljedeća prava:

- a) pravo na pristup službama za podršku žrtvama nasilja,
- b) pravo na besplatnu medicinsku pomoć, onoliko dugo koliko je potrebno,
- c) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i podršku tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama nasilja,
- č) pravo na zaštitu od zastrašivanja i osvete,
- ć) pravo na zaštitu dostojanstva tokom ispitivanja žrtve kao svjedoka,
- d) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri preduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje,
- dž) pravo na punomoćnika,
- đ) pravo na pratnju personalnog asistenta ukoliko je žrtva nasilja osoba s invaliditetom koja koristi usluge personalnog asistenta,
- e) pravo da, bez nepotrebnog odgađanja, bude obaviještena o ukidanju zadržavanja ili bijegu učinioca nasilja, te izricanju, produženju, zamjeni, te prestanku zaštitnih mjera koje su određene radi njene zaštite ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora,
- f) pravo da bude obaviještena o preduzetim radnjama povodom prijave nasilja i o ishodu postupka,
- g) pravo da bude ispitana bez neopravdane odgode nakon podnošenja prijave, i po zahtjevu od strane osobe istog spola,
- h) pravo na izbjegavanje kontakta s učiniocem nasilja prije i tokom postupka, osim ako sudski postupak zahtijeva takav kontakt,
- i) pravo na socijalno stanovanje u skladu s propisima o stambenoj politici,
- j) pravo na privremeni smještaj u sigurnu kuću,
- k) pravo na policijsku zaštitu i osiguranje, u svrhu neometanog uzimanja osobnih stvari prilikom napuštanja zajedničkog domaćinstva,
- l) pravo na besplatnu pravnu pomoć,
- lj) pravo na tajnost podataka na osnovu kojih se može otkriti identitet žrtve nasilja ili identitet člana njene porodice.

Član 16. (Informiranje žrtve nasilja)

Subjekti zaštite dužni su u prvom kontaktu sa žrtvom nasilja obavijestiti žrtvu na jeziku koji razumije i njoj razumljiv način, o svim pravima i mjerama zaštite i uslugama koje ima u skladu s ovim zakonom i drugim propisima, kao i o ustanovama, organima i pravnim osobama koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona.

Član 17. (Pravo na besplatnu pravnu pomoć)

- (1) Žrtva nasilja u postupcima ostvarivanja svojih prava i zaštite od nasilja, ima pravo na besplatnu pravnu pomoć.
- (2) Besplatna pravna pomoć osigurava se žrtvi nasilja s ciljem olakšanog pristupa pravima iz oblasti zdravstvene, socijalne i materijalne zaštite i zbrinjavanja i ostvarivanja prava na naknadu materijalne i nematerijalne štete, te sudjelovanja u krivičnim postupcima u kojima se pojavljuje u svojstvu žrtve nasilja, odnosno oštećenog.

- (3) Pravo na besplatnu pravnu pomoć žrtvi nasilja koja je zbrinuta u sigurnu kuću osiguravaju institucije za besplatnu pravnu pomoć i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona.

Član 18.
(Osoba od povjerenja)

- (1) Žrtva nasilja može izabrati, prije ili tokom postupka, osobu od povjerenja koja će biti prisutna tokom postupka ili radnji u vezi sa zaštitom od nasilja.
- (2) Osoba od povjerenja može biti bilo koja punoljetna osoba osim učinioca nasilja.
- (3) Nadležni organi su obavezni omogućiti prisustvo osobe od povjerenja u svim postupcima i radnjama u koje je uključena žrtva nasilja, u skladu s propisima kojima je uređena nadležnost tih organa.

Član 19.
(Hitnost postupka i obaveza postupanja subjekata zaštite)

- (1) Subjekti zaštite dužni su osigurati hitno rješavanje predmeta nasilja, vodeći računa da su interes i dobrobit žrtve prioritet u tim postupcima, a naročito ako je žrtva dijete, osoba starija od 65 godina, osoba s invaliditetom i osoba pod starateljstvom.
- (2) U slučajevima nasilja subjekti zaštite dužni su međusobno sarađivati, sarađivati i sa drugim nadležnim vladinim tijelima i organima i nevladinim organizacijama u najboljem interesu žrtve, kao i razmjenjivati potrebne podatke i informacije.

Član 20.
(Obaveza prijave nasilja i saradnja)

- (1) Zaposleni u subjektima zaštite, obrazovnim, socijalnim i zdravstvenim ustanovama dužni su odmah prijaviti policijskom organu ili tužilaštvu djelo nasilja o kojem su obaviješteni ili o kojem saznaju na drugi način.
- (2) Svako ima pravo prijaviti izvršenje nasilja.
- (3) Svako je dužan prijaviti krivično djelo kojim se vrši ili je izvršeno nasilje kada neprijavlivanje krivičnog djela predstavlja krivično djelo ili ukoliko je žrtva nasilja dijete.
- (4) Nakon prijema prijave da je učinjeno nasilje, organ kome je podnesena prijava dužan je bez odlaganja o tome obavijestiti organ starateljstva, koji će odmah pružiti socijalnu zaštitu i psihosocijalnu pomoć žrtvi, preduzeti druge mjere iz svoje nadležnosti, te o tome sačiniti službeni izvještaj kojeg bez odlaganja dostavlja nadležnom policijskom organu.
- (5) Zdravstvena ustanova obavit će besplatan ljekarski pregled radi utvrđivanja i evidentiranja postojanja povreda fizičkog ili psihičkog integriteta i pružiti žrtvi nasilja potrebnu ljekarsku pomoć.
- (6) O izvršenom nasilju nadležni policijski organ odmah obavještava i nadležno tužilaštvo i, uz izvještaj, dostavlja prikupljene dokaze i procjenu rizika.
- (7) Policijski organ dužan je o procjeni rizika bez odlaganja obavijestiti organ starateljstva.
- (8) Nadležni tužilac, u pisanoj formi, obavještava nadležni policijski organ, žrtvu nasilja i organ starateljstva o podizanju optužnice protiv osumnjičene osobe, o neprovođenju istrage ili obustavi istrage, kao i o razlozima za neprovođenje i obustavu istrage.
- (9) Na zahtjev organa starateljstva ili na zahtjev policijskog organa ili na zahtjev žrtve, sigurne kuće dužne su osigurati smještaj žrtvi nasilja.
- (10) Ako neprijavlivanje nasilja ne predstavlja krivično djelo propisano Krivičnim zakonom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23),

osoba koja ne izvrši obavezu prijavljivanja radnji nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona čini prekršaj, osim u slučaju kada nasilje u porodici prijavi žrtva nasilja.

Član 21. (Procjena rizika)

- (1) U odnosu na svaku prijavu nasilja nadležni policijski organ u saradnji sa subjektima zaštite mora izvršiti procjenu rizika za sve žrtve nasilja, naročito rizika od smrtnosti, ozbiljnosti situacije i rizika od ponavljanja nasilja s ciljem upravljanja rizikom i koordiniranog osiguranja zaštite i podrške žrtvama nasilja.
- (2) Procjena rizika naročito uzima u obzir činjenicu da li učinioci djela nasilja posjeduju vatreno oružje, odnosno imaju pristup vatrenom oružju te o potrebi njegovog privremenog oduzimanja.
- (3) Procjena rizika se vrši na osnovu prikupljenih informacija o tome:
 - a) da li je učinilac nasilja ranije ili neposredno prije procjene rizika učinio nasilje u porodici ili neki drugi vid nasilja i da li ga je spreman ponoviti,
 - b) da li učinilac živi sa žrtvom nasilja,
 - c) da li je učinilac prijetio fizičkim ozljeđivanjem, ubistvom ili samoubistvom,
 - č) da li je učinilac mentalno bolestan,
 - ć) da li učinilac zloupotrebljava alkohol, psihoaktivne supstance ili pati od nekih oblika ovisnosti,
 - d) da li postoji sukob oko starateljstva nad djetetom ili oko načina održavanja osobnog kontakta djeteta i roditelja koji je učinilac nasilja,
 - dž) da li je učiniocu izrečena mjera zaštite od nasilja, da li je došlo do kršenja mjere,
 - đ) da li žrtva doživljava strah i kako ona procjenjuje rizik od ponavljanja nasilja,
 - e) da li postoji uhođenje žrtve nasilja,
 - f) da li je žrtva nasilja pokrenula ili planira pokrenuti postupak za razvod braka ili prekinuti zajednički život s učiniocem,
 - g) da li je žrtva nasilja posebno ugrožena zbog trudnoće, invaliditeta i starosti,
 - h) druge činjenice i okolnosti od značaja za procjenu rizika.
- (4) Procjena rizika vrši se za djecu, uzimajući u obzir bilo koju prijetnju upućenu direktno njima ili prijetnju koja se odnosi na njihovo razdvajanje od žrtve nasilja.
- (5) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova donosi podzakonski akt o postupku i načinu provođenja procjene rizika u svim fazama postupka, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutrašnjih poslova.

IV. HITNE MJERE ZAŠTITE

Član 22. (Svrha hitnih mjera zaštite)

Svrha hitnih mjera zaštite je otklanjanje neposredne opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i njihove djece i sprečavanje ponavljanja nasilja.

Član 23. (Vrste hitnih mjera zaštite)

- (1) Učiniocu nasilja mogu se izreći sljedeće hitne mjere zaštite:
 - a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,
 - b) zabrana približavanja žrtvi, a prema potrebi djeci žrtve i osobama u odnosu na koje postoji opasnost od vršenja nasilja,

- c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja.
- (2) Hitne mjere zaštite određuju se kada su ispunjeni uvjeti za izricanje zaštitnih mjera propisanih ovim zakonom.

Član 24.

(Postupak određivanja i trajanje hitnih mjera zaštite)

- (1) Kada postoje osnovi sumnje da je učinjeno nasilje nadležni policijski organ će, kada su za to ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti, odmah pismeno narediti hitne mjere zaštite o čemu je dužan obavijestiti nadležnog tužioca.
- (2) Zahtjev za određivanje hitnih zaštitnih mjera nadležnom policijskom organu mogu podnijeti i nadležni tužilac, žrtva ili organ starateljstva.
- (3) O zahtjevu iz stava (2) ovog člana nadležni policijski organ je dužan odlučiti u roku od šest sati od sata prijema zahtjeva.
- (4) Nadležni policijski organ može odrediti jednu ili više hitnih mjera zaštite.
- (5) U naredbi kojom se određuju hitne mjere zaštite unijet će se upozorenje o posljedicama kršenja hitnih mjera zaštite.
- (6) Pismenu naredbu kojom se određuju hitne mjere zaštite policijski organ je dužan uručiti osobi prema kojoj su mjere određene. Osoba prema kojoj su mjere određene, za vrijeme trajanja mjera, ima pravo podnijeti pritužbu nadležnom tužilaštvu, koji je o pritužbi dužan odlučiti u roku od 12 sati od podnošenja pritužbe.
- (7) Hitne mjere zaštite na osnovu naredbe policijskog organa stupaju na snagu odmah i mogu trajati najduže 48 sati.
- (8) Nadležni policijski organ o naredbi kojom su određene hitne mjere zaštite bez odgađanja obavještava žrtvu nasilja i organ starateljstva.

V. ZAŠTITNE MJERE

Član 25.

(Svrha zaštitnih mjera)

Svrha zaštitnih mjera je otklanjanje opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i sprečavanje ponavljanja nasilja otklanjanjem stanja i uvjeta koji mogu uticati ili poticajno djelovati da učinilac ponovno izvrši radnje nasilja.

Član 26.

(Vrste zaštitnih mjera)

Kada postoje osnovi sumnje da je učinjeno djelo nasilja, učiniocu nasilja mogu se izreći sljedeće zaštitne mjere:

- a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,
- b) zabrana približavanja žrtvi nasilja i prema potrebi djeci žrtve,
- c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja,
- d) obavezan psihosocijalni tretman,
- e) obavezno liječenje od ovisnosti,
- f) privremeno lišenje slobode i zadržavanje.

Član 27.

(Udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora)

- (1) Zaštitna mjera udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor može se izreći osobi koja je učinila nasilje prema osobi s kojim živi u stanu, kući ili drugom stambenom prostoru, ako

nadležni sud ocijeni da postoji opasnost da bi bez provođenja ove mjere učinilac nasilja mogao ponovo učiniti radnje nasilja.

- (2) Osoba kojoj je izrečena mjera iz stava (1) ovog člana dužna je odmah napustiti stan, kuću ili drugi stambeni prostor, prema potrebi, uz prisutnost policijskog službenika.
- (3) Mjera iz stava (1) ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od tri godine.
- (4) Nadzor nad izvršavanjem zaštitne mjere udaljenja iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora može se vršiti putem elektronskog nadzora kretanja.
- (5) Podzakonski akt o načinu vršenja nadzora iz stava (4) ovog člana donosi federalni ministar pravde.
- (6) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova, uz saglasnost federalnog ministra pravde.

Član 28.

(Zabrana približavanja žrtvi nasilja)

- (1) Zaštitna mjera zabrana približavanja žrtvi nasilja može se izreći učiniocu nasilja ako postoji opasnost da bi ponovo mogao izvršiti nasilje ili ako bi prisutnost učinioca nasilja u blizini žrtve stvaralo žrtvi visok stepen duševne patnje koja onemogućava normalne aktivnosti žrtve.
- (2) U rješenju kojim sud izriče zaštitnu mjeru zabrane približavanja žrtvi nasilja, nadležni sud će odrediti mjesta ili područja i udaljenost na kojoj se učinilac nasilja ne smije približiti žrtvi nasilja.
- (3) Mjera iz stava (1) ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od tri godine.
- (4) Nadzor nad izvršavanjem zaštitne mjere zabrane približavanja žrtvi nasilja može se vršiti putem elektronskog nadzora kretanja.
- (5) Podzakonski akt o načinu vršenja nadzora iz stava (4) ovog člana donosi federalni ministar pravde.
- (6) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova, uz saglasnost federalnog ministra pravde.

Član 29.

(Zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja)

- (1) Zaštitna mjera zabrane komunikacije, uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju može se izreći učiniocu nasilja koji uznemirava ili uhodi žrtvu nasilja, a postoji opasnost da se takvo ponašanje ponovi.
- (2) Mjera iz stava (1) ovog člana određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti duže od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu provedbe mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova, uz saglasnost federalnog ministra pravde.

Član 30.

(Obavezan psihosocijalni tretman)

- (1) Zaštitna mjera obaveznog psihosocijalnog tretmana može se izreći učiniocu nasilja radi otklanjanja uzroka njegovog nasilničkog ponašanja i preodgoja, odnosno u cilju smanjivanja i otklanjanja opasnosti ponavljanja učinjenog nasilja.

- (2) Mjera iz stava (1) ovog člana može trajati do prestanka razloga zbog kojeg je određena i ne može biti duža od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu i mjestu provođenja mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz saglasnost federalnog ministra zdravstva.

Član 31.
(Obavezno liječenje od ovisnosti)

- (1) Zaštitnu mjeru obaveznog liječenja od ovisnosti nadležni sud izreći će učiniocu nasilja koji je nasilje učinio pod uticajem ovisnosti od alkohola, opojnih droga ili drugih psihoaktivnih supstanci, ako postoji opasnost da zbog te ovisnosti ponovno izvrši nasilje.
- (2) Mjera iz stava (1) ovog člana određuje se u trajanju koje je potrebno za liječenje, ali ne može trajati duže od tri godine.
- (3) Podzakonski akt o načinu i mjestu provođenja mjere iz stava (1) ovog člana donosi federalni ministar zdravstva.

Član 32.
(Privremeno lišenje slobode i zadržavanje)

- (1) Policijska uprava dužna je za svaki prijavljeni slučaj nasilja izaći na lice mjesta odmah po primljenoj prijavi.
- (2) Policijska uprava može osobu za koju postoje osnove sumnje da je učinila nasilje, privremeno lišiti slobode i zadržati je ako su ispunjeni uvjeti iz člana 153. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 35/03, 37/03 – ispr., 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 i 74/20, u daljem tekstu: ZKP).

Član 33.
(Podnošenje zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Zahtjev za izricanje zaštitne mjere iz člana 26. tač. a) do e) ovog zakona nadležnom sudu podnosi nadležni policijski organ.
- (2) Zahtjev iz stava (1) ovog člana mogu podnijeti i tužilaštvo, organ starateljstva ili žrtva nasilja.

Član 34.
(Rokovi za podnošenje zahtjeva)

- (1) Nadležni policijski organ je obavezan za svaki prijavljeni slučaj nasilja izaći na lice mjesta, odmah izvršiti procjenu rizika za žrtve i djecu, i uvijek kada je to neophodno radi zaštite žrtve i kada su ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti podnijeti zahtjev za izricanje zaštitne mjere nadležnom sudu odmah, odnosno najkasnije u roku od 12 sati od saznanja za radnje nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona.
- (2) O podnesenom zahtjevu za izricanje zaštitne mjere nadležni policijski organ dužan je odmah obavijestiti nadležnog tužioca.
- (3) Ako je zahtjev iz stava (1) ovog člana podnesen po isteku roka od 12 sati, sud je dužan razmotriti takav zahtjev.
- (4) Uz zahtjev iz stava (1) ovog člana prilažu se prikupljeni dokazi i izvod iz kaznene, prekršajne i sve druge službene evidencije.

Član 35.
(Nadležnost za odlučivanje o zahtjevu za izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Za izricanje zaštitnih mjera nadležan je općinski sud na čijem području žrtva nasilja ima prebivalište ili boravište.
- (2) O zahtjevu za izricanje zaštitnih mjera odlučuje sudija pojedinac.
- (3) Na izuzeće sudije shodno se primjenjuju odredbe o izuzeću sadržane u čl. 39., 40., 41., 42., 43. i 44. ZKP.

Član 36.
(Obavezni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjere)

Obavezni elementi zahtjeva za izricanje zaštitne mjere su: naziv organa koji podnosi zahtjev, broj protokola, mjesto i datum, naziv suda kojem se podnosi zahtjev, zakonski osnov za podnošenje zahtjeva, osobni podaci o nasilnoj osobi za koju se zahtijeva izricanje zaštitne mjere, naziv jedne ili više zaštitnih mjera čije se izricanje zahtijeva od suda, radnje nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona za koje postoje osnove sumnje da ih je nasilna osoba učinila, ime i prezime žrtve ili žrtava i odnos s nasilnom osobom, obrazloženje, potpis ovlaštene službene osobe i prilozi uz zahtjev.

Član 37.
(Odbacivanje zahtjeva)

- (1) Sud će rješenjem odbaciti zahtjev za izricanje zaštitne mjere kada zahtjev nije podnesen od ovlaštenog organa ili osobe.
- (2) Ukoliko zahtjev za izricanje zaštitne mjere ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, sud će ga vratiti podnosiocu s uputom da u roku koji sud odredi dopuni zahtjev u skladu s odredbama ovog zakona i da će u slučaju da se ne postupi u skladu sa nalogom suda, zahtjev odbaciti.

Član 38.
(Izricanje zaštitnih mjera)

- (1) Prilikom izricanja zaštitnih mjera iz ovog zakona sud će voditi računa o svrsi, težini, trajanju izrečene mjere i njenoj efikasnosti.
- (2) Nadležni sud može učiniocu nasilja izreći jednu ili više zaštitnih mjera, kada ocijeni da je to opravdano i da postoje uvjeti za njihovo izricanje propisani ovim zakonom.
- (3) Nadležni sud može zahtijevati od centra za socijalni rad da mu pruži pomoć u pribavljanju potrebnih dokaza, odnosno da dostavi svoje mišljenje o svrsishodnosti tražene zaštitne mjere.

Član 39.
(Rokovi i način izricanja zaštitne mjere)

- (1) Nadležni sud dužan je u roku od 24 sata od prijema zahtjeva za izricanje zaštitne mjere iz člana 26. tač. a) do c) ovog zakona odlučiti o zahtjevu i donijeti rješenje.
- (2) Nadležni sud dužan je u roku od sedam dana od prijema zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera iz člana 26. tač. d) i e) ovog zakona osigurati mišljenje vještaka, ukoliko je neophodno, te odlučiti o zahtjevu i donijeti rješenje.
- (3) U slučaju kada je zahtjev za izricanje zaštitnih mjera podnijela žrtva nasilja, sud je ovlašten tražiti izjašnjenje od organa starateljstva, policijskog organa i tužilaštva o okolnostima značajnim za odluku.

- (4) Organ starateljstva, policijski organ i tužilaštvo dužni su u roku od 12 sati dostaviti sudu traženo izjašnjenje, a sud je dužan donijeti odluku u rokovima iz st. (1) i (2) ovog člana nakon zaprimanja izjašnjenja.
- (5) Ukoliko nadležni sud zahtijeva da se učinilac nasilja izvede pred sud, može tu osobu pozvati putem nadležne policijske uprave.
- (6) O zahtjevu za izricanje zaštitne mjere sud odlučuje rješenjem.
- (7) Prilikom izricanja zaštitne mjere nadležni sud nije ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima radi utvrđivanja činjenica o izvršenju radnji nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona, kao i o posljedicama koje su nastupile.
- (8) Rješenjem o izricanju zaštitne mjere utvrđuje se trajanje zaštitne mjere izrečene učiniocu nasilja koja počinje teći od dana donošenja rješenja.
- (9) Na prijedlog ovlaštenog organa ili osobe trajanje izrečene zaštitne mjere se može produžiti rješenjem suda.

Član 40.

(Obavezni elementi rješenja o izricanju zaštitne mjere)

Obavezni elementi rješenja kojim se izriče zaštitna mjera su:

- a) uvod koji sadrži: naziv suda koji donosi rješenje, ime sudije, naziv organa ili osobe koji je podnio zahtjev za izricanje zaštitne mjere, datum podnošenja zahtjeva, ime osobe prema kojoj se izriču zaštitne mjere i datum donošenja rješenja,
- b) izreka koja sadrži: osobne podatke osobe kojoj se izriče zaštitna mjera, radnje nasilja iz člana 8. st. (1) i (2) i člana 9. ovog zakona radi kojih se izriče zaštitna mjera, uz navođenje činjeničnog opisa radnji nasilja, osobne podatke žrtve nasilja, vrstu izrečene zaštitne mjere, trajanje zaštitne mjere, naziv organa nadležnog za izvršenje zaštitne mjere, upozorenje o posljedicama kršenja izrečene zaštitne mjere i navod da žalba ne odlaže izvršenje rješenja,
- c) obrazloženje koje sadrži: kratko izlaganje zahtjeva za izricanje zaštitne mjere, pribavljene informacije i dokaze, utvrđeno činjenično stanje i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na opravdanost vrste i trajanja izrečene zaštitne mjere, pravni osnov za izricanje zaštitne mjere, kao i pravni osnov iz ovog zakona prema kojem žalba ne odlaže izvršenje rješenja,
- d) pouka o pravnom lijeku koja sadrži: naziv suda putem kojeg se žalba podnosi, kao i naziv suda kojem se žalba podnosi i u kojem roku,
- e) potpis sudije i otisak pečata suda.

Član 41.

(Dostavljanje rješenja)

- (1) Rješenje o izricanju zaštitne mjere nadležni sud će odmah dostaviti osobi kojoj je izrečena zaštitna mjera, podnosiocu zahtjeva, žrtvi i organu nadležnom za izvršenje izrečene zaštitne mjere.
- (2) Rješenje o izricanju zaštitne mjere će se u svakom slučaju bez odlaganja dostaviti i nadležnom policijskom organu i nadležnom tužiocu.
- (3) Sud je dužan dostaviti rješenje o izricanju zaštitnih mjera organu starateljstva na čijem području osoba kojoj je izrečena zaštitna mjera ima prebivalište ili boravište radi evidencije, najkasnije u roku od tri dana od donošenja rješenja.

Član 42.

(Obaveze nadležnih organa)

- (1) Organi nadležni za izvršenje izrečene zaštitne mjere navedene u rješenju o izricanju zaštitne mjere dužni su redovno pratiti izvršenje mjere, sačiniti i dostaviti nadležnom sudu izvještaj o njihovom izvršenju u roku koji odredi sud, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana izricanja zaštitne mjere, te predložiti obustavu,

- produženje ili zamjenu mjere drugom propisanom mjerom, kada to smatraju potrebnim.
- (2) Organ nadležan za izvršenje zaštitne mjere, kao i policijska uprava, dužni su odmah po saznanju o neizvršenju ili kršenju izrečene mjere podnijeti prijavu nadležnom tužilaštvu.

Član 43.

(Zamjena drugom zaštitnom mjerom ili obustava izvršenja zaštitne mjere)

Nadležni sud nakon izvještaja o izvršenju zaštitne mjere dostavljenog od organa nadležnih za izvršenje izrečene zaštitne mjere, može izrečenu mjeru zamijeniti drugom zaštitnom mjerom, izreći dodatnu zaštitnu mjeru ili obustaviti izvršenje zaštitne mjere.

Član 44.

(Obustavljanje postupka za izricanje zaštitnih mjera)

- Sud će rješenjem obustaviti postupak za izricanje zaštitnih mjera kada se utvrdi da:
- a) radnje koje su navedene u zahtjevu ne predstavljaju radnje navedene u članu 8. st. (1) i (2) i članu 9. ovog zakona ili
- b) kada ne postoje uvjeti za izricanje zaštitnih mjera propisanih ovim zakonom.

Član 45.

(Izjavljivanje žalbe)

- (1) Žalbu na rješenje suda kojim je izrečena zaštitna mjera može izjaviti podnosilac zahtjeva za izricanje zaštitne mjere, žrtva nasilja i osoba kojoj je izrečena zaštitna mjera.
- (2) Žalbu na rješenje suda kojim je odbačen zahtjev za izricanje zaštitne mjere ili postupak obustavljen može izjaviti podnosilac zahtjeva i žrtva nasilja.

Član 46.

(Rokovi za podnošenje i sadržaj žalbe)

- (1) Protiv rješenja suda kojim je odlučeno o zahtjevu za izricanje zaštitne mjere dozvoljena je žalba u roku od tri dana od dana prijema rješenja.
- (2) Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.
- (3) Žalba iz stava (1) ovog člana treba sadržavati naziv suda, broj i datum rješenja protiv kojeg se izjavljuje, žalbeni osnov, razloge i potpis podnosioca žalbe.

Član 47.

(Žalbeni osnovi)

Rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu za izricanje zaštitne mjere može se pobijati zbog:

- a) bitne povrede postupka propisanog ovim zakonom,
- b) povrede materijalnih odredaba ovog zakona,
- c) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- d) odluke o izrečenoj zaštitnoj mjeri.

Član 48.

(Bitne povrede postupka)

Bitne povrede postupka izricanja zaštitne mjere postoje ako:

- a) je rješenje o izricanju zaštitne mjere donio sudija koji je morao biti izuzet od postupka izricanja zaštitne mjere,

- b) sud nije bio stvarno nadležan da izriče zaštitnu mjeru,
- c) zahtjev za izricanje zaštitne mjere bio je podnesen od neovlaštenog organa,
- d) sud je propustio primijeniti ili je pogrešno primijenio odredbe ovog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje odluke o izricanju zaštitne mjere.

Član 49.
(Povrede materijalnih odredaba ovog zakona)

Povreda materijalnih odredaba ovog zakona postoji ako djelo za koje je izrečena zaštitna mjera ne predstavlja nasilje u porodici, odnosno nasilje prema ženama ili ukoliko nisu ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti za izricanje zaštitnih mjera.

Član 50.
(Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje)

Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kada je sud neku odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio ili je nije utvrdio.

Član 51.
(Odluka o izrečenoj zaštitnoj mjeri)

Odluka o izrečenoj zaštitnoj mjeri može se pobijati žalbom ako odlukom o izrečenoj zaštitnoj mjeri nije prekoračeno zakonsko ovlaštenje, ali sud nije pravilno izrekao mjeru, s obzirom na okolnosti koje su od značaja za izbor vrste i trajanje zaštitne mjere.

Član 52.
(Dostavljanje žalbe)

- (1) Žalba se dostavlja sudu koji je donio rješenje o izricanju zaštitne mjere.
- (2) Primjerak žalbe sud dostavlja protivnoj strani koja može u roku od tri dana dostaviti sudu odgovor na žalbu.

Član 53.
(Odbacivanje žalbe)

Neblagovremenu ili nepotpunu žalbu odbacit će drugostepeni sud rješenjem, ako to nije učinio prvostepeni sud.

Član 54.
(Odlučivanje o žalbi)

- (1) O žalbi odlučuje drugostepeni sud u sjednici vijeća.
- (2) Drugostepeni sud razmotrit će žalbu na osnovu spisa i žalbe, u pravilu bez održavanja ročišta i obavezan je donijeti odluku u roku od tri dana od dana prijema žalbe.
- (3) Odlučujući o žalbi drugostepeni sud može uvažiti žalbu, ukinuti rješenje i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, žalbu odbiti kao neosnovanu ili uvažiti žalbu i preinačiti prvostepeno rješenje.

Član 55.
(Pravo na kontakt učinioca nasilja sa djetetom)

- (1) Pravo na kontakt učinioca nasilja kojem je izrečena zaštitna mjera sa djetetom ostvaruje se posredstvom i pod nadzorom organa starateljstva, ukoliko je prema ocjeni organa starateljstva ostvarivanje tog kontakta u najboljem interesu djeteta.
- (2) O ostvarivanju prava kontakta iz stava (1) ovog člana, organ starateljstva odlučuje posebnim rješenjem.

VI. ZBRINJAVANJE ŽRTVE

Član 56.
(Sigurna kuća)

Sigurna kuća, u smislu ovog zakona, je pružalac usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške žrtvama nasilja u skladu s posebnim propisom i može se osnovati od strane nevladine organizacije ili kao javna ustanova.

Član 57.
(Način zbrinjavanja žrtve)

- (1) Radi osiguranja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve nasilja, organ starateljstva uz asistenciju policijskog organa ili policijski organ dužni su, uz prethodni pristanak žrtve, osim ako je žrtva dijete, privremeno zbrinuti žrtvu nasilja i djecu iz žrtvinog domaćinstva u sigurnu kuću, drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge porodice.
- (2) Žrtva nasilja, zbog pretrpljenog nasilja, straha i uznemirenosti, radi osiguravanja fizičke zaštite i ostvarivanja svojih prava i interesa, kao i sprečavanja ponavljanja nasilja, ima pravo izravno zatražiti od sigurne kuće smještaj ili podnijeti nadležnom organu starateljstva, zahtjev za privremeno zbrinjavanje.
- (3) Organ starateljstva će, odmah po prijemu zahtjeva iz stava (2) ovog člana razmotriti zahtjev i donijeti odluku.
- (4) Rješenje o odobrenju smještaja žrtve nasilja u sigurnu kuću donosi nadležni organ starateljstva po službenoj dužnosti odmah po saznanju da je izvršeno nasilje, ili na zahtjev policijskog organa, žrtve nasilja ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona, odmah po prijemu zahtjeva za smještaj u sigurnu kuću.
- (5) Rješenje o odobrenju smještaja u sigurnu kuću iz stava (4) ovog člana, donosi se usmeno, a pismeno rješenje se izrađuje najkasnije u roku od 24 sata od dana donošenja usmenog rješenja. Sadržaj pismenog rješenja mora odgovarati sadržaju usmenog rješenja.
- (6) Žalbu na rješenje kojim se usvaja ili odbija zahtjev za smještaj u sigurnu kuću nadležnom kantonalnom ministarstvu za socijalnu i dječiju zaštitu žrtva nasilja i specijalizirana nevladina organizacija mogu podnijeti u roku od 24 sata od prijema prvostepenog rješenja.
- (7) O žalbi na rješenje iz stava (6) ovog člana nadležno kantonalno ministarstvo za socijalnu i dječiju zaštitu dužno je odlučiti u roku od tri dana.

Član 58.
(Privremeno zbrinjavanje u sigurnu kuću)

- (1) U sigurnoj kući, kao posebnoj mjeri podrške žrtvama nasilja, osigurava se socijalna, psihološka, pravna, pedagoška i medicinska pomoć i podrška.

- (2) Žrtva nasilja privremeno se zbrinjava u sigurnu kuću, u trajanju najduže do šest mjeseci.
- (3) Rok iz stava (2) ovog člana može se produžiti na zahtjev žrtve nasilja, nadležnog organa starateljstva, policijskog organa ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona, dok traju okolnosti opasnosti po žrtvu nasilja, kao i zbog nastavka nužnog psihosocijalnog tretmana.

Član 59.

(Zbrinjavanje žrtve u drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge porodice)

Žrtva nasilja zbrinjava se u drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge porodice na zahtjev organa starateljstva kada organ starateljstva ocijeni da je to povoljnije za žrtvu i uz saglasnost žrtve nasilja.

Član 60.

(Preuzimanje osobnih stvari)

Radi zaštite žrtve nasilja, policijski organ je na zahtjev žrtve dužan otpratiti žrtvu u kuću, stan ili drugi stambeni prostor radi preuzimanja osobnih stvari i osobnih stvari drugih osoba koje su s njom napustile taj prostor, a koje su neophodne za zadovoljenje svakodnevnih potreba.

Član 61.

(Minimalni standardi za rad sigurnih kuća)

Minimalni standardi za rad sigurnih kuća koji se odnose na lokaciju, prostor, opremu, organizaciju, broj i stručnu spremu angažiranih stručnih djelatnika, te procjenu, planiranje i aktivnosti za pružanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške utvrdit će se posebnim propisom iz oblasti socijalne i dječije zaštite.

Član 62.

(Postupak ocjenjivanja minimalnih standarda)

- (1) Nevladina organizacija ili druga pravna osoba iz člana 56. ovog zakona radi obavljanja djelatnosti sigurne kuće mora ispunjavati minimalne standarde iz člana 61. ovog zakona.
- (2) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća utvrđenih propisom iz člana 61. ovog zakona provodi tijelo imenovano od strane federalnog ministra rada i socijalne politike za pružaoce socijalnih usluga kojima je osnivač Federacija ili koji su svoju djelatnost registrirali na nivou Federacije.
- (3) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća utvrđenih propisom iz člana 61. ovog zakona provodi tijelo imenovano od strane kantonalnog ministra za pružaoce socijalnih usluga kojima je osnivač kanton ili jedinica lokalne samouprave ili koji su svoju djelatnost registrirali na nivou tog kantona.
- (4) Na osnovu prijedloga tijela iz st. (2) i (3) ovog člana nadležni ministar donosi rješenje o ispunjenosti standarda iz stava (3) ovog člana.
- (5) Reviziju ispunjenosti minimalnih standarda vrši Federalno ministarstvo rada i socijalne politike, odnosno kantonalno ministarstvo nadležno za socijalnu i dječiju zaštitu najmanje jedan put u dvije godine.
- (6) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća iz st. (2) i (3) i revizije iz stava (5) ovog člana provodi se uz primjenu odredbi Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 02/98, 48/99 i 61/22) i ovog zakona.

- (7) Rješenje iz stava (5) ovog člana je konačno i protiv njega nije dozvoljena žalba ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Član 63.

(Podzakonski akt o minimalnim standardima, postupku ocjene ispunjenosti i reviziji ispunjenosti minimalnih standarda)

Poseban propis o minimalnim standardima, postupku ocjene ispunjenosti minimalnih standarda i reviziji ispunjenosti minimalnih standarda donijet će federalni ministar rada i socijalnu politike, uz pribavljanje mišljenja kantonalnih ministarstava nadležnih za socijalnu i dječiju zaštitu.

Član 64.

(Centralni registar sigurnih kuća)

- (1) Sigurne kuće koje budu ispunile propisane minimalne standarde upisuju se u Centralni registar sigurnih kuća koji uspostavlja i vodi Federalno ministarstvo rada i socijalne politike.
- (2) U registar iz stava (1) ovog člana upisuju se i sigurne kuće kojima su nadležna kantonalna ministarstva utvrdila ispunjenost propisanih minimalnih standarda iz člana 61. ovog zakona.
- (3) Podaci iz registra iz stava (1) ovog člana o sigurnim kućama koje ispunjavaju propisane minimalne standarde trebaju biti javno dostupni.
- (4) Sadržaj i način vođenja Centralnog registra iz stava (1) ovog člana propisuje federalni ministar rada i socijalne politike uz prethodno pribavljena mišljenja nadležnih kantonalnih ministarstava.

Član 65.

(Sredstva za finansiranje sigurnih kuća)

- (1) U skladu s relevantnim propisima, sigurne kuće osiguravaju sredstva za svoj rad iz sljedećih izvora:
 - a) vlastite djelatnosti,
 - b) budžeta Federacije,
 - c) budžeta kantona,
 - d) budžeta jedinica lokalne samouprave,
 - e) osobnog udjela korisnika usluge ili njihovih srodnika,
 - f) legata, poklona, donacija, zaviještanja i
 - g) iz drugih izvora.
- (2) Sredstvima iz budžeta Federacije sufinansiraju se troškovi tekućeg poslovanja sigurne kuće koji obuhvataju osiguranje adekvatnih smještajnih kapaciteta, režijske troškove i naknade za rad djelatnika.
- (3) Sredstvima iz budžeta kantona i jedinica lokalne samouprave finansiraju se troškovi vezani za smještaj i boravak žrtve porodičnog nasilja u sigurnoj kući.
- (4) Sigurne kuće jednom godišnje utvrđuju cijenu za usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške prema metodologiji koju donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljeno mišljenje nadležnih kantonalnih ministarstava za socijalnu i dječiju zaštitu.
- (5) Sva pitanja vezana za plaćanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške u sigurnoj kući reguliraju se posebnim ugovorima između sigurne kuće i fizičkih ili pravnih osoba koje djelimično ili u cijelosti snose troškove predmetnih usluga.

- (6) Ako se usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške pružaju na zahtjev organa starateljstva, ugovor iz stava (5) ovog člana potpisuju kantonalno ministarstvo ili općinsko tijelo uprave iz čijeg budžeta se finansira organ starateljstva i izabrana sigurna kuća.

Član 66.

(Obaveza pripreme plana pomoći žrtvi nasilja)

- (1) U slučajevima nasilja, kada smatra da je to potrebno, nadležni organ starateljstva može obrazovati poseban stručni tim sastavljen od predstavnika organa starateljstva, policijskog organa i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona, koji će izraditi poseban plan zaštite, pomoći i podrške žrtvi.
- (2) Stručni tim iz stava (1) dužan je koordinirati svim aktivnostima usmjerenim na pružanje pomoći i podrške žrtvi u cilju osiguranja njene zaštite.
- (3) Plan pomoći žrtvi posebno sadrži mjere koje je potrebno preduzeti u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna, zdravstvena i dječija zaštita,
- (4) Ako je žrtva djeteta, plan pomoći žrtvi sadrži i mjere za zaštitu djeteta u skladu sa zakonom kojim se uređuju porodični odnosi i propisima kojima se uređuje zaštita prava djeteta.

Član 67.

(Zaštita identiteta i zabrana objave informacija)

O žrtvi ili učiniocu nasilja ne smije se javno objaviti informacija na osnovu koje se može utvrditi identitet žrtve ili člana porodice žrtve, osim ako je punoljetna žrtva s tim izričito saglasna.

Član 68.

(Drugi oblici podrške)

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije), vlade kantona, gradovi i općine dužni su izravno i putem resornih ministarstva, tijela i službi, pružiti sve oblike podrške pravnim osobama koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona.

VII. OSTALI OBLICI ZAŠTITE I POMOĆI

Član 69.

(Usluge opće podrške)

- (1) Žrtva nasilja ima pravo i na:
 - a) usluge socijalne zaštite kao što su pravo na osiguravanje osnovnih životnih potreba u pogledu neophodnog socijalnog i materijalnog zbrinjavanja, uključujući finansijsku podršku,
 - b) osiguranje zdravstvene zaštite,
 - c) osiguranje obrazovanja i obuke,
 - d) usluge psihološkog i pravnog savjetovanja,
 - e) osiguranje zapošljavanja.
- (2) Osiguranje prava iz stava (1) tač. b) i d) ovog člana vršit će se onoliko dugo koliko je potrebno, a prava iz stava (1) tač. c) i e) vršit će se u skladu s važećim propisima o obrazovanju i zapošljavanju.

Član 70.
(Privremena pomoć žrtvi nasilja)

- (1) Sredstva za finansiranje osnovnog oblika zaštite žrtve nasilja kojoj se odmah ne može osigurati zaštita u skladu sa članom 66. ovog zakona u okviru sistema zdravstvene i socijalne zaštite, osigurati će se kao privremena pomoć.
- (2) S ciljem ostvarivanja privremene pomoći iz stava (1) ovog člana vlada kantona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona donijet će odluku o načinu ostvarivanja privremenih oblika pomoći, uključujući i pravnu pomoć za žrtve nasilja.

Član 71.
(Besplatna SOS telefonska linija za pomoć žrtvama nasilja)

- (1) Federalno ministarstvo rada i socijalne politike će, uz tehničku podršku Federalnog ministarstva saobraćaja i komunikacija, osigurati uspostavljanje 24-satne besplatne SOS telefonske linije koja pokriva cijelu Federaciju, radi davanja savjeta i pružanja podrške žrtvama nasilja, povjerljivo, odnosno čuvajući njihovu anonimnost, u vezi sa svim vidovima nasilja obuhvaćenih ovim zakonom.
- (2) Funkcioniranje i rad SOS telefonske linije se osigurava i finansira iz budžeta Federacije, a njen rad, opsluživanje, savjetovanje i funkcioniranje uređuje se podzakonskim aktom o funkcioniranju SOS telefona, koji donosi federalni ministar rada i socijalne politike uz konsultacije s Gender centrom Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 72.
(Program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja)

- (1) Svi nivoi vlasti u Federaciji dužni su donositi politike kojima će se prevenirati, zaštititi i boriti protiv nasilja.
- (2) Politike iz stava (1) ovog člana obavezno sadrže sljedeće mjere:
 - a) obaveze organa s ciljem preventivnog djelovanja, suzbijanja svih oblika nasilja i zaštite žrtava nasilja,
 - b) mjere neophodne za rad s učiniocem nasilja, uključujući i savjetodavnu podršku svim članovima porodice,
 - c) aktivnosti na promociji nenasilničkog ponašanja,
 - d) aktivnosti na edukaciji državnih službenika i namještenika, zaposlenih u organima starateljstva, zdravstvenih radnika, nastavnika, odgajatelja i drugih subjekata iz oblasti nasilja,
 - e) obavezu vođenja statističkih baza podataka o učiniocima nasilja i žrtvama nasilja, vodeći računa o zaštiti osobnih podataka,
 - f) način osiguranja sredstava za finansiranje programa mjera,
 - g) sve potrebne mjere radi zaštite i sigurnosti žrtava nasilja u sigurnoj kući.
- (3) Politike iz stava (1) ovog člana će se donositi u skladu s važećim zakonodavstvom za donošenje javnih politika u Federaciji, kao i s potrebama i mogućnostima svih nivoa vlasti.

Član 73.
(Finansiranje programa i projekata)

Federacija, kantoni, gradovi i općine će finansirati programe i projekte usmjerene na prevenciju nasilja, stvaranje i poboljšanje uvjeta zaštite žrtve nasilja, u skladu sa mogućnostima.

VIII. ULOGA NEVLADINIH ORGANIZACIJA U PRUŽANJU PODRŠKE ŽRTVAMA NASILJA

Član 74.

(Uloga nevladinih organizacija)

- (1) Nevladine organizacije mogu, u okviru svoje registrirane djelatnosti, realizirati aktivnosti pružanja podrške i pomoći žrtvama nasilja u skladu s ovim zakonom, ako se time postiže efikasnije ostvarivanje određenih prava i obaveza žrtava nasilja.
- (2) Nevladine organizacije mogu realizirati i posebne programe i projekte, u cilju prevencije i pružanja pomoći žrtvama nasilja, a koji se finansiraju iz budžeta institucija Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona, gradova i općina i donatorskim sredstvima.

Član 75.

(Multisektorski pristup i koordinacija)

- (1) Vlada Federacije, na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Gender centar Federacije), donosi odluku o izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine kojom se određuje nosilac izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu s važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.
- (2) U cilju osiguranja koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira Vlada Federacije na prijedlog Gender centra Federacije za nivo Federacije, vlade kantona i jedinice lokalne samouprave za nivo kantona, gradova i općina formiraju koordinacijska tijela u koja imenuju ključnu koordinirajuću instituciju i predstavnike nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, zapošljavanja i dr. na nivou vlasti za koju se koordinacijsko tijelo formira.
- (3) U koordinacijska tijela iz stava (2) ovog člana mogu se imenovati i predstavnici nevladinih organizacija, akademske zajednice, medija i stručnjaci iz pojedinih oblasti.
- (4) Koordinacijska tijela iz stava (2) ovog člana imaju zadatak izrade i praćenja provedbe javnih politika, organizacije periodičnih sastanaka, povezivanja, planiranja i implementacija aktivnosti i godišnjeg izvještavanja prema izvršnoj i zakonodavnoj vlasti na nivou za koju je koordinacijsko tijelo formirano i izvještavanja prema Gender centru Federacije.
- (5) Vlada Federacije, na prijedlog Gender centra Federacije, donosi Okvirni protokol o postupanju u slučajevima nasilja.
- (6) Okvirnim protokolom o postupanju u slučajevima nasilja se definiraju obaveze nadležnih organa u postupku preventivnog djelovanja, postupanja i zaštite u slučajevima nasilja i definira rad subjekata zaštite iz člana 13. ovog zakona.
- (7) Subjekti zaštite su dio i/ili ostvaruju kontinuirano saradnju s koordinacijskim tijelima iz stava (2) ovog člana.
- (8) Subjekti zaštite dužni su za područje jedne ili više općina/gradova potpisati protokol o postupanju u slučajevima nasilja kojim će biti utvrđena koordinacija rada u slučajevima nasilja. Osnov općinskog/gradskog protokola čini Okvirni protokol iz stava (6) ovog člana.

Član 76.
(Komisija za praćenje primjene Zakona)

- (1) Pri Federalnom ministarstvu pravde formira se Komisija za praćenje primjene ovog zakona, koji se sastoji od članova iz reda sudija, tužioca, ombudsmena, predstavnika Federalnog ministarstva pravde, Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova – Federalnog ministarstva unutarnjih poslova, Federalnog ministarstva zdravstva, organa starateljstva, Gender centra Federacije i predstavnika pravnih osoba koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz člana 14. ovog zakona.
- (2) Federalni ministar pravde će donijeti podzakonski akt kojim će pobliže urediti broj članova, rad i organizaciju Komisije iz stava (1) ovog člana.

IX. OBAVEZE VOĐENJA EVIDENCIJE I IZVJEŠTAVANJA I OBAVEZA REDOVNOG STRUČNOG OSPOSOBLJAVANJA

Član 77.
(Obaveze vođenja evidencije i izvještavanja)

- (1) Nadležni policijski organ dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o prijavljenim slučajevima nasilja, predloženim zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama i o provođenju hitnih mjera zaštite i zaštitnih mjera iz čl. 23. i 26. ovog zakona.
- (2) Nadležno tužilaštvo dužno je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim prijavama slučajeva nasilja i podnesenim zahtjevima za određivanje hitnih mjera zaštite iz člana 23. ovog zakona i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz člana 26. ovog zakona.
- (3) Nadležni sud dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera i o izrečenim zaštitnim mjerama iz člana 26. ovog zakona.
- (4) Organ starateljstva dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za određivanje hitnih mjera zaštite iz člana 23. i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz člana 26. ovog zakona.
- (5) Centar za mentalno zdravlje dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz člana 26. tačka d) ovog zakona.
- (6) Centar za liječenje bolesti ovisnosti dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz člana 26. tačka e) ovog zakona.
- (7) Sigurna kuća dužna je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o broju primljenih zahtjeva za smještaj i realiziranih smještaja žrtava, na obrascu koji posebnim podzakonskim aktom propisuje federalni ministar rada i socijalne politike.
- (8) Evidencije iz st. (1) do (7) ovog člana sadrže podatke o prijavljenim slučajevima nasilja, zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama, osobama koje su štice zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama i osobama kojima su izrečene zaštitne mjere prema spolu, dobi i invaliditetu žrtve i nasilnika, vrsti nasilja i odnosu između nasilnika i žrtve.
- (9) Sve evidencije iz ovog člana vodit će se u skladu s odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka („Službeni glasnik BiH“, br. 49/06, 76/11, 89/11 - ispr).
- (10) Statistički podaci iz evidencija iz st. (1) do (7) ovog člana obavezno se dostavljaju Gender centru Federacije najkasnije do 31.01. za prethodnu godinu.
- (11) Objedinjene podatke iz stava (10) ovog člana Gender centar Federacije dostavlja Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova – Federalnom ministarstvu unutarnjih poslova najkasnije do 31.03. za prethodnu godinu.
- (12) Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova – Federalno ministarstvo unutarnjih poslova dužno je uspostaviti jedinstvenu informacijsku bazu podataka iz stava (11) ovog člana. Način uspostave i vođenja informacijske baze podataka propisat će

se podzakonskim aktom kojeg donosi federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova.

- (13) Podaci se dostavljaju Federalnom zavodu za statistiku i Komisiji za praćenje primjene ovog zakona iz člana 76. ovog zakona.
- (14) Podaci se čuvaju u evidencijama 15 godina i poslije toga se brišu.

Član 78.

(Obaveza redovnog stručnog osposobljavanja)

- (1) Centar za edukaciju sudija i tužioca Federacije Bosne i Hercegovine osigurava redovno stručno osposobljavanje sudija i tužioca iz oblasti nasilja.
- (2) Nadležna ministarstva i organi uprave osiguravaju redovno stručno osposobljavanje državnih službenika i namještenika koji se neposredno bave oblašću nasilja.
- (3) Nadležna ministarstva unutrašnjih poslova dužna su osigurati redovno stručno osposobljavanje policijskih službenika iz oblasti nasilja.
- (4) Sredstva neophodna za ostvarivanje obaveza iz st. (1), (2) i (3) ovog člana osigurat će se iz budžeta Federacije, kantona, gradova i općina, kao i iz donatorskih sredstava.

X. NADZOR I KAZNE ODREDBE

Član 79.

(Nadzor nad primjenom ovog zakona)

- (1) Nadzor nad primjenom ovog zakona obavljaju Federalna uprava za inspeksijske poslove putem nadležnih federalnih inspektora i kantonalna tijela za inspeksijske poslove putem nadležnih kantonalnih inspektora, i to:
 - a) federalni inspektori socijalne zaštite u dijelu primjene propisa iz oblasti socijalne zaštite za pružaoce usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve porodičnog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurne kuće koje su svoju djelatnost registrirale na nivou Federacije,
 - b) kantonalni inspektori socijalne zaštite u dijelu primjene propisa iz oblasti socijalne zaštite za pružaoce usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve porodičnog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurne kuće koje su svoju djelatnost registrirale na nivou kantona i
 - c) federalni i kantonalni inspektor rada u dijelu koji se odnosi na rad, kako je to razgraničenje nadležnosti utvrđeno propisima o radu, a koje se odnosi na mjesta rada.
- (2) Tijela iz stava (1) ovog člana saraduju, dostavljaju obavještenja o preduzetim mjerama, pružaju neposrednu pomoć jedni drugima i preduzimaju zajedničke mjere i aktivnosti neophodne za vršenje nadzora nad provedbom ovog zakona.
- (3) Pored poslova utvrđenih propisom o inspekcijama u Federaciji, federalni i kantonalni inspektori u skladu s ovim zakonom obavljaju i sljedeće poslove:
 - a) prate i proučavaju obavljanje registrirane djelatnosti pružaoce usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve porodičnog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurnih kuća i preduzimaju mjere za njezino kvalitetno obavljanje;
 - b) nadziru zakonitost rada pružaoce usluga socijalnog zbrinjavanja i podrške za žrtve porodičnog nasilja i nasilja prema ženama, odnosno sigurnih kuća, kao i njihovih djelatnika u obavljanju djelatnosti za koju su registrirani;
 - c) razmatraju podneske pravnih i fizičkih osoba koji se odnose na nadzor iz utvrđene nadležnosti o preduzetim radnjama i pismeno obavještavaju podnosioca;

- d) preduzimaju preventivne aktivnosti u cilju sprečavanja nastupanja štetnih posljedica zbog nedostatka i nepravilnosti u provedbi ovog zakona i propisa donijetih na osnovu ovog zakona.
- (4) Federalni i kantonalni inspektori preventivne aktivnosti iz stava (3) tačka d) ovog člana nalažu rješenjem.

Član 80.
(Prekršajne sankcije)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 4.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja prekrši obavezu hitnog postupanja u skladu sa članom 19. stav (1) ovog zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjene za prekršaj osobe koje ne postupe u skladu sa članom 20. stav (1) ovog zakona.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 6.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja ne postupi u skladu sa članom 20. stav (3) ovog zakona, ako je dijete žrtva radnji nasilja iz člana 8. ovog zakona.
- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 800,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj osobe koje ne postupe u skladu sa članom 20. stav (3) ovog zakona, ako je dijete žrtva nasilja iz člana 8. ovog zakona.

Član 81.
(Krivično djelo kršenja zaštitnih mjera)

- (1) Ko prekrši izrečenu hitnu mjeru zaštite iz člana 23. stav (1) tač. a), b) i (c) ili izrečenu zaštitnu mjeru iz člana 26. tač. a), b) i c) ovog zakona kaznit će se za krivično djelo novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.
- (2) Kazna zatvora u trajanju do jedne godine koja je izrečena za krivično djelo iz stava (1) ovog člana ne može se zamijeniti novčanom kaznom.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 KM kaznit će se osoba koja prekrši zaštitne mjere iz člana 26. tač. d) i e).

XI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 82.
(Obaveza donošenja podzakonskih akata)

- (1) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutrašnjih poslova, donosi podzakonski akt iz člana 21. stav (5) ovog zakona.
- (2) Federalni ministar pravde donosi podzakonski akt iz člana 27. stav (5), člana 28. stav (5) i člana 76. stav (2) ovog zakona.
- (3) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova, uz saglasnost federalnog ministra pravde, donosi podzakonski akt iz člana 27. stav (6), člana 28. stav (6) i člana 29. stav (3) ovog zakona.
- (4) Federalni ministar rada i socijalne zaštite uz saglasnost federalnog ministra zdravstva donosi podzakonski akt iz člana 30. stav (3) ovog zakona.
- (5) Federalni ministar zdravstva donosi podzakonski akt iz člana 31. stav (3) ovog zakona.
- (6) Federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljena mišljenja nadležnih kantonalnih ministarstava za socijalnu i dječiju zaštitu, donosi podzakonski akt iz člana 63. i člana 64. stav (4) ovog zakona.

- (7) Federalni ministar rada i socijalne politike, uz konsultacije Gender centra Federacije, donosi podzakonski akt iz člana 71. stav (2) ovog zakona.
- (8) Federalni ministar rada i socijalne politike donosi podzakonski akt iz člana 77. stav (7) ovog zakona.
- (9) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova donosi podzakonski akt iz člana 77. stav (12) ovog zakona.
- (10) Federalni ministri dužni su podzakonske akte iz st. (1) do (9) ovog člana donijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (11) Do donošenja podzakonskih akata iz st. (1) do (9) ovog člana, primjenjivat će se podzakonski akti koji su doneseni na osnovu Zakona o zaštiti od nasilja u porodici ("Službene novine Federacije BiH", br. 20/13 i 75/21).

Član 83.

(Obavljanje djelatnosti sigurne kuće prije stupanja na snagu zakona)

- (1) Sigurne kuće koje obavljaju djelatnost iz ovog zakona na dan stupanja na snagu ovog zakona nastavljaju s radom, s tim da su dužne svoju registraciju, opće i interne akte, te druga pitanja vezana za svoju djelatnost uskladiti s odredbama ovog zakona u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (2) Sigurne kuće su dužne dostaviti Federalnom ministarstvu rada i socijalne politike, odnosno nadležnom kantonalnom ministarstvu dokaze o izvršenom usklađivanju s odredbama ovog zakona na osnovu kojih će se provesti postupak utvrđen odredbama člana 62. ovog zakona.

Član 84.

(Prestanak važenja)

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti od nasilja u porodici ("Službene novine Federacije BiH", br. 20/13 i 75/21).

Član 85.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

OBRAZLOŽENJE
PRIJEDLOGA ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U PORODICI I NASILJA PREMA
ŽENAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. – USTAVNI OSNOV

Ustavnopravni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana IV. A. 20. (1) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Naime, prema odredbama člana IV. A. 20. (1) d) Ustava Federacije BiH, Parlament Federacije BiH nadležan je za donošenje zakona o vršenju funkcije federalne vlasti, iz čega proizlazi da navedena odredba predstavlja ustavnopravni osnov za njegovo donošenje.

II. – RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Konvencija Vijeća Evrope o prevenciji i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici ("Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori", broj 19/13) je usvojena 11. maja 2011. godine u Istanbulu, Republika Turska. Naime, nakon niza preporuka Vijeća Evrope o zabrani diskriminacije na osnovu spola i zaštiti od nasilja koje su imale za cilj postavljanja zajedničkih ciljeva i minimuma zajedničkih standarda za države članice, ali nisu imale pravno obavezujući efekt, Konvencija predstavlja prvi pravno obavezujući akt Vijeća Evrope u oblasti sprečavanja i borbe protiv nasilja prema ženama. Ovaj akt ne mora biti izravno primjenjiv u državama potpisnicama, ali zahtijeva posebno prilagođavanje zakonskih i institucionalnih okvira država potpisnica radi njene uspješne implementacije. Bosna i Hercegovina je 07. novembra 2013. godine postala 6. zemlja članica Vijeća Evrope koja je ratificirala Konvenciju, čime se obavezala na preduzimanje zakonodavnih i drugih mjera radi osiguranja pravnog, institucionalnog i organizacijskog okvira za prevenciju nasilja prema ženama i nasilja u porodici, zaštitu žrtava nasilja te kažnjavanje učinioca nasilja.

Prilikom izrade Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, u obzir su uzete i Preporuke o implementaciji Konvencije Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici od 12.12.2022. godine koju je izdao Sekretarijat Konvencije Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici.

Evropski Parlament i Vijeće Evropske unije, uzimajući u obzir prijedlog Evropske komisije, dana 14. maja 2024. godine, usvojili su Direktivu (EU) 2024/1385 Evropskog parlamenta i Vijeća od 14. maja 2024. godine o suzbijanju nasilja prema ženama i nasilja u porodici (SL L2024/1385).

S obzirom da nakon ratifikacije Konvencija Vijeća Evrope o prevenciji i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici nije inkorporirana u zakonodavstvo Federacije Bosne i Hercegovine, pristupilo se izradi potpuno novog Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama s ciljem unapređenja sistema zaštite od nasilja u porodici kao jezgre društva, te žene. Imajući u vidu da je tokom izrade Zakona na snagu stupila i Direktiva (EU) 2024/1385 Evropskog parlamenta i Vijeća od 14. maja 2024. godine o suzbijanju nasilja prema ženama i nasilja u porodici (SL L2024/1385), pristupilo se dodatnom usaglašavanju Zakona s predmetnom Direktivom.

Tokom 2023. i 2024. godine, u Federaciji Bosne i Hercegovine dogodili su se stravični zločini nasilja u porodici i ubistva žena koja su učinjena iz mržnje. Zločini koji su potresla širu društvenu zajednicu i potaknula izvršnu i zakonodavnu vlast u Federaciji Bosne i Hercegovine da preduzme sve aktivnosti na prevenciji ovakvih zločina ali i stvaranju kvalitetnijeg zakonskog rješenja koje će ponuditi nove i učinkovitije mehanizme zaštite porodice i žena u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Komisija za ravnopravnost spolova Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, te poslanici u Predstavničkom domu Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine Alma Kratina i Vibor Handžić, sačinili su Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u porodici u Federaciji Bosne i Hercegovine, usvojen u Predstavničkom domu na 32. sjednici održanoj dana 27.04.2022. godine, te u Domu naroda na nastavku 19. sjednice održane dana 21.07.2022. godine.

S obzirom na zastoj u donošenju ovog zakona, te tragične događaje nasilja u porodici i nasilja prema ženama koji su se dogodili u Federaciji Bosne i Hercegovine tokom 2023. i 2024. godine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine i Federalno ministarstvo pravde, u svojstvu obrađivača, preuzeli su tekst Nacrta zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nastavili proceduru na njegovoj daljnoj izradi. U tom smislu, nakon obavljenih konsultacija sa stručnom javnosti, promijenjen je i sam naziv Zakona, te on glasi Zakon o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, kako bi se poslala jasna poruka o potrebi dodatne institucionalne zaštite ne samo porodice, već i žene kao ranjive kategorije.

U procesu izrade teksta Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, sudjelovali su i sudije i tužioci, kako iz općinskih sudova u Federaciji Bosne i Hercegovine, tako i Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, te tužioci kantonalnih tužilaštava u Federaciji Bosne i Hercegovine.

U procesu provođenja javnih konsultacija, javne rasprave i izrade Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama, Federalno ministarstvo pravde uspostavilo je tijesnu saradnju s UN Woman koji je dodatno angažirao međunarodnu konsultanticu prof. dr. Dubravku Šimonović, koja je dala stručan doprinos razvoju i preciziranju pojedinih instituta. U saradnji s Vijećem Evrope u Bosni i Hercegovini, održane su dodatne radionice i prezentacija finalnog teksta zakona na kojoj su sudjelovali pojedini zastupnici Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, predstavnici nevladinog sektora koji se bave zaštitom prava žena i koji pružaju usluge zaštite žrtava nasilja, ombudsmeni, predstavnici Helsinškog komiteta, Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine i Agencije za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine, koji su podržali predloženi tekst zakona i u stručnoj raspravi dali nesebičan doprinos stvaranju kvalitetnog zakonskog rješenja.

Misija OSCE-a u Bosni i Hercegovini dostavila je komentare i preporuke na Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine u kojem pozdravljaju donošenje novog zakona ali smatraju da je za implementaciju istog potrebno osigurati sveobuhvatnu i kontinuiranu obuku policijskih službenika, te zbog izrade predviđenih podzakonskih akata predlažu da se primjena Zakona odgodi, što Federalno ministarstvo pravde nije prihvatilo s obzirom na značaj Zakona i interes javnosti da se ubrza proces donošenja ovog zakona. Federalno ministarstvo pravde prihvatilo je primjedbe da se brišu predviđene hitne mjere oduzimanje sredstava komunikacije i oduzimanje oružja jer policijski službenici iste radnje svakako provode u skladu s odredbama Zakona o krivičnom postupku

Federacije Bosne i Hercegovine, a oduzimanje navedenih predmeta bez sudskog naloga u potencijalnom krivičnom postupku, može imati za posljedicu nezakonitost prikupljenih dokaza što bi kontaminiralo krivični postupak.

Udruženje „Dignitet“ čiji rad finansira Evropska unija, dostavilo je akt općenitog karaktera u kojem pozdravljaju donošenje Zakona u predloženom tekstu.

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine, Agencija za ravnopravnost spolova, dostavila je akt u kojem ukazuju na potrebu implementacije Konvencije Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici, te smatraju da je riječ o kvalitetnom tekstu Zakona kojim će se navedena konvencija i implementirati. Smatraju da je dodatan naglasak potrebno staviti na edukaciju.

UN Woman dostavilo je komentare u kojima snažno podržavaju iskorak koji je učinila Vlada Federacije Bosne i Hercegovine i Federalno ministarstvo pravde, smatraju da su predložena zakonska rješenja u procesu izrade Zakona precizirana i unaprijeđena, te da ispunjavanju postavljene standarde i kriterije. Zahtijevaju da se u članu 3. kojim se definira svrha Zakona izričito navede i zaštita prava koja su predviđena Konvencijom Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici, što je i prihvaćeno iako nije uobičajeno prema nomotehničkim standardima.

UNFPA (United Nations Population Fond) i poslanica u Predstavničkom domu Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine Lana Prlić, predložili su preciziranje radnji nasilja u porodici u smislu neovlaštenog fotografiranja ili snimanja člana porodice, što je prihvaćeno i dodatno precizirano u Zakonu.

Gender Centar Federacije Bosne i Hercegovine dostavio je komentare u kojima traži da se u tekst Zakona ponovno vrata radnje nasilja u porodici. Iako je stav radne grupe bio da nije potrebno taksativno navoditi sve radnje koje predstavljaju radnje nasilja u porodici, sugestija je prihvaćena s tim da je u odredbi ostavljen dodatan prostor i za sve druge radnje koje nisu taksativno navedene. Prihvaćene su i primjedbe koje se odnose na prava osoba s invaliditetom koje koriste usluge personalnog asistenta, te sugestije koje se odnose na multisektorski pristup i koordinaciju koji je prilagođen kapacitetima Gender centra i uspostavu SOS telefona.

U procesu izrade Zakona sudjelovali su i predstavnici Federalnog ministarstva rada i socijalne politike u čijoj je nadležnosti pružanje specijaliziranih usluga podrške, te kreirali predmetne odredbe.

III. – USKLAĐENOST PROPISA S EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Prilikom izrade Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo pravde je imalo u vidu Uredbu o Uredu Vlade Federacije BiH za zakonodavstvo i usklađenost s propisima Evropske unije („Službene novine Federacije BiH“, broj 26/20 i 76/20) i Uredbu o postupku usklađivanja zakonodavstva Federacije BiH s pravnom stečevinom Evropske unije („Službene novine Federacije BiH“, broj 98/16) i u tom smislu je izvršilo analizu evropske pravne stečevine. U skladu s navedenim, Zakon je djelimično usklađen s Direktivom (EU) 2024/1385 Evropskog parlamenta i Vijeća od 14. maja 2024. godine o suzbijanju nasilja prema ženama i nasilja u porodici (SL L2024/1385), te

Konvencijom Vijeća Evrope o prevenciji i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici.

IV. – OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH ZAKONSKIH RJEŠENJA

Glavom I. definiraju se osnovne odredbe Zakona. Članom 2. jasno se navodi da je Zakon usklađen s evropskom pravnom stečevinom, i to Direktivom (EU) 2024/1385 Evropskog parlamenta i Vijeća od 14. maja 2024. godine o suzbijanju nasilja prema ženama i nasilja u porodici. Članom 3. Zakona, definirana je svrha Zakona, a to je zaštita žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama, te suzbijanje i prevencija ovog nasilja kojim se krše ljudska prava i slobode zagwarantirana ustavima, zakonima, Konvencijom Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici i prihvaćenim međunarodnim ugovorima. Članom 4. propisano je da je zaštita od nasilja od javnog interesa za Federaciju Bosne i Hercegovine, čime se naglašava društveno opredjeljenje za institucionalnim jačanjem borbe protiv nasilja u porodici i nasilja prema ženama. Članom 5. Zakona, propisani su opći principi pružanja zaštite od nasilja, pri čemu je poseban naglasak stavljen na međunarodne ugovore i standarde koje je prihvatila Bosna i Hercegovina koji uređuju zaštitu od nasilja. Članom 6. propisuje se način ostvarivanja prava putem ovog zakona, dok je članom 7. utvrđeno načelo zabrane diskriminacije.

Glavom II. članom 8. definiraju se izrazi u skladu s ovim zakonom. Definirano je da nasilje u porodici označava svako djelo fizičkog, seksualnog, psihičkog, odnosno ekonomskog nasilja do kojeg dođe u porodici ili domaćinstvu ili između bivših ili sadašnjih bračnih partnera odnosno partnera, nezavisno od toga da li učinilac dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom. Stavom (2), definirano je da nasilje prema ženama označava kršenje ljudskih prava i oblik diskriminacije prema ženama i predstavlja sva djela rodno zasnovanog nasilja koje dovode do, odnosno mogu dovesti do, fizičke, seksualne, psihičke, odnosno ekonomske povrede odnosno patnje za žene, obuhvatajući i prijetnje takvim djelima, prinudu odnosno protivpravno lišavanje slobode, bilo u javnosti ili u privatnom životu. Članom 9. propisan je pojam radnji nasilja u porodici i nasilja prema ženama, te su taksativno nabrojane najčešće radnje koje predstavljaju nasilje, uz napomenu da je ostavljena širina u tumačenju radnji, na način da je navedeno da radnja nasilja u porodici i nasilja prema ženama može biti i svaka druga radnja koja predstavlja nasilje. Neke od radnji nasilja u porodici i nasilja prema ženama koje su taksativno nabrojane su: primjena sile na fizički integritet člana porodice, bez obzira da li je nastupila povreda, napad na psihički integritet člana porodice, bez obzira da li je nastupila povreda, drsko i bezobzirno ponašanje prema članu porodice, praćenje, uhođenje i drugi slični oblici uznemiravanja člana porodice, oduzimanje ili uskraćivanje prava na ekonomsku nezavisnost zabranom rada ili držanjem člana porodice u odnosu ovisnosti ili podređenosti, ponižavajuće postupanje prema djeci ili njihovo odgajanje fizičkim kažnjavanjem i dr. Predmetnim članom, propisano je da se radnjama nasilja u porodici i nasilja prema ženama smatraju i prijetnje koje predstavljaju nasilje. Članom 10., 11. i 12. definiran je pojam člana porodice, žrtve nasilja i učinioca nasilja u porodici i nasilja prema ženama. Članom 13. definirani su subjekti zaštite. Jasno je propisano da su zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja dužni pružiti policijski organi, tužilaštva, sudovi, organi starateljstva, zdravstvene i obrazovne ustanove, zavodi za besplatnu pravni pomoć i druge javne ustanove. Članom 14. definirana je specijalizirana usluga podrške koja obuhvata usluge stručne podrške i savjetovanja, te usluge institucionalnog socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške koje imaju za cilj zaštitu i prevenciju od nasilja. Također, propisano je da specijalizirane usluge podrške mogu pružati i javne ustanove, udruge, vjerske zajednice i dr.

Glavom III. propisan je postupak ostvarivanja zaštite prava žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama. Članom 15. propisan je konglomerat prava koje ima žrtva nasilja, među kojima se: pravo na pristup službama za podršku žrtvama nasilja, pravo na besplatnu medicinsku pomoć onoliko dugo koliko je potrebno, pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i podršku tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama nasilja, pravo na pratnju osobe od povjerenja, pravo na punomoćnika, pravo na pratnju personalnog asistenta i dr. Članom 16., 17., 18. i 19. propisana je obaveza informiranja žrtve nasilja, pravo žrtve na besplatnu pravnu pomoć, definiran je institut osobe od povjerenja, te je propisana hitnost postupka i obaveza postupanja subjekata zaštite. Članom 20. propisana je obaveza prijave nasilja i saradnja, te je propisano da su zaposleni u subjektima zaštite, obrazovnim, socijalnim i zdravstvenim ustanovama dužni odmah prijaviti policijskom organu ili tužilaštvu djelo nasilja o kojem su obaviješteni ili o kojem saznaju na drugi način, te je propisano da je svako dužan prijaviti krivično djelo kojim se vrši ili je vršeno nasilje kada neprijavljuvanje krivičnog djela predstavlja krivično djelo ili ukoliko je žrtva nasilja dijete. Članom 21. propisana je obaveza sačinjavanja procjene rizika. U odnosu na svaku prijavu nasilja, nadležni policijski organ u saradnji sa subjektima zaštite mora izvršiti procjenu rizika za sve žrtve nasilja, naročito rizika od smrtnosti, ozbiljnosti situacije i rizika od ponavljanja nasilja s ciljem upravljanja rizikom i koordiniranog osiguranja zaštite za podrške žrtvama nasilja. Procjena rizika naročito uzima u obzir činjenicu da li učinilac djela nasilja posjeduje vatreno oružje, te na osnovu prikupljenih informacija da li je učinilac nasilja ranije ili neposredno prije procjene rizika učinio nasilje u porodici ili neki drugi vid nasilja i da li je spreman ponoviti ga, da li učinilac živi sa žrtvom, da li je učinilac prijetio tjelesnim ozljeđivanjem, ubistvom ili samoubistvom, da li je učinilac mentalno bolestan, da li upotrebljava alkohol, psihoaktivne supstance ili pati od nekih oblika ovisnosti, da li postoji sukob oko starateljstva nad djetetom ili oko načina održavanja osobnog kontakta djeteta i roditelja koji je učinilac nasilja, da li je učiniocu izrečena mjera zaštite od nasilja, da li je došlo do kršenja mjere, da li žrtva doživljava strah i kako ona procjenjuje rizik od ponavljanja nasilja, da li postoji uhođenje žrtve nasilja, da li je žrtva nasilja pokrenula ili planira pokrenuti postupak za razvod braka ili prekinuti zajednički život s učiniocem, da li je žrtva nasilja posebno ugrožena zbog trudnoće, invaliditeta i starosti i dr.

Glavom IV. definiraju se hitne mjere zaštite čija je svrha otklanjanje neposredne opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i njihove djece i sprečavanje ponavljanja nasilja. Predmetnom glavom propisane su tri vrste hitnih mjera zaštite, i to: udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor, zabrana približavanja žrtvi, a posebno prema djeci žrtve i osobama u odnosu na koju postoji opasnost od vršenja nasilja, te zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja. Članom 24. propisan je postupak određivanja i trajanje hitnih mjera zaštite. Nadležni policijski organ, kada su za to ispunjeni zakonom propisani uvjeti, odmah pismeno naređuje hitne mjere zaštite i o tome obavještava tužioca. Ove mjere stupaju na snagu odmah i mogu trajati do 48 sati.

Glavom V. propisuju se zaštitne mjere. Svrha zaštitnih mjera je otklanjanje opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i sprečavanje ponavljanja nasilja otklanjanjem stanja i uvjeta koji mogu uticati ili poticajno djelovati da učinilac ponovo izvrši radnje nasilja. Zaštitne mjere su: udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor, zabrana približavanja žrtvi nasilja i prema potrebi djeci žrtve, zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja, obavezan psihosocijalni tretman, obavezno liječenje od ovisnosti i privremeno lišenje slobode i zadržavanje. Članom 28. stav (3) propisano je da se mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja može vršiti i putem elektronskog nadzora kretanja, što će pobliže biti uređeno podzakonskim aktom koji će donijeti federalni ministar pravde, čime se uvodi novina u kontroli izvršavanja ove mjere i putem tehnologije

smanjuje rizik za učinjenje nasilja. Članom 34. je propisano da je nadležni policijski organ obavezan za svaki prijavljeni slučaj nasilja izaći na lice mjesta, odmah izvršiti procjenu rizika za žrtvu i djecu, i odmah, odnosno najkasnije u roku od 12 sati od saznanja za radnje nasilja, podnijeti zahtjev za izricanje zaštitne mjere općinskom sudu, o čemu je odmah dužan obavijestiti tužioca. Zahtjev za izricanje zaštitnih mjera mogu podnijeti i tužilaštvo, organ starateljstva ili žrtva nasilja. Uz zahtjev, prilažu se prikupljeni dokazi i izvod iz kaznene, prekršajne i sve druge službene evidencije, kako bi postupajući sudija imao cjelokupnu sliku o događaju i evidenciji učinioca nasilja. Nadležni sud dužan je u roku od 24 sata od prijema zahtjeva za izricanje zaštitne mjere: udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor; zabrana približavanja žrtvi nasilja i prema potrebi djeci žrtve; zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja, odlučiti o zahtjevu i donijeti rješenje. U roku od 7 dana od dana prijema zahtjeva, nadležni sud je dužan osigurati nalaz i mišljenje vještaka odgovarajuće struke ako je to neophodno prilikom izricanja mjera: obavezan psihosocijalni tretman i obavezno liječenje od ovisnosti. Ako je žrtva nasilja podnijela zahtjev za izricanje zaštitnih mjera, sud je ovlašten tražiti izjašnjenje organa starateljstva, policijskog organa i tužilaštva, koji su dužni dostaviti izjašnjenje u roku od 12 sati. Zaštitne mjere ne mogu trajati kraće od mjesec dana niti duže od tri godine. Izriče ih općinski sud rješenjem, protiv kojeg je dozvoljena žalba zbog bitne povrede postupka propisanog ovim zakonom, povrede materijalnih odredbi ovog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o izrečenoj zaštitnoj mjeri. Zakonom je propisano da o žalbi odlučuje drugostepeni sud na sjednici vijeća, čime se dodatno daje na značaju samog postupka. Članom 55. propisuje se pravo na kontakt učinioca nasilja s djetetom koji se ostvaruje posredstvom i pod nadzorom organa starateljstva.

Glavom VI. definirano je zbrinjavanje žrtve. Članom 56. definiran je institut sigurne kuće kao pružaoca usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške žrtvama nasilja u skladu s posebnim propisom. Određeno je da se sigurna kuća može osnovati od nevladine organizacije ili kao javna ustanova. Članom 57. propisan je način zbrinjavanja žrtve, te je propisano da su, radi osiguranja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve nasilja, organ starateljstva uz asistenciju policijskog organa ili policijski organ, dužni uz prethodni pristanak žrtve, osim ako je žrtva dijete, privremeno zbrinuti žrtvu nasilja i djecu iz žrtvinog domaćinstva u sigurnu kuću, drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge porodice. Članom 58. propisano je da se u sigurnoj kući osigurava socijalna, psihološka, pravna, pedagoška i medicinska pomoć i podrška. Žrtva nasilja može se privremeno smjestiti u sigurnu kuću na osnovu rješenja organa starateljstva, u trajanju najdužem do šest mjeseci, odnosno dok traju okolnosti opasnosti po žrtvu nasilja, kao i zbog nastavka nužnog psihosocijalnog tretmana. Članom 61. propisani su minimalni standardi za rad sigurnih kuća koji se odnose na lokaciju, prostor, opremu, organizaciju, broj i stručnu spremu angažiranih stručnih djelatnika, te procjenu, planiranje i aktivnosti za pružanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške. Članom 62. i 63. definira se postupak ocjenjivanja minimalnih standarda za rad sigurnih kuća, te podzakonski akt o minimalnim standardima. Članom 64. propisano je da se sigurne kuće, koje ispune minimalne standarde, upisuju u Centralni registar sigurnih kuća koje uspostavlja i vodi Federalno ministarstvo rada i socijalne politike. Članom 65. definirano je da se sredstvima iz budžeta Federacije sufinansiraju troškovi tekućeg poslovanja sigurne kuće koji obuhvataju osiguranje adekvatnih smještajnih kapaciteta, režijske troškove i naknade za rad djelatnika, dok se sredstvima iz budžeta kantona i jedinica lokalne samouprave finansiraju troškovi vezani za smještaj i boravak žrtve porodičnog nasilja u sigurnoj kući. Prema procjeni Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, za troškove tekućeg poslovanja za rad sigurnih kuća, Federacija će izdvajati milijun i pol KM na godišnjem nivou. Članom 66. propisana je obaveza pripreme plana pomoći žrtvi nasilja. Naime, u slučajevima nasilja, kada smatra da je to potrebno, nadležni organ starateljstva može formirati poseban stručni tim sastavljen od organa starateljstva,

policijskog organa i pravne osobe koje pružaju specijaliziranu uslugu podrške, koji će izraditi poseban plan zaštite, pomoći i podrške žrtvi.

Glavom VII. ovog zakona, definirani su ostali oblici zaštite i pomoći koju ima žrtva nasilja i to: usluge socijalne zaštite kao što su pravo na osiguranje osnovnih životnih potreba u pogledu neophodnog socijalnog i materijalnog zbrinjavanja uključujući finansijsku podršku, osiguranje zdravstvene zaštite, osiguranje obrazovanja i obuke, usluge psihološkog i pravnog savjetovanja, te osiguranje zapošljavanja. Članom 71. propisana je uspostava besplatne SOS telefonske linije za pomoć žrtvama nasilja.

Glavom VIII. definirana je uloga nevladinih organizacija u pružanju podrške žrtvama nasilja. Članom 75. propisano je da Vlada Federacije na prijedlog Gender centra Federacije donosi odluku o izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja prema ženama Federacije kojom se određuje nosilac izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi. Također je propisano da se u cilju osiguranja i koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira formiraju koordinacijska tijela na svim nivoima vlasti u Federaciji u koja se imenuje ključna koordinirajuća institucija i predstavnici nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja i dr. Članom 76. predviđa se formiranje Komisije za praćenje primjene ovog zakona pri Federalnom ministarstvu pravde.

Glavom IX. propisuje se obaveza vođenja evidencije i dostavljanja izvještaja Komisiji za praćenje primjene ovog zakona. Također, navedenom glavom, propisana je obaveza redovnog stručnog osposobljavanja za sudije, tužioce, policijske službenike, te državne službenike i namještenike.

Glavom X. propisano je vršenje nadzora nad primjenom ovog zakona, te prekršajne sankcije. Članom 81. propisano je novo krivično djelo kršenja zaštitnih mjera, čime se kaznena politika za učinioce nasilja u porodici i nasilja prema ženama znatno pooštrava. Naime, stavom (1) propisano je da će se kazniti ko prekrši bilo koju izrečenu hitnu mjeru zaštite ili izrečenu zaštitnu mjeru udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabranu vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor, odnosno zabranu približavanja žrtvi nasilja i prema potrebi djeci žrtve, odnosno zabranu komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja, novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine. Istim članom propisano je da se kazna zatvora ne može zamijeniti novčanom kaznom. Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 KM kaznit će se osoba koja prekrši zaštitne mjere obaveznog psihosocijalnog tretmana i obaveznog liječenja od ovisnosti.

Glavom XI. definirane su prelazne i završne odredbe i obaveza federalnih organa da donesu odgovarajuće podzakonske akte u propisanim rokovima.

V. – FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog zakona potrebno je osigurati finansijska sredstva u Budžetu Federacije Bosne i Hercegovine u iznosu od 1.500.000,00 KM za rad sigurnih kuća i uspostavljanje i rad SOS telefona.

Obrazac B. TABLICA USKLAĐENOSTI ZA VIŠE PROPISA

Datum izrade:		29.10.2024. godine				
CELEX broj: 32024L1385		Naziv propisa Federacije Bosne i Hercegovine:				
Naziv propisa Evropske unije:		<p>1. Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, <i>Draft Law on Protection from Domestic Violence and Violence against Women in the Federation of Bosnia and Herzegovina,</i></p> <p>2. Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine <i>Draft Law on Amendments to the Criminal Code of the Federation of Bosnia and Herzegovina.</i></p>				
<p>Direktiva (EU) 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14.05.2024. o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji <i>Directive (EU) 2024/1385 of the European Parliament and of the Council of 14 May 2024 on combating violence against women and domestic violence</i></p>						
1	2	3	4	5	6	7
Članak	Tekst	Ref.	Članak	Tekst	Usklađenost	Napomene
1	<p>Predmet i područje primjene</p> <p>1. Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za sprečavanje i suzbijanje nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Utvrđuju se minimalna pravila u odnosu na:</p> <p>(a) definiranje kaznenih djela i kazni u području seksualnog iskorištavanja žena i djece te računalnog kriminaliteta;</p> <p>(b) prava žrtava svih oblika nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji prije, tijekom i odgovarajuće razdoblje nakon kaznenog postupka;</p> <p>(c) zaštitu i potporu žrtvama, prevenciju i ranu intervenciju.</p>	1	1., 3., 8., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 1. (Predmet Zakona)</p> <p>Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon) uređuje se zaštita od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, osobe koje se u smislu ovog zakona smatraju članovima obitelji, krug zaštićenih osoba, subjekti zaštite, specijalizirane usluge podrške,</p>	P	

	<p>2. Poglavlja od 3. do 7. primjenjuju se na sve žrtve kaznenih djela nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, bez obzira na njihov rod. Takvim se žrtvama smatraju sve žrtve radnji koje su kriminalizirane na temelju poglavlja 2. te žrtve svih drugih radnji nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji koje su kriminalizirane na temelju drugih pravnih akata Unije ili nacionalnog prava.</p>			<p>postupak zaštite žrtava nasilja u obitelji i nasilja prema ženama i mjere za zaštitu od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, pomoć žrtvama te mjere za sprječavanje nasilja od osoba koje su počinile nasilje, uloga udruga i fondacija u sustavu zaštite žrtava nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, te suradnja svih subjekata koji su u funkciji zaštite od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, prikupljanje podataka o primjeni Zakona i osnivanje Povjerenstva za praćenje primjene zakona, te druga pitanja od značaja za zaštitu od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine.</p> <p style="text-align: center;">Članak 3. (Svrha zakona)</p> <p>Svrha ovog zakona je zaštita žrtava nasilja u obitelji i nasilja prema ženama (u daljnjem tekstu: nasilja), te suzbijanje i prevencija ovog nasilja kojim se krše ljudska prava i slobode koja su zajamčena ustavima, zakonima, Konvencijom Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji i prihvaćenim međunarodnim ugovorima.</p>		
--	--	--	--	---	--	--

				<p>(Opći principi pružanja zaštite od nasilja)</p> <p>(1) Zaštita od nasilja uređena ovim zakonom i drugim zakonima i propisima, primjenjuje se sukladno međunarodnim ugovorima i standardima koje je prihvatila Bosna i Hercegovina koji uređuju zaštitu od nasilja, a primjenjivat će se u svim slučajevima radi osiguranja najdjelotvornije zaštite prava žrtve nasilja bez diskriminacije po bilo kojem osnovu, kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjersko uvjerenje, političko ili neko drugo mišljenje odnosno opredjeljenje, nacionalno odnosno društveno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, uzrast, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, status migranta ili izbjeglice, odnosno neki drugi status.</p> <p>(2) Posebne mjere neophodne za sprečavanje i zaštitu žena od rodno zasnovanog nasilja ne smatraju se diskriminacijom u smislu ovog zakona.</p> <p>(3) Primjenu i provođenje ovog zakona u skladu sa svojim nadležnostima osigurat će sudovi, tužiteljstva, policijski organi, organi starateljstva i druge institucije nadležne za socijalnu i zdravstvenu zaštitu i specijalizirane nevladine organizacije uz obvezu zajedničkog i koordiniranog djelovanja.</p>		
--	--	--	--	---	--	--

(4) Institucije iz stava (3) ovog članka trebaju osigurati da postupanja sa žrtvama nasilja i nasilnim osobama vrše uposlenici educirani za rad s navedenim osobama.

(5) Na djecu počinitelje nasilja neće se primjenjivati odredbe ovog zakona.

Članak 8.

(Radnje nasilja u obitelji i nasilja prema ženama)

(1) Radnje nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, u smislu članka 8. st. (1) i (2) ovog zakona su:

- a) primjena sile na fizički integritet člana obitelji, bez obzira na to je li nastupila povreda,
- b) napad na psihički integritet člana obitelji, bez obzira na to da li je nastupila povreda psihičkog integriteta,
- c) postupanje koje može prouzrokovati fizičku ili psihičku bol ili patnju člana obitelji,
- ć) drsko i bezobzirno ponašanje prema članu obitelji,
- č) uzrokovanje straha ili osobne ugroženosti ili povredu dostojanstva člana obitelji ucjenom ili drugom prinudom,
- d) verbalni napad, vrijeđanje, psovanje, nazivanje pogrđnim imenima, te drugi načini grubog uznemiravanja člana obitelji,

				<p>dž) seksualno nasilje, zlostavljanje, uznemiravanje i iskorištavanje člana obitelji,</p> <p>đ) praćenje, uhođenje i drugi slični oblici uznemiravanja člana obitelji,</p> <p>e) namjerno oštećenje, uništenje ili prometovanje zajedničke imovine ili imovine u vlasništvu ili posjedu člana obitelji,</p> <p>f) oduzimanje ili uskraćivanje prava na ekonomsku neovisnost zabranom rada ili držanjem člana obitelji u odnosu ovisnosti ili podređenosti,</p> <p>g) zabrana ili onemogućavanje korištenja zajedničke ili osobne imovine, raspolaganja osobnim prihodima ili imovinom stečenom osobnim radom ili nasljeđivanjem,</p> <p>h) uskraćivanje sredstava za održavanje zajedničkog domaćinstva i za brigu o djeci,</p> <p>i) zanemarivanje djece u njihovom odgoju,</p> <p>j) ponižavajuće postupanje prema djeci ili njihovo odgajanje fizičkim kažnjavanjem,</p> <p>k) oduzimanje djece ili izbacivanje iz stana člana obitelji,</p> <p>l) uskraćivanje izdržavanja člana obitelji,</p> <p>lj) zanemarivanje starih, bolesnih ili iznemoglih članova obitelji u njihovom negovanju ili liječenju,</p>		
--	--	--	--	--	--	--

			<p>m) ograničavanje slobode komuniciranja člana obitelji s drugim članovima obitelji ili drugim osobama,</p> <p>n) nasilna izolacija ili ograničenje slobode kretanja člana obitelji,</p> <p>nj) onemogućavanje pristupa članu obitelji zdravstvenoj zaštiti ili njezi,</p> <p>o) iscrpljivanje radom, izgladnjavanje, uskraćivanje sna ili neophodnog odmora člana obitelji,</p> <p>p) nepridržavanje odluke nadležnog organa ili suda kojom je utvrđeno održavanje kontakta djece s roditeljem s kojim dijete ne živi,</p> <p>r) zadržavanje putne isprave ili nekog dokumenta člana obitelji,</p> <p>s) zloupotreba fotografija i snimaka člana obitelji s ciljem njegove diskreditacije ili omalovažavanja njegove osobnosti,</p> <p>t) svaka druga radnja koja predstavlja nasilje u smislu članka 8. st. (1) i (2).</p> <p>(2) Pod radnjom nasilja u obitelji i nasilja prema ženama smatraju se i prijetnje radnjama iz st. (1) i (2) ovog članka i prijetnje drugim radnjama koje predstavljaju nasilje u smislu članka 8. st. (1) i (2) ovog zakona.</p>	
--	--	--	---	--

2	<p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „nasilje nad ženama” znači sve radnje rodno uvjetovanog nasilja usmjerenog protiv žene ili djevojčice zato što je žena ili djevojčica ili koje nerazmjerno pogađa žene ili djevojčice, koja dovedu do, ili će vjerojatno dovesti do tjelesne, seksualne, psihičke ili ekonomske štete ili patnje, uključujući prijetnje takvim radnjama, prisilu ili proizvoljno oduzimanje slobode, bez obzira na to događa li se u javnom ili privatnom životu;</p> <p>(b) „nasilje u obitelji” znači sve radnje fizičkog, seksualnog, psihičkog ili ekonomskog nasilja do kojih dolazi unutar obitelji ili kućanstva, neovisno o biološkim ili pravnim obiteljskim vezama, ili između bivših ili sadašnjih bračnih drugova ili partnera, bez obzira na to dijeli li počinitelj ili je dijelio boravište sa žrtvom;</p> <p>(c) „žrtva” znači svaka osoba, bez obzira na njezin rod, koja je pretrpjela štetu izravno uzrokovanu nasiljem nad ženama ili nasiljem u obitelji, uključujući djecu koja su pretrpjela štetu jer su svjedočila nasilju u obitelji;</p> <p>(d) „pružatelj usluga smještaja informacija na poslužitelju” znači pružatelj usluge smještaja informacija na poslužitelju kako je definirano u članku 3. točki (g) podtočki iii. Uredbe (EU) 2022/2065;</p> <p>(e) „pružatelj usluga posredovanja” znači pružatelj usluge posredovanja kako je definirano u članku 3. točki (g) Uredbe (EU) 2022/2065;</p> <p>(f) „dijete” znači svaka osoba mlađa od 18 godina;</p>	1,2	<p>8 st. (1), (2), (6), čl. 10., 11., 13., Nactr zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH, član 2. st. (2), (14), (15) Nactr zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH</p>	<p>Članak 8. st. (1), (2) i (6) (Značenje izraza u ovom zakonu)</p> <p>(1) Nasilje u obitelji označava svako djelo fizičkog, seksualnog, psihičkog odnosno ekonomskog nasilja do kojeg dođe u obitelji ili domaćinstvu ili između bivših ili sadašnjih bračnih partnera odnosno partnera, neovisno od toga da li počinitelj dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.</p> <p>(2) Nasilje prema ženama označava kršenje ljudskih prava i oblik diskriminacije nad ženama i predstavlja sva djela rodno zasnovanog nasilja koja dovode do, odnosno mogu da dovedu do, fizičke, seksualne, psihičke odnosno ekonomske povrede odnosno patnje za žene, obuhvaćajući i prijetnje takvim djelima, prinudu odnosno protupravno lišavanje slobode, bilo u javnosti ili u privatnom životu.</p> <p>(6) Dijete u smislu ovog zakona je svaka osoba koja nije navršila 18 godina života.</p> <p>Članak 10. (Član obitelji)</p> <p>Članom obitelji, u smislu ovog zakona, smatraju se:</p> <p>a) bračni partneri ili bivši bračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih,</p> <p>b) izvanbračni partneri ili bivši izvanbračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih,</p>	D	<p>Nactri ne sadrže odredbe o pružateljima usluga, s obzirom da se radi o problematici koja je regulirana propisima koji nisu u nadležnosti Federalnog ministarstva pravde, niti u nadležnosti Federacije Bosne i Hercegovine, te nije moguće procijeniti rok u kojem će se postići potpuna usklađenost.</p>
---	---	-----	---	---	---	--

<p>(g) „uzdržavanik“ znači dijete žrtve ili svaka osoba, osim počinitelja ili osumnjičenika, koja živi u istom kućanstvu sa žrtvom i kojoj žrtva pruža skrb i potporu;</p> <p>(h) „nadležno tijelo“ znači svako javno tijelo koje je u skladu s nacionalnim pravom određeno nadležnim za obavljanje dužnosti kako je predviđeno ovom Direktivom.</p>			<p>c) srodnici: krvni srodnici i srodnici iz odnosa potpunog usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj liniji zaključno sa četvrtim stupnjem, očuh, maćeha, usvojenik i usvojitelj iz odnosa nepotpunog usvojenja, srodnici po tazbini zaključno s drugim stupnjem bez obzira na činjenicu da je bračna zajednica prestala,</p> <p>d) osobe koje vezuje odnos starateljstva i udomiteljstva, osim ako je staratelj zaposlenik organa starateljstva,</p> <p>e) osobe koje žive ili su živjele u istom domaćinstvu bez obzira na srodstvo,</p> <p>f) osobe koje imaju zajedničko dijete ili je dijete začeto iako nikada nisu živjele u istom domaćinstvu,</p> <p>g) osobe koje su međusobno bile ili su još uvijek u emotivnoj ili intimnoj vezi, nezavisno od toga da li počinitelj dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.</p> <p style="text-align: center;">Članak 11. (Žrtva nasilja)</p> <p>(1) Žrtva nasilja u obitelji u smislu ovog zakona je svaki član obitelji ili domaćinstva, koji je izložen radnjama nasilja u obitelji iz članka 8. stavak (1) i članka 9. ovog zakona.</p> <p>(2) Dijete je žrtva nasilja u obitelji ako je bilo prisutno prilikom vršenja nasilja prema drugom</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>članu obitelji, iako radnje nasilja nisu poduzete prema njemu.</p> <p>(3) Žrtva nasilja prema ženama u smislu ovog zakona je svaka žena izložena radnjama nasilja iz članka 8. stavak (2) i članka 9. ovoga zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 13. (Subjekti zaštite)</p> <p>(1) Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja dužni su pružiti nadležni organi: policijski organi, tužiteljstva, sudovi, organi starateljstva, zdravstvene i obrazovne ustanove, zavodi za besplatnu pravnu pomoć i druge javne ustanove (u daljnjem tekstu: subjekti zaštite).</p> <p>(2) Zaštitu, pomoć i podršku žrtvama nasilja pružaju i specijalizirane nevladine organizacije iz članka 14. ovog zakona.</p> <p>(3) Subjekti zaštite dužni su postupati sukladno odredbama ovog zakona i sa dužnom pažnjom pružiti zaštitu, podršku i pomoć žrtvama nasilja i spriječiti ponavljanje nasilja bez obzira na to da li je protiv počinitelja pokrenut kazneni postupak.</p> <p>(4) Žrtve nasilja imaju pravo na pristup svim subjektima zaštite i oslobođene su plaćanja svih troškova postupka pred tim subjektima.</p>	
--	--	--	--	--

				<p>Član 8. st. (2), (14) i (16) Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Federacije BiH:</p> <p>Član 8.</p> <p>(12) Dijete je osoba koja nije navršila 18 godina života.</p> <p>(14) Žrtva krivičnog djela je fizička osoba koja zbog počinjenog krivičnog djela direktno trpi fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili povredu osnovnih prava i sloboda. Žrtvom krivičnog djela smatraju se bračni odnosno vanbračni partner, intimni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je smrt direktno prouzrokovana krivičnim djelom te osobe koju je ona na osnovu zakona bila dužna izdržavati.</p> <p>(15) Članovi obitelji su: bračni partneri ili bivši bračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih, izvanbračni partneri ili bivši izvanbračni partneri i njihova djeca ili djeca svakog od njih, krvni srodnici i srodnici iz odnosa potpunog usvojenja u pravoj liniji bez ograničenja, a u pobočnoj liniji zaključno sa četvrtim stupnjem, očuh, maćeha, usvojenik i usvojitelj iz odnosa nepotpunog usvojenja, srodnici po tazbini zaključno s drugim stupnjem bez obzira na činjenicu da je bračna zajednica prestala, osobe koje vezuje odnos starateljstva i</p>	
--	--	--	--	--	--

				udomiteljstva, osobe koje žive ili su živjele u istom domaćinstvu bez obzira na srodstvo, osobe koje imaju zajedničko dijete ili je dijete začeto iako nikada nisu živjele u istom domaćinstvu, nezavisno od toga da li učinitelj dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom.		
3	<p>Sakaćenje ženskih spolnih organa</p> <p>Države članice osiguravaju da je sljedeće namjerno postupanje kažnjivo kao kazneno djelo:</p> <p>(a) odstranjivanje, obrezivanje ili izvršavanje bilo kojeg drugog sakaćenja cijelih ili bilo kojeg dijela velikih stidnih usana, malih stidnih usana ili klitorisa;</p> <p>(b) prisiljavanje ili utjecanje na ženu ili djevojčicu da se podvrgne bilo kojoj od radnji navedenih u točki (a).</p>	2	30., Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH	<p>Član 30.</p> <p>Iza člana 173. dodaju se novi čl. 173a. i 173b. koji glase:</p> <p>„Član 173a.</p> <p>(Sakaćenje ženskih spolnih organa)</p> <p>(1) Ko ženskoj osobi potpuno ili djelomično odstrani, obreže ili na drugi način izvrši sakaćenje vanjskih spolnih organa ili je na to prinudi, potiče ili joj pomogne u tome, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno iz mržnje ili prema djetetu ili prema članu porodice ili bliskoj osobi ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(3) Ako je uslijed krivičnog djela iz st. (1) i (2) ovog člana nastupila smrt ženske osobe, učinitelj će se za krivično djelo iz</p>	P	

				stava (1) ovog člana kazniti kaznom zatvora od tri do 12 godina, a za krivično djelo iz stava (2) kaznom zatvora od tri do 15 godina.		
4	<p>Prisila na sklapanje braka</p> <p>Države članice osiguravaju da je sljedeće namjerno postupanje kažnjivo kao kazneno djelo:</p> <p>(a) prisiljavanje odrasle osobe ili djeteta da stupi u brak;</p> <p>(b) mamljenje odrasle osobe ili djeteta da stupi na državno područje zemlje koja nije ona u kojoj boravi u svrhu prisiljavanja te odrasle osobe ili djeteta da stupi u brak.</p>	2	46., Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH	<p>Član 46.</p> <p>Iza člana 215. dodaje se novi član 215a. koji glasi:</p> <p>„Član 215a. (Prinudno sklapanje braka)</p> <p>(1) Ko upotrebom sile ili prijetnjom prisili drugu osobu da zaključi brak, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ko radi učinjenja djela iz stava (1) ovog člana drugu osobu potiče da ode u inostranstvo, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(3) Ako je djelo iz st. (1) i (2) ovog člana učinjeno prema djetetu, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.“</p>	P	
5	<p>Dijeljenje intimnog ili manipuliranog materijala bez pristanka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da je sljedeće namjerno postupanje kažnjivo kao kazneno djelo:</p> <p>(a) stavljanje slika, videozapisa ili sličnih materijala koji prikazuju seksualno eksplicitne aktivnosti ili intimne dijelove tijela osobe na raspolaganje javnosti putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija bez pristanka te osobe, ako je</p>	2	33., 36., Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH	<p>Član 33.</p> <p>Iza člana 181. dodaju se novi čl. 181a. i 181b. koji glase:</p> <p>„Član 181a. (Prinuda)</p> <p>Ko drugog silom ili ozbiljnom prijetnjom prinudi da nešto učini ili ne učini ili trpi, ako za pojedino krivično djelo nije propisana</p>	P	

	<p>vjerojatno da će takvo postupanje toj osobi prouzročiti ozbiljnu štetu;</p> <p>(b) izrada, manipulacija ili izmjena slika, videozapisa ili sličnih materijala tako da se na njima čini kao da je osoba uključena u seksualno eksplicitne aktivnosti i zatim njihovo stavljanje na raspolaganje javnosti putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, bez pristanka te osobe, ako je vjerojatno da će takvo postupanje toj osobi prouzročiti ozbiljnu štetu;</p> <p>(c) prijetnja postupanjem iz točaka (a) ili (b) kako bi se osobu prisililo da izvrši ili prihvati određenu radnju ili se suzdrži od nje.</p> <p>2. Stavak 1. točke (a) i (b) ovog članka ne utječu na obvezu poštovanja prava, sloboda i načela iz članka 6. UEU-a i primjenjuje se ne dovodeći u pitanje temeljna načela povezana sa slobodom izražavanja i informiranja te slobodom umjetnosti i znanosti, kako su provedena u pravu Unije ili nacionalnom pravu.</p>			<p>posebna kazna, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“</p> <p>Član 36.</p> <p>Iza člana 189. dodaje se novi član 189a. koji glasi:</p> <p>„Član 189a. (Zloupotreba snimke spolno eksplicitnog sadržaja)</p> <p>(1) Ko zloupotrijebi odnos povjerenja i bez pristanka snimane osobe učini dostupnim trećoj osobi snimku spolno eksplicitnog sadržaja koja je snimljena uz pristanak te osobe za osobnu upotrebu i na taj način povrijedi privatnost te osobe, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Kaznom iz stava (1) ovog člana kaznit će se ko upotrebom računalnog sistema ili na drugi način izradi novu ili preinači postojeću snimku spolno eksplicitnog sadržaja i tu snimku upotrijebi kao pravu te time povrijedi privatnost osobe na toj snimci.</p> <p>(3) Ko krivično djelo iz st. (1) i (2) ovog člana učini putem računalnog sistema ili mreže ili na drugi način zbog čega je snimka postala dostupna većem broju osoba, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p>	
--	--	--	--	--	--

				(4) Snimke i posebne naprave kojima je učinjeno krivično djelo iz ovog člana će se oduzeti.“		
6	<p>Uhođenje na internetu</p> <p>Države članice osiguravaju da je namjerno postupanje opetovanog ili kontinuiranog stavljanja osobe pod nadzor, bez pristanka te osobe ili zakonskog ovlaštenja za to, putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, radi praćenja ili motrenja kretanja i aktivnosti te osobe, ako je vjerojatno da će takvo postupanje toj osobi prouzročiti ozbiljnu štetu, kažnjivo kao kazneno djelo.</p>	2	31., Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH	<p>Član 31.</p> <p>Iza člana 179. dodaje se novi član 179a. koji glasi:</p> <p>„Član 179a. (Uhođenje)</p> <p>(1) Ko ponovljeno prati ili uhodi drugu osobu ili s njom direktno ili preko treće osobe ili putem informaciono-komunikacijske tehnologije nastoji uspostaviti ili uspostavlja neželjeni kontakt ili je na drugi način zastrašuje i time kod nje izazove tjeskobu ili strah za njezinu sigurnost ili sigurnost njenog člana porodice ili njoj bliske osobe, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.</p> <p>(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno u odnosu na člana porodice ili blisku osobu ili prema djetetu ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje ili iz mržnje, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.</p>	P	
7	<p>Uznemiravanje na internetu</p> <p>Države članice osiguravaju da je sljedeće namjerno postupanje kažnjivo kao kazneno djelo:</p>	2	31., 33., Nacrt zakona o izmjenama i dopunama	<p>Član 31.</p> <p>Iza člana 179. dodaje se novi član 179a. koji glasi:</p> <p>„Član 179a.</p>	P	

	<p>(a) opetovano ili kontinuirano prijeteće postupanje usmjereno protiv određene osobe, barem ako takvo postupanje uključuje prijetnje počinjenja kaznenih djela, putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, ako je vjerojatno da će takvo postupanje prouzročiti ozbiljan strah te osobe za vlastitu sigurnost ili za sigurnost uzdržavanih;</p> <p>(b) javno dostupno prijeteće ili uvredljivo postupanje, zajedno s drugim osobama, putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, usmjereno protiv osobe, ako je vjerojatno da će takvo postupanje toj osobi prouzročiti ozbiljnu psihološku štetu;</p> <p>(c) nezatraženo slanje, putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, slike, videozapisa ili drugog sličnog materijala koji osobi prikazuje spolne organe, ako je vjerojatno da će takvo postupanje toj osobi prouzročiti ozbiljnu psihološku štetu;</p> <p>(d) stavljanje na raspolaganje javnosti, putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, materijala koji sadržava osobne podatke osobe, bez pristanka te osobe, u svrhu poticanja drugih osoba da toj osobi uzrokuju tjelesnu ili ozbiljnu psihološku štetu.</p>		<p>a Kaznenog zakona Federacij e BiH</p>	<p>(Uhođenje)</p> <p>(1) Ko ponovljeno prati ili uhodi drugu osobu ili s njom direktno ili preko treće osobe ili putem informaciono-komunikacijske tehnologije nastoji uspostaviti ili uspostavlja neželjeni kontakt ili je na drugi način zastrašuje i time kod nje izazove tjeskobu ili strah za njezinu sigurnost ili sigurnost njenog člana porodice ili njoj bliske osobe, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.</p> <p>(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno u odnosu na člana porodice ili blisku osobu ili prema djetetu ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje ili iz mržnje, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine."</p> <p>Član 33. Iza člana 181. dodaju se novi čl. 181a. i 181b. koji glase:</p> <p>„Član 181a. (Prinuda)</p> <p>Ko drugog silom ili ozbiljnom prijetnjom prinudi da nešto učini ili ne učini ili trpi, ako za pojedino krivično djelo nije propisana posebna kazna, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p>		
--	---	--	--	--	--	--

				<p>Član 181b. (Psihičko nasilje)</p> <p>Ko zlostavlja drugog ili prema njemu postupa na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo i time naruši njegov psihički integritet, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.</p> <p>Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno prema djetetu ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje ili iz mržnje, ili putem informaciono – komunikacijske tehnologije, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.“</p>		
8	<p>Poticanje na nasilje ili mržnju na internetu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da je namjerno poticanje na nasilje ili mržnju protiv skupine osoba ili pripadnika takve skupine definirane na temelju roda javnim širenjem, putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, materijala koji uključuje takvo poticanje kažnjivo kao kazneno djelo.</p> <p>2. Za potrebe stavka 1. države članice mogu odabrati kazniti samo postupanje koje je ili izvršeno na način koji će vjerojatno remetiti javni red ili koje je prijeteće, zlostavljačko ili uvredljivo.</p>				NP	<p>Predmetna problematika razmotrit će se prilikom pripreme sveobuhvatnih izmjena i dopuna Kaznenog zakona Federacije BiH koja aktivnost će se predvidjeti narednim planovima rada Federalnog ministarstva pravde</p>
9	<p>Poticanje, pomaganje i pokušaj</p> <p>1. Države članice osiguravaju da je poticanje na počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 6. i</p>				P	<p>Važećim Kaznenim zakonom Federacije BiH uređeni su instituti pokušaj (članak 28.), suučesništvo (članak</p>

	<p>članka 7. prvog stavka točke (b) kažnjivo kao kazneno djelo.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da je pomaganje počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članka 3. prvog stavka točke (a) i članaka od 4. do 8. kažnjivo kao kazneno djelo.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je pokušaj počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članaka 3. i 4. kažnjiv kao kazneno djelo.</p>					31.), podstrekivanje (članak 32.) i pomaganje (članak 33.)
10	<p>Kazne</p> <p>1. Države članice osiguravaju da su kaznena djela iz članaka od 3. do 9. kažnjiva učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznama.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su kaznena djela iz članka 3. kažnjiva kaznom zatvora u najduljem trajanju od najmanje pet godina.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da su kaznena djela iz članka 4. kažnjiva kaznom zatvora u najduljem trajanju od najmanje tri godine.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da su kaznena djela iz članaka 5. i 6., članka 7. stavka 1. točaka (a), (b) i (d) i članka 8. kažnjiva kaznom zatvora u najduljem trajanju od najmanje jedne godine.</p>	2	30., 31., , 36., 38., 40., 46., Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH	<p>Član 30.</p> <p>Iza člana 173. dodaju se novi čl. 173a. i 173b. koji glase:</p> <p>„Član 173a. (Sakaćenje ženskih spolnih organa)</p> <p>(1) Ko ženskoj osobi potpuno ili djelomično odstrani, obreže ili na drugi način izvrši sakaćenje vanjskih spolnih organa ili je na to prinudi, potiče ili joj pomogne u tome, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p> <p>(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno iz mržnje ili prema djetetu ili prema članu porodice ili bliskoj osobi ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(3) Ako je uslijed krivičnog djela iz st. (1) i (2) ovog člana nastupila smrt ženske osobe, učinitelj će se</p>	D	<p>Potpuna usklađenost će se postići u okviru sveobuhvatnih izmjena i dopuna Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine koja aktivnost će biti obuhvaćena budućim planovima rada Federalnog ministarstva pravde, imajući u vidu da je za potpunu implementaciju neophodno revidirati generalnu kaznenu politiku u pogledu trajanja kazne zatvora.</p>

za krivično djelo iz stava (1) ovog člana kazniti kaznom zatvora od tri do 12 godina, a za krivično djelo iz stava (2) kaznom zatvora od tri do 15 godina.

Član 31.

Iza člana 179. dodaje se novi član 179a. koji glasi:

„Član 179a.
(Uhođenje)

(1) Ko ponovljeno prati ili uhodi drugu osobu ili s njom direktno ili preko treće osobe ili putem informaciono-komunikacijske tehnologije nastoji uspostaviti ili uspostavlja neželjeni kontakt ili je na drugi način zastrašuje i time kod nje izazove tjeskobu ili strah za njezinu sigurnost ili sigurnost njenog člana porodice ili njoj bliske osobe, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno u odnosu na člana porodice ili blisku osobu ili prema djetetu ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje ili iz mržnje, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.“

				<p>Član 36.</p> <p>Iza člana 189. dodaje se novi član 189a. koji glasi:</p> <p>„Član 189a. (Zloupotreba snimke spolno eksplicitnog sadržaja)</p> <p>(1) Ko zloupotrijebi odnos povjerenja i bez pristanka snimane osobe učini dostupnim trećoj osobi snimku spolno eksplicitnog sadržaja koja je snimljena uz pristanak te osobe za osobnu upotrebu i na taj način povrijedi privatnost te osobe, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Kaznom iz stava (1) ovog člana kaznit će se ko upotrebom računalnog sistema ili na drugi način izradi novu ili preinači postojeću snimku spolno eksplicitnog sadržaja i tu snimku upotrijebi kao pravu te time povrijedi privatnost osobe na toj snimci.</p> <p>(3) Ko krivično djelo iz st. (1) i (2) ovog člana učini putem računalnog sistema ili mreže ili na drugi način zbog čega je snimka postala dostupna većem broju osoba, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p>		
--	--	--	--	--	--	--

			<p>(4) Snimke i posebne naprave kojima je učinjeno krivično djelo iz ovog člana će se oduzeti.“</p> <p>Član 38.</p> <p>Iza člana 193. dodaje se novi član 193a. koji glasi:</p> <p>„Član 193a. (Neovlašteno objavljivanje i prikazivanje spisa, portreta i snimka)</p> <p>(1) Ko, neposredno ili putem informaciono-komunikacionih tehnologija, objavi ili prikaže spis, portret, fotografiju, film, fonogram ili drugi sadržaj ličnog karaktera bez pristanka osobe koja je spis sastavila ili na koju se spis odnosi, koja je prikazana na portretu, fotografiji, filmu ili čiji je glas snimljen na fonografu ili bez pristanka osobe čiji se pristanak po zakonu traži, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Ako kazneno djelo iz stava (1) ovog člana počini službena ili odgovorna osoba u vršenju službe ili javnih ovlasti, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.“</p>	
--	--	--	--	--

				<p>Član 40.</p> <p>Iza člana 203. dodaje se novi član 203a. koji glasi:</p> <p>„Član 203a. (Spolno uznemiravanje)</p> <p>(1) Spolno uznemiravanje je svako verbalno, neverbalno ili fizičko neželjeno ponašanje spolne prirode koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe, koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje</p> <p>(2) Ko spolno uznemirava drugu osobu, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.</p> <p>(3) Ko djelo iz stava (2) ovog člana učini prema osobi koja se prema njemu nalazi u odnosu podređenosti ili zavisnosti ili koja je posebno ranjiva zbog uzrasta, bolesti, invaliditeta, trudnoće, teže tjelesne ili duševne smetnje, članu porodice, bliskoj osobi ili iz mržnje, ili putem informaciono – komunikacijskih tehnologija, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.</p>		
--	--	--	--	---	--	--

				<p>Član 46.</p> <p>Iza člana 215. dodaje se novi član 215a. koji glasi:</p> <p>„Član 215a. (Prinudno sklapanje braka)</p> <p>(1) Ko upotrebom sile ili prijetnjom prisili drugu osobu da zaključi brak, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ko radi učinjenja djela iz stava (1) ovog člana drugu osobu potiče da ode u inostranstvo, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(3) Ako je djelo iz st. (1) i (2) ovog člana učinjeno prema djetetu, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.“</p>		
11	<p>Otegotne okolnosti</p> <p>U mjeri u kojoj sljedeće okolnosti nisu dio konstitutivnih elemenata kaznenih djela iz članaka od 3. do 8., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u odnosu na relevantna kaznena djela iz tih članaka jedna ili više sljedećih okolnosti mogu, u skladu s nacionalnim pravom, smatrati otegotnim okolnostima:</p> <p>(a) kazneno djelo ili drugo kazneno djelo nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji počinjeno je opetovano;</p>	2	<p>13., 25., 30., 31., 33., 36., 40., 46.</p> <p>Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH</p>	<p>Član 13.</p> <p>U članu 49. iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi:</p> <p>„(2) Kod odmjerenja kazne za krivična djela protiv života i tijela, trgovine ljudima i organizirane trgovine ljudima, krivična djela protiv spolne slobode i morala, krivična djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta i krivična djela protiv braka, porodice i mladeži, ne mogu se uzeti kao</p>	D	

	<p>(b) kazneno djelo počinjeno je protiv osobe koja je zbog posebnih okolnosti postala ranjiva, kao što su zavisnost ili tjelesni, mentalni, intelektualni ili osjetilni invaliditet;</p> <p>(c) kazneno djelo počinjeno je protiv djeteta;</p> <p>(d) kazneno djelo počinjeno je u nazočnosti djeteta;</p> <p>(e) kazneno djelo počinile su dvije ili više osoba zajedničkim djelovanjem;</p> <p>(f) kaznenom djelu prethodilo je nasilje ekstremnog intenziteta ili je djelo popraćeno takvim nasiljem;</p> <p>(g) kazneno djelo počinjeno je uz uporabu oružja ili uz prijetnju uporabom oružja;</p> <p>(h) kazneno djelo počinjeno je uz uporabu sile ili uz prijetnju uporabom sile ili s pomoću prisile;</p> <p>(i) postupanje je uzrokovalo smrt žrtve ili tešku tjelesnu ili psihološku štetu za žrtvu;</p> <p>(j) počinitelj je prethodno bio osuđivan za kaznena djela iste vrste;</p> <p>(k) kazneno djelo počinjeno je protiv bivšeg ili sadašnjeg bračnog druga ili partnera;</p> <p>(l) kazneno djelo počinio je član obitelji ili osoba koja živi sa žrtvom;</p> <p>(m) kazneno djelo počinjeno je zlouporabom priznatog položaja povjerenja, autoriteta ili utjecaja;</p> <p>(n) kazneno djelo počinjeno je protiv određene osobe zato što je ta osoba javni predstavnik, novinar ili borac za ljudska prava;</p> <p>(o) namjera kaznenog djela bila je očuvanje ili vraćanje tzv. „časti“ osobe, obitelji, zajednice ili druge slične skupine;</p> <p>(p) namjera kaznenog djela bila je kazniti žrtvu za njezinu seksualnu orijentaciju,</p>			<p>olakotne okolnosti kultura, običaji, religija, tradicija i takozvana čast.“</p> <p>Dosadašnji st. (2) i (3) postaju st. (3) i (4).</p> <p>Član 25.</p> <p>U članu 166. stav (2) tačka e) na kraju rečenice tačka se zamjenjuje tačka-zarezom i dodaju nove tač. f) i g) koje glase:</p> <p>„f) ko usmrti člana porodice ili blisku osobu;</p> <p>g) ko usmrti dijete ili trudnu ženu.“</p> <p>Član 30.</p> <p>Iza člana 173. dodaju se novi čl. 173a. i 173b. koji glase:</p> <p>„Član 173a. (Sakaćenje ženskih spolnih organa)</p> <p>(1) Ko ženskoj osobi potpuno ili djelomično odstrani, obreže ili na drugi način izvrši sakaćenje vanjskih spolnih organa ili je na to prinudi, potiče ili joj pomogne u tome, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do osam godina.</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>rod, boju kože, religiju, socijalno podrijetlo ili politička uvjerenja.</p>			<p>(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno iz mržnje ili prema djetetu ili prema članu porodice ili bliskoj osobi ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina.</p> <p>(3) Ako je uslijed krivičnog djela iz st. (1) i (2) ovog člana nastupila smrt ženske osobe, učinitelj će se za krivično djelo iz stava (1) ovog člana kazniti kaznom zatvora od tri do 12 godina, a za krivično djelo iz stava (2) kaznom zatvora od tri do 15 godina."</p> <p>Član 31.</p> <p>Iza člana 179. dodaje se novi član 179a. koji glasi:</p> <p>„Član 179a. (Uhođenje)</p> <p>(1) Ko ponovljeno prati ili uhodi drugu osobu ili s njom direktno ili preko treće osobe ili putem informaciono-komunikacijske tehnologije nastoji uspostaviti ili uspostavlja neželjeni kontakt ili je na drugi način zastrašuje i time kod nje izazove tjeskobu ili strah za njezinu sigurnost ili sigurnost</p>		
--	--	--	--	---	--	--

				<p>njenog člana porodice ili njoj bliske osobe, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.</p> <p>(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno u odnosu na člana porodice ili blisku osobu ili prema djetetu ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje ili iz mržnje, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora do tri godine.“</p> <p>Član 33.</p> <p>Iza člana 181. dodaju se novi čl. 181a. i 181b. koji glase:</p> <p>„Član 181a. (Prinuda)</p> <p>Ko drugog silom ili ozbiljnom prijetnjom prinudi da nešto učini ili ne učini ili trpi, ako za pojedino krivično djelo nije propisana posebna kazna, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“</p> <p>Član 181b. (Psihičko nasilje)</p> <p>(1) Ko zlostavlja drugog ili prema njemu postupa na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo i time naruši njegov</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>psihički integritet, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.</p> <p>(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno prema djetetu ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje ili iz mržnje, ili putem informaciono – komunikacijske tehnologije, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.“</p> <p>Član 36.</p> <p>Iza člana 189. dodaje se novi član 189a. koji glasi:</p> <p>„Član 189a. (Zloupotreba snimke spolno eksplicitnog sadržaja)</p> <p>(1) Ko zloupotrijebi odnos povjerenja i bez pristanka snimane osobe učini dostupnim trećoj osobi snimku spolno eksplicitnog sadržaja koja je snimljena uz pristanak te osobe za osobnu upotrebu i na taj način povrijedi privatnost te osobe, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Kaznom iz stava (1) ovog člana kaznit će se ko upotrebom računalnog sistema ili</p>		
--	--	--	--	--	--

				<p>na drugi način izradi novu ili preinači postojeću snimku spolno eksplicitnog sadržaja i tu snimku upotrijebi kao pravu te time povrijedi privatnost osobe na toj snimci.</p> <p>(3) Ko krivično djelo iz st. (1) i (2) ovog člana učini putem računalnog sistema ili mreže ili na drugi način zbog čega je snimka postala dostupna većem broju osoba, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(4) Snimke i posebne naprave kojima je učinjeno krivično djelo iz ovog člana će se oduzeti."</p> <p>Član 40.</p> <p>Iza člana 203. dodaje se novi član 203a. koji glasi:</p> <p>„Član 203a. (Spolno uznemiravanje)</p> <p>(1) Spolno uznemiravanje je svako verbalno, neverbalno ili fizičko neželjeno ponašanje spolne prirode koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe, koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje</p>		
--	--	--	--	--	--	--

				<p>(2) Ko spolno uznemirava drugu osobu, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.</p> <p>(3) Ko djelo iz stava (2) ovog člana učini prema osobi koja se prema njemu nalazi u odnosu podređenosti ili zavisnosti ili koja je posebno ranjiva zbog uzrasta, bolesti, invaliditeta, trudnoće, teže tjelesne ili duševne smetnje, članu porodice, bliskoj osobi ili iz mržnje, ili putem informaciono – komunikacijskih tehnologija, kaznit će se kaznom zatvora od tri mjeseca do tri godine.</p> <p>Član 46.</p> <p>Iza člana 215. dodaje se novi član 215a. koji glasi:</p> <p>„Član 215a. (Prinudno sklapanje braka)</p> <p>(1) Ko upotrebom sile ili prijetnjom prisili drugu osobu da zaključi brak, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.</p> <p>(2) Ko radi učinjenja djela iz stava (1) ovog člana drugu osobu potiče da ode u inostranstvo, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(3) Ako je djelo iz st. (1) i (2) ovog člana učinjeno prema djetetu, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.“</p>	
--	--	--	--	--	--

12	<p>Nadležnost</p> <p>1.Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 9.:</p> <p>(a) ako je kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno na njezinu državnom području; ili</p> <p>(b) ako je počinitelj njezin državljanin.</p> <p>2.Država članica obavješćuje Komisiju ako odluči proširiti svoju nadležnost nad kaznenim djelima iz članaka od 3. do 9. koja su počinjena izvan njezina državnog područja:</p> <p>(a) ako je kazneno djelo počinjeno protiv njezina državljanina ili osobe koja ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području; ili</p> <p>(b) ako počinitelj ima uobičajeno boravište na njezinu državnom području.</p> <p>3.Države članice osiguravaju da su njihovom nadležnošću uspostavljenom za kaznena djela iz članaka od 5. do 9. obuhvaćene situacije u kojima je kazneno djelo počinjeno putem informacijske i komunikacijske tehnologije kojoj se pristupa s njihova državnog područja, bez obzira na to ima li pružatelj usluga posredovanja sjedište na njihovu državnom području.</p> <p>4.U slučajevima iz stavka 1. točke (b) ovog članka svaka država članica osigurava da njezina nadležnost uspostavljena nad kaznenim djelima iz članaka 3. i 4. ne podliježe uvjetu da je ponašanje iz tih članaka kažnjivo kao kazneno djelo u državi u kojoj je izvršeno.</p> <p>5.U slučajevima iz stavka 1. točke (b) države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da izvršavanje</p>				P	<p>Primjena kaznenog zakonodavstva u Federaciji BiH uređena je člankom 12. važećeg Kaznenog zakona Federacije BiH.</p>
----	--	--	--	--	---	--

	njihove nadležnosti ne podliježe uvjetu da kazneni progon može započeti samo nakon prijave žrtve u mjestu počinjenja kaznenog djela ili nakon što država mjesta u kojem je kazneno djelo počinjeno podnese prijavu.					
13	<p>Rokovi zastare</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi predvidjele rok zastare kojim se omogućuju istraga, kazneni progon, sudski postupak i donošenje presude za kaznena djela iz članaka od 3. do 9. tijekom dovoljno dugog razdoblja nakon počinjenja tih kaznenih djela, s ciljem djelotvornog postupanja u pogledu tih kaznenih djela. Rok zastare odgovara težini dotičnog kaznenog djela.</p> <p>2. Ako je žrtva dijete, rok zastare za kaznena djela iz članka 3. počinje teći najranije nakon što žrtva navrší 18 godina.</p>	2	16., Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH	<p>Član 16.</p> <p>U članu 16. iza stava (6) dodaje se novi stav (7) koji glasi:</p> <p>„(7) Za krivična djela trgovine ljudima i organizirane trgovine ljudima, krivična djela protiv spolne slobode i morala, krivična djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta i krivična djela protiv braka, porodice i mladeži učinjena na štetu djeteta, zastarjelost krivičnog gonjenja počinje teći od punoljetstva žrtve.“</p>	P	Rokovi zastare kaznenog gonjenja i izvršenja kaznene sankcije propisani su čl. 15. do 21. važećeg Kaznenog zakona Federacije BiH.
14	<p>Prijavljivanje nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji</p> <p>1. Uz prava žrtava pri podnošenju prijave na temelju članka 5. Direktive 2012/29/EU, države članice osiguravaju da žrtve mogu nadležnim tijelima prijaviti radnje nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji kanalima koji su pristupačni, jednostavni za upotrebu, sigurni i lako dostupni. To uključuje, barem za kaznena djela na internetu iz članaka od 5. do 8. ove Direktive, mogućnost prijavljivanja na internetu ili putem drugih dostupnih i sigurnih informacijskih i komunikacijskih tehnologija, ne dovodeći u pitanje nacionalna postupovna pravila u pogledu formaliziranja prijavljivanja na internetu.</p>	1	16., 17., 20., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 16.</p> <p>(Informiranje žrtve nasilja)</p> <p>Subjekti zaštite dužni su u prvom kontaktu sa žrtvom nasilja obavijestiti žrtvu na jeziku koji razumije i njoj razumljiv način, o svim pravima i mjerama zaštite i uslugama koja ima sukladno ovom zakonu i drugim propisima, kao i o ustanovama, organima i pravnim osobama koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona.</p> <p>Članak 17.</p>	D	Djelomična usklađenost je posljedica činjenice da implementacija odredbi o prijavi kaznenih djela putem informacijskih i komunikacijskih sredstava zahtijeva normativno-pravne intervencije u važeći Zakon o kaznenom postupku Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03 – ispr., 56/03 – ispr., 78/04, 28/05, 55/06, 27/07,

	<p>Države članice osiguravaju da mogućnost prijavljivanja na internetu ili putem drugih dostupnih i sigurnih informacijskih i komunikacijskih tehnologija uključuje mogućnost podnošenja dokaza sredstvima utvrđenima u prvom podstavku, ne dovodeći u pitanje nacionalna postupovna pravila u pogledu formaliziranja podnošenja dokaza.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da žrtve imaju pristup pravnoj pomoći u skladu s člankom 13. Direktive 2012/29/EU. Države članice mogu proširiti pravnu pomoć na žrtve pri prijavljivanju kaznenih djela, ako je to predviđeno nacionalnim pravom.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi potaknule svaku osobu koja u dobroj vjeri zna ili sumnja da je došlo do radnji nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji ili da se očekuju radnje nasilja, da nadležnim tijelima prijavi takve radnje bez straha od negativnih posljedica.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da zdravstveni djelatnici koji podliježu obvezama u pogledu povjerljivosti mogu prijaviti nadležnim tijelima ako imaju opravdane razloge vjerovati da postoji neposredna opasnost da će teška tjelesna šteta biti nanesena osobi kao rezultat nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da, ako je žrtva djeteta, ne dovodeći u pitanje pravila o odvetničkoj tajni ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, ispovjednoj tajni ili istovrijednim načelima, stručne osobe koje podliježu obvezama povjerljivosti na temelju nacionalnog prava mogu prijaviti nadležnim tijelima ako imaju opravdane razloge vjerovati da</p>			<p>(Pravo na besplatnu pravnu pomoć)</p> <p>(1) Žrtva nasilja u postupcima ostvarivanja svojih prava i zaštite od nasilja, ima pravo na besplatnu pravnu pomoć.</p> <p>(2) Besplatna pravna pomoć osigurava se žrtvi nasilja s ciljem olakšanog pristupa pravima iz oblasti zdravstvene, socijalne i materijalne zaštite i zbrinjavanja i ostvarivanja prava na naknadu materijalne i nematerijalne štete, te sudjelovanja u kaznenim postupcima u kojima se pojavljuje u svojstvu žrtve nasilja, odnosno oštećenog.</p> <p>(3) Pravo na besplatnu pravnu pomoć žrtvi nasilja koja je zbrinuta u sigurnu kuću osiguravaju institucije za besplatnu pravnu pomoć i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona.</p> <p>Članak 20. (Obveza prijave nasilja i suradnja)</p> <p>(1) Zaposleni u subjektima zaštite, obrazovnim, socijalnim i zdravstvenim ustanovama dužni su odmah prijaviti policijskom organu ili tužiteljstvu djelo nasilja o kojem su obaviješteni ili o kojem saznaju na drugi način.</p> <p>(2) Svatko ima pravo prijaviti izvršenje nasilja.</p> <p>(3) Svatko je dužan prijaviti kazneno djelo kojim se vrši ili je</p>	<p>53/07, 09/09, 12/10, 08/13, 59/14 i 74/20.), u dijelu odredbi kojima je uređen institut kaznene prijave. Priprema sveobuhvatnih izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, odnosno novog Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH aktivnost je koju ovo Ministarstvo planira poduzeti tijekom 2025. godine, te se potpuna usklađenost može očekivati tek po stupanju ovog propisa na snagu.</p>
--	--	--	--	---	--

	<p>je djetetu nanesena teška tjelesna šteta kao rezultat nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji.</p> <p>6. Ako djeca prijavljuju radnje nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji nadležnim tijelima, države članice osiguravaju da postupci prijavljivanja budu sigurni i povjerljivi te osmišljeni i dostupni na način i na jeziku prilagođenom djeci, u skladu s njihovom dobi i zrelošću.</p> <p>Države članice osiguravaju da stručnjaci osposobljeni za rad s djecom pomažu u postupcima prijavljivanja kako bi se osiguralo da su u najboljem interesu djeteta.</p> <p>Države članice osiguravaju da, ako je u djelo nasilja uključen nositelj roditeljske skrbi, mogućnost djeteta da prijavi djelo ne bude uvjetovana pristankom nositelja roditeljske skrbi te da nadležna tijela poduzmu mjere potrebne za zaštitu sigurnosti djeteta prije nego što se ta osoba obavijesti o prijavi.</p>			<p>izvršeno nasilje kada neprijavljivanje kaznenog djela predstavlja kazneno djelo ili ukoliko je žrtva nasilja dijete.</p> <p>(4) Nakon prijema prijave da je učinjeno nasilje, organ kome je podnesena prijava dužan je bez odlaganja o tome obavijestiti organ starateljstva, koji će odmah pružiti socijalnu zaštitu i psihosocijalnu pomoć žrtvi, poduzeti druge mjere iz svoje nadležnosti, te o tome sačiniti službeno izvješće koje bez odlaganja dostavlja nadležnom policijskom organu.</p> <p>(5) Zdravstvena ustanova obaviti će besplatan ljekarski pregled radi utvrđivanja i evidentiranja postojanja povreda fizičkog ili psihičkog integriteta i pružiti žrtvi nasilja potrebnu ljekarsku pomoć.</p> <p>(6) O izvršenom nasilju nadležni policijski organ odmah obavještava i nadležno tužiteljstvo i, uz izvješće, dostavlja prikupljene dokaze i procjenu rizika.</p> <p>(7) Policijski organ dužan je o procjeni rizika bez odlaganja obavijestiti organ starateljstva.</p> <p>(8) Nadležni tužitelj, u pisanoj formi, obavještava nadležni policijski organ, žrtvu nasilja i organ starateljstva o podizanju optužnice protiv osumnjičene osobe, o neprovođenju istrage ili obustavi istrage, kao i o razlozima za neprovođenje i obustavu istrage.</p> <p>(9) Na zahtjev organa starateljstva ili na zahtjev policijskog organa ili na zahtjev</p>		
--	--	--	--	--	--	--

				<p>žrtve sigurne kuće dužne su osigurati smještaj žrtvi nasilja.</p> <p>(10) Ako neprijavlivanje nasilja ne predstavlja kazneno djelo propisano Kaznenim zakonom Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 36/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23), osoba koja ne izvrši obvezu prijavljivanja radnji nasilja iz članka 8. st. (1) i (2) i članka 9. ovog zakona čini prekršaj, osim u slučaju kada nasilje u obitelji prijavi žrtva nasilja.</p>		
15	<p>Istraga i kazneni progon</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osobe, jedinice ili službe koje istražuju i kazneno progone radnje nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji imaju odgovarajuće stručno znanje o tim pitanjima i da na raspolaganju imaju djelotvorne istražne alate radi učinkovite istrage i kaznenog progona takvih radnji, posebno u svrhe prikupljanja, analize i osiguravanja elektroničkih dokaza u slučajevima kaznenih djela na internetu iz članaka od 5. do 8.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se prijavljene radnje nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji bez odgode obrade i prenesu nadležnim tijelima za potrebe istrage i kaznenog progona te, prema potrebi, za donošenje mjera zaštite u skladu s člankom 19.</p> <p>3. Ako nadležna tijela imaju opravdane razloge za sumnjati da je možda počinjeno kazneno djelo, ona bez nepotrebne odgode učinkovito istražuju, nakon primljene pritužbe ili na vlastitu</p>	1	<p>5., 18., 19., 78., 72., 80. Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH</p>	<p>Članak 5.</p> <p>(Opći principi pružanja zaštite od nasilja)</p> <p>(1) Zaštita od nasilja uređena ovim zakonom i drugim zakonima i propisima, primjenjuje se sukladno međunarodnim ugovorima i standardima koje je prihvatila Bosna i Hercegovina koji uređuju zaštitu od nasilja, a primjenjivat će se u svim slučajevima radi osiguranja najdjelotvornije zaštite prava žrtve nasilja bez diskriminacije po bilo kojem osnovu, kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjersko uvjerenje, političko ili neko drugo mišljenje odnosno opredjeljenje, nacionalno odnosno društveno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, uzrast, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, status migranta ili izbjeglice, odnosno neki drugi status.</p>	P	<p>Opće odredbe o kaznenim prijavama sadržane su u Zakonu o kaznenom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, br. 35/03, 37/03 – ispr., 56/03 – ispr., 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 09/09, 12/10, 08/13, 59/14 i 74/20).</p>

	<p>inicijativu, radnje nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji. Moraju osigurati službeno evidentiranje i očuvati evidenciju relevantnih nalaza i dokaze u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>4. Kako bi pomogla u dobrovoljnom osiguravanju dokaza, posebno u slučajevima seksualnog nasilja, nadležna tijela bez nepotrebne odgode usmjeravaju žrtve na relevantne zdravstvene djelatnike ili na službe za potporu iz članaka 25., 26. i 27., koji su specijalizirani za pomaganje u osiguravanju dokaza. Žrtve se obavještavaju o važnosti prikupljanja tih dokaza što je ranije moguće.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da istrage ili progon radnji silovanja ne ovise o prijavi ili kaznenoj prijavi žrtve ili njezina zastupnika te da se kazneni postupak ne obustavlja samo zato što su prijava ili kaznena prijava povučene.</p>			<p>(2) Posebne mjere neophodne za sprečavanje i zaštitu žena od rodno zasnovanog nasilja ne smatraju se diskriminacijom u smislu ovog zakona.</p> <p>(3) Primjenu i provođenje ovog zakona u skladu sa svojim nadležnostima osigurat će sudovi, tužiteljstva, policijski organi, organi starateljstva i druge institucije nadležne za socijalnu i zdravstvenu zaštitu i specijalizirane nevladine organizacije uz obvezu zajedničkog i koordiniranog djelovanja.</p> <p>(4) Institucije iz stava (3) ovog članka trebaju osigurati da postupanja sa žrtvama nasilja i nasilnim osobama vrše uposlenici educirani za rad s navedenim osobama.</p> <p>(5) Na djecu počinitelje nasilja neće se primjenjivati odredbe ovog zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 18. (Osoba od povjerenja)</p> <p>(1) Žrtva nasilja može izabrati, prije ili tijekom postupka, osobu od povjerenja koja će biti prisutna tijekom postupka ili radnji u svezi sa zaštitom od nasilja.</p> <p>(2) Osoba od povjerenja može biti bilo koja punoljetna osoba osim počinitelja nasilja.</p> <p>(3) Nadležni organi su obvezni omogućiti prisustvo osobe od povjerenja u svim postupcima i</p>		
--	--	--	--	---	--	--

				<p>radnjama u koje je uključena žrtva nasilja, sukladno propisima kojima je uređena nadležnost tih organa.</p> <p>Članak 19. (Žurnost postupka i obveza postupanja subjekata zaštite)</p> <p>(1) Subjekti zaštite dužni su osigurati žurno rješavanje predmeta nasilja, vodeći računa da su interes i dobrobit žrtve prioritet u tim postupcima, a naročito ako je žrtva dijete, osoba starija od 65 godina, osoba s invaliditetom i osoba pod starateljstvom.</p> <p>(2) U slučajevima nasilja subjekti zaštite dužni su međusobno surađivati, surađivati i s drugim nadležnim vladinim tijelima i organima i nevladinim organizacijama u najboljem interesu žrtve, kao i razmjenjivati potrebne podatke i informacije.</p> <p>Članak 72. (Program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja)</p> <p>(1) Svi nivoi vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine dužni su donositi politike kojima će se prevenirati, zaštititi i boriti protiv nasilja.</p> <p>(2) Politike iz stavka (1) ovog članka obvezno sadrže sljedeće mjere:</p> <p>a) obveze organa s ciljem preventivnog djelovanja,</p>		
--	--	--	--	--	--	--

			<p>suzbijanja svih oblika nasilja i zaštite žrtava nasilja, b) mjere neophodne za rad s počiniteljem nasilja, uključujući i savjetodavnu podršku svim članovima obitelji, c) aktivnosti na promociji nenasilničkog ponašanja, d) aktivnosti na edukaciji državnih službenika i namještenika, zaposlenih u organima starateljstva, zdravstvenih radnika, nastavnika, odgajatelja i drugih subjekata iz oblasti nasilja, e) obvezu vođenja statističkih baza podataka o počiniteljima nasilja i žrtvama nasilja, vodeći računa o zaštiti osobnih podataka, f) način osiguranja sredstava za financiranje programa mjera, g) sve potrebne mjere radi zaštite i sigurnosti žrtava nasilja u sigurnoj kući.</p> <p>(3) Politike iz stavka (1) ovog članka će se donositi u skladu sa važećim zakonodavstvom za donošenje javnih politika u Federaciji kao i s potrebama i mogućnostima svih razina vlasti.</p> <p style="text-align: center;">Članak 78. (Obveza redovnog stručnog osposobljavanja)</p> <p>(1) Centar za edukaciju sudaca i tužitelja Federacije Bosne i Hercegovine osigurava redovno</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>stručno osposobljavanje sudaca i tužitelja iz oblasti nasilja.</p> <p>(2) Nadležna ministarstva i organi uprave osiguravaju redovno stručno osposobljavanje državnih službenika i namještenika koji se neposredno bave oblašću nasilja.</p> <p>(3) Nadležna ministarstva unutarnjih poslova dužna su osigurati redovno stručno osposobljavanje policijskih službenika iz oblasti nasilja.</p> <p>(4) Sredstva neophodna za ostvarivanje obveza iz st. (1), (2) i (3) ovog članka osigurat će se iz proračuna Federacije, kantona, gradova i općina, kao i iz donatorskih sredstava.</p> <p style="text-align: center;">Članak 80. (Prekršajne sankcije)</p> <p>(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 4.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja prekrši obavezu žurnog postupanja sukladno članku 19. stavak (1) ovog zakona.</p> <p>(2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjene za prekršaj osobe koje ne postupe sukladno članku 20. stavak (1) ovog zakona.</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 6.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj službena osoba koja ne postupi sukladno članku 20. stavak (3) ovog zakona, ako je</p>	
--	--	--	--	--

				dijete žrtva radnji nasilja iz članka 8. ovog zakona. (4) Novčanom kaznom u iznosu od 800,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj osobe koje ne postupe sukladno članku 20. stavak (3) ovog zakona, ako je dijete žrtva nasilja iz članka 8. ovog zakona.		
16	<p>Pojedinačna procjena radi utvrđivanja potreba zaštite žrtava</p> <p>1. Uz zahtjeve u pogledu pojedinačne procjene iz članka 22. Direktive 2012/29/EU, države članice osiguravaju, barem u pogledu žrtava seksualnog nasilja i nasilja u obitelji, ispunjavanje zahtjeva utvrđenih u ovom članku.</p> <p>2. U najranijoj mogućoj fazi, na primjer u trenutku kada žrtva prvi put stupi u kontakt s nadležnim tijelima ili što je prije moguće nakon što žrtva prvi put stupi u kontakt s njima, posebne potrebe žrtve za zaštitom utvrđuju se na temelju pojedinačne procjene, prema potrebi u suradnji sa svim relevantnim nadležnim tijelima.</p> <p>3. Pojedinačna procjena iz stavka 2. usmjerena je na rizik koji potječe od počinitelja ili osumnjičenika. Taj rizik može uključivati bilo što od sljedećeg:</p> <p>(a) rizik od ponovljenog nasilja;</p> <p>(b) rizik od tjelesnih ozljeda ili psihološke štete;</p> <p>(c) mogućnost uporabe oružja i pristupa oružju;</p> <p>(d) činjenica da počinitelj ili osumnjičenik živi sa žrtvom;</p> <p>(e) zlouporaba droga ili alkohola od strane počinitelja ili osumnjičenika;</p> <p>(f) zlostavljanje djece;</p>	1	21., 34. Nacrt zakona o zaštiti od obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 21. (Procjena rizika)</p> <p>(1) U odnosu na svaku prijavu nasilja nadležni policijski organ u suradnji sa subjektima zaštite mora izvršiti procjenu rizika za sve žrtve nasilja, naročito rizika od smrtnosti, ozbiljnosti situacije i rizika od ponavljanja nasilja s ciljem upravljanja rizikom i koordiniranog osiguranja zaštite i podrške žrtvama nasilja.</p> <p>(2) Procjena rizika naročito uzima u obzir činjenicu da li počinitelji djela nasilja posjeduju vatreno oružje odnosno imaju pristup vatrenom oružju te o potrebi njegovog privremenog oduzimanja.</p> <p>(3) Procjena rizika se vrši temeljem prikupljenih informacija o tome:</p> <p>a) da li je počinitelj nasilja ranije ili neposredno prije procjene rizika učinio nasilje u obitelji ili neki drugi vid nasilja i da li je spreman da ga ponovi,</p> <p>b) da li počinitelj živi sa žrtvom nasilja,</p>	P	

	<p>(g) problemi s mentalnim zdravljem; ili (h) uhođenje.</p> <p>4. U pojedinačnoj procjeni iz stavka 2. uzimaju se u obzir pojedinačne okolnosti žrtve, uključujući i činjenicu doživljava li žrtva diskriminaciju na temelju kombinacije spola i bilo koje druge osnove diskriminacije kako su navedene u članku 21. Povelje („interseksijska diskriminacija”), te se stoga suočava s povećanim rizikom od nasilja, kao i žrtvino vlastito viđenje i procjena situacije. Provođa se u najboljem interesu žrtve, pri čemu se posebna pozornost posvećuje potrebi izbjegavanja sekundarne ili ponovljene viktimizacije.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da nadležna tijela poduzimaju odgovarajuće mjere, uzimajući u obzir pojedinačnu procjenu iz stavka 2. Takve mjere mogu uključivati:</p> <p>(a) mjere na temelju članaka 23. i 24. Direktive 2012/29/EU;</p> <p>(b) izdavanje hitnih naloga za udaljšavanje, naloga o zabrani približavanja i naloga o zaštiti u skladu s člankom 19. ove Direktive;</p> <p>(c) mjere, osim onih navedenih u točkama (a) i (b) ovog stavka, za upravljanje ponašanjem počinitelja ili osumnjičenika, posebno na temelju članka 37. ove Direktive.</p> <p>6. Prema potrebi, pojedinačna procjena iz stavka 2. provodi se u suradnji s drugim relevantnim nadležnim tijelima, ovisno o fazi postupka, i relevantnim službama za potporu kao što su centri za zaštitu žrtava, specijalizirane službe, socijalne službe, zdravstveni djelatnici, skloništa, specijalizirane službe za potporu i drugi relevantni dionici.</p>			<p>c) da li je počinitelj prijetio tjelesnim ozljeđivanjem, ubojstvom ili samoubojstvom,</p> <p>č) da li je počinitelj mentalno bolestan,</p> <p>ć) da li počinitelj zlorabljiva alkohol, psihoaktivne supstance ili pati od nekih oblika ovisnosti,</p> <p>d) da li postoji sukob oko starateljstva nad djetetom ili oko načina održavanja osobnog kontakta djeteta i roditelja koji je počinitelj nasilja,</p> <p>dž) da li je počinitelj izrečena mjera zaštite od nasilja, da li je došlo do kršenja mjere,</p> <p>đ) da li žrtva doživljava strah i kako ona procjenjuje rizik od ponavljanja nasilja,</p> <p>e) da li postoji uhođenje žrtve nasilja,</p> <p>f) da li je žrtva nasilja pokrenula ili planira pokrenuti postupak za razvod braka ili prekinuti zajednički život s počiniteljem,</p> <p>g) da li je žrtva nasilja posebno ugrožena zbog trudnoće, invaliditeta i starosti</p> <p>h) druge činjenice i okolnosti od značaja za procjenu rizika.</p> <p>(4) Procjena rizika vrši se za djecu, uzimajući u obzir bilo koju prijetnju upućenu direktno njima ili koje se odnose na njihovo razdvajanje od žrtve nasilja.</p> <p>(5) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova donosi podzakonski akt o postupku i</p>		
--	--	--	--	--	--	--

	<p>7. Nadležna tijela preispituju pojedinačnu procjenu iz stavka 2. u redovitim vremenskim razmacima i, prema potrebi, donose nove i ažuriraju postojeće mjere zaštite u skladu sa stavkom 5., kako bi osigurala da se mjere zaštite odnose na aktualnu situaciju žrtve.</p> <p>8. Pretpostavlja se da uzdržavanici imaju posebne potrebe zaštite i bez da se podvrgavaju pojedinačnoj procjeni iz stavka 2., osim ako postoje naznake da nemaju posebne potrebe zaštite.</p>			<p>načinu provođenja procjene rizika u svim fazama postupka, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutarnjih poslova.</p> <p>Članak 34. (Rokovi za podnošenje zahtjeva)</p> <p>(1) Nadležni policijski organ je obavezan za svaki prijavljeni slučaj nasilja izaći na lice mjesta, odmah izvršiti procjenu rizika za žrtve i djecu, i uvijek kada je to neophodno radi zaštite žrtve i kada su ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti podnijeti zahtjev za izricanje zaštitne mjere nadležnom sudu odmah, odnosno najkasnije u roku od 12 sati od saznanja za radnje nasilja iz članka 8. st. (1) i (2) i članka 9. ovog zakona.</p>		
17	<p>Pojedinačna procjena potreba žrtava za potporom</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, uzimajući u obzir pojedinačnu procjenu iz članka 16., nadležna tijela procjenjuju pojedinačne potrebe žrtve za potporom kako je predviđeno u poglavlju 4. Nadležna tijela procjenjuju pojedinačne potrebe uzdržavanika za potporom kako je predviđeno u poglavlju 4., osim ako postoje naznake da nemaju posebne potrebe za potporom.</p> <p>2. Članak 16. stavci 4., 6. i 7. primjenjuju se na pojedinačnu procjenu potreba žrtava za potporom iz stavka 1. ovog članka.</p>	1	66., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 66. (Obveza pripreme plana pomoći žrtvi nasilja)</p> <p>(1) U slučajevima nasilja, kada smatra da je to potrebno, nadležni organ starateljstva može obrazovati poseban stručni tim sastavljen od predstavnika organa starateljstva, policijskog organa i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona, koji će izraditi poseban plan zaštite pomoći i podrške žrtvi.</p> <p>(2) Stručni tim iz stavka (1) dužan je koordinirati svim aktivnostima usmjerenim na</p>	P	

				<p>pružanje pomoći i podrške žrtvi u cilju osiguranja njene zaštite.</p> <p>(3) Plan pomoći žrtvi posebno sadrži mjere koje je potrebno poduzeti u skladu sa zakonom kojim se uređuje socijalna, zdravstvena dječja zaštita,</p> <p>(4) Ako je žrtva dijete, plan pomoći žrtvi sadrži i mjere za zaštitu djeteta sukladno zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi i propisima kojima se uređuje zaštita prava djeteta.</p> <p>(5) Procjena rizika se vrši temeljem prikupljenih informacija o tome:</p> <p>a) da li je počinitelj nasilja ranije ili neposredno prije procjene rizika učinio nasilje u obitelji ili neki drugi vid nasilja i da li je spreman da ga ponovi,</p> <p>b) da li počinitelj živi sa žrtvom nasilja,</p> <p>c) da li je počinitelj prijetio tjelesnim ozljeđivanjem, ubojstvom ili samoubojstvom,</p> <p>č) da li je počinitelj mentalno bolestan,</p> <p>ć) da li počinitelj zloupotrebljava alkohol, psihoaktivne supstance ili pati od nekih oblika ovisnosti,</p> <p>d) da li postoji sukob oko starateljstva nad djetetom ili oko načina održavanja osobnog kontakta djeteta i roditelja koji je počinitelj nasilja,</p> <p>dž) da li je počinitelj izrečena mjera zaštite od nasilja, da li je došlo do kršenja mjere,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>đ) da li žrtva doživljava strah i kako ona procjenjuje rizik od ponavljanja nasilja,</p> <p>e) da li postoji uhođenje žrtve nasilja,</p> <p>f) da li je žrtva nasilja pokrenula ili planira pokrenuti postupak za razvod braka ili prekinuti zajednički život s počiniteljem,</p> <p>g) da li je žrtva nasilja posebno ugrožena zbog trudnoće, invaliditeta i starosti</p> <p>h) druge činjenice i okolnosti od značaja za procjenu rizika.</p> <p>(6) Procjena rizika vrši se za djecu, uzimajući u obzir bilo koju prijetnju upućenu direktno njima ili koje se odnose na njihovo razdvajanje od žrtve nasilja.</p> <p>(7) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova donosi podzakonski akt o postupku i načinu provođenja procjene rizika u svim fazama postupka, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutarnjih poslova.</p>		
18	<p>Upućivanje službama za potporu</p> <p>1. Ako su procjenama iz članaka 16. i 17. utvrđene posebne potrebe za potporom ili zaštitom ili ako žrtva zatraži potporu, države članice osiguravaju da službe za potporu, kao što su specijalizirane službe za potporu, u suradnji s nadležnim tijelima, stupe u kontakt sa žrtvama kako bi im ponudile potporu vodeći računa o njihovoj sigurnosti. Države članice mogu uvjetovati takvo stupanje u kontakt pristankom žrtve.</p>	1	<p>14., 56., 57., 58., 59.</p> <p>Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama Federacije BiH</p>	<p>Članak 14.</p> <p>(Specijalizirane usluge podrške)</p> <p>(1) Specijalizirane usluge podrške obuhvaćaju usluge stručne podrške i savjetovanja, te usluge institucionalnog socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške koje imaju za cilj zaštitu i prevenciju od nasilja.</p> <p>(2) Specijalizirane usluge podrške mogu pružati javne ustanove, udruge, fondacije, vjerske</p>	P	

	<p>2. Nadležna tijela bez nepotrebne odgode i koordinirano odgovaraju na zahtjev žrtve za zaštitu i potporu.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da, ako je to potrebno, nadležna tijela mogu uputiti djecu žrtve na službe za potporu, prema potrebi bez prethodnog pristanka nositelja roditeljske skrbi.</p> <p>4. Ako je to potrebno kako bi se osiguralo da žrtva dobije odgovarajuću potporu i zaštitu, države članice osiguravaju da nadležna tijela relevantnim službama za potporu prenesu relevantne osobne podatke o žrtvi i situaciji žrtve. Takvi se podaci prenose na povjerljiv način. Države članice mogu uvjetovati prijenos takvih podataka pristankom žrtve.</p> <p>5. Službe za potporu pohranjuju osobne podatke onoliko dugo koliko je potrebno za pružanje usluga potpore, a u svakom slučaju ne dulje od pet godina nakon posljednjeg kontakta između službe za potporu i žrtve.</p>		<p>zajednice, te druge pravne osobe koje ispunjavaju minimalne standarde iz članka 61. ovog zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 56. (Sigurna kuća)</p> <p>Sigurna kuća, u smislu ovog zakona, je pružatelj usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške žrtvama nasilja u skladu sa posebnim propisom i može se osnovati od strane nevladine organizacije ili kao javna ustanova.</p> <p style="text-align: center;">Članak 57. (Način zbrinjavanja žrtve)</p> <p>(1) Radi osiguranja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve nasilja, organ starateljstva uz asistenciju policijskog organa ili policijski organ dužni su, uz prethodni pristanak žrtve osim ako je žrtva dijete, privremeno zbrinuti žrtvu nasilja i djecu iz žrtvinog domaćinstva u sigurnu kuću, drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji.</p> <p>(2) Žrtva nasilja, zbog pretrpljenog nasilja, straha i uznemirenosti, radi osiguravanja fizičke zaštite i ostvarivanja svojih prava i interesa, kao i sprječavanja ponavljanja nasilja, ima pravo da izravno zatraži od sigurne kuće smještaj ili da podnese nadležnom organu starateljstva, zahtjev za privremeno zbrinjavanje.</p>	
--	---	--	---	--

				<p>(3) Organ starateljstva, odmah po prijemu zahtjeva iz stavka (2) ovog članka razmotrit će zahtjev i donijeti odluku.</p> <p>(4) Rješenje o odobrenju smještaja žrtve nasilja u sigurnu kuću donosi nadležni organ starateljstva po službenoj dužnosti odmah po saznanju da je izvršeno nasilje, ili na zahtjev policijskog organa, žrtve nasilja ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona, odmah po prijemu zahtjeva za smještaj u sigurnu kuću.</p> <p>(5) Rješenje o odobrenju smještaja u sigurnu kuću iz stavka (4) ovog članka, donosi se usmeno, a pismeno rješenje se izrađuje najkasnije u roku od 24 sata od dana donošenja usmenog rješenja. Sadržaj pismenog rješenja mora odgovarati sadržaju usmenog rješenja.</p> <p>(6) Žalbu na rješenje kojim se usvaja ili odbija zahtjev za smještaj u sigurnu kuću nadležnom kantonalnom ministarstvu za socijalnu i dječju zaštitu žrtva nasilja i specijalizirana nevladina organizacija mogu podnijeti u roku od 24 sata od zaprimanja prvostupanjskog rješenja.</p> <p>(7) O žalbi na rješenje iz stavka (6) ovog članka nadležno kantonalno ministarstvo za socijalnu i dječju zaštitu dužno je odlučiti u roku od tri dana.</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p style="text-align: center;">Članak 58. (Privremeno zbrinjavanje u sigurnu kuću)</p> <p>(1) U sigurnoj kući, kao posebnoj mjeri podrške žrtvama nasilja, osigurava se socijalna, psihološka, pravna, pedagoška i medicinska pomoć i podrška.</p> <p>(2) Žrtva nasilja privremeno se zbrinjava u sigurnu kuću, u trajanju najduže do šest mjeseci.</p> <p>(3) Rok iz stavka (2) ovog članka može se produljiti na zahtjev žrtve nasilja, nadležnog organa starateljstva, policijskog organa ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona, dok traju okolnosti opasnosti po žrtvu nasilja, kao i zbog nastavka neophodnog psihosocijalnog tretmana.</p> <p>(Zbrinjavanje žrtve u drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge obitelji)</p> <p>Žrtva nasilja zbrinjava se u drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji na zahtjev organa starateljstva kada organ starateljstva ocijeni da je to povoljnije za žrtvu i uz suglasnost žrtve nasilja.</p> <p style="text-align: center;">Članak 59. (Zbrinjavanje žrtve u drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge obitelji)</p>		
--	--	--	---	--	--

				<p>Žrtva nasilja zbrinjava se u drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji na zahtjev organa starateljstva kada organ starateljstva ocijeni da je to povoljnije za žrtvu i uz suglasnost žrtve nasilja.</p>		
19	<p>Hitni nalozi za udaljavanje, nalozi o zabrani približavanja i nalozi o zaštiti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se u situacijama neposredne opasnosti za zdravlje ili sigurnost žrtve ili uzdržavanika nadležnim tijelima dodjeljuje ovlast da bez nepotrebne odgode izdaju naloge upućene počinitelju ili osumnjičeniku za djelo nasilja obuhvaćeno ovom Direktivom kojima se počinitelju ili osumnjičeniku nalaže da napuste boravište žrtve ili uzdržavanika na dovoljno razdoblje i kojima se počinitelju ili osumnjičeniku zabranjuje da dolazi na to boravište ili da mu se približava na udaljenost manju od propisane, da dolazi na radno mjesto žrtve ili na bilo koji način kontaktira žrtvu ili uzdržavanike.</p> <p>Nalozi iz prvog podstavka ovog stavka imaju trenutni učinak i ne ovise o tome je li žrtva prijavila kazneno djelo ili o pokretanju pojedinačne procjene u skladu s člankom 16.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se nadležnim tijelima dodjeljuje ovlast da izdaju naloge o zabrani približavanja ili naloge o zaštiti kako bi se žrtvama pružila zaštita onoliko dugo koliko je potrebno od svih radnji nasilja obuhvaćenih ovom Direktivom.</p>	1,2	<p>15. točka e), 22., 23., 24., 25., 26., 33. i 81.</p> <p>Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH, čl. 17., 18., 60.</p> <p>Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH</p>	<p>Članak 15. točka e) (Prava žrtava nasilja)</p> <p>Žrtva nasilja ima sljedeća prava:</p> <p>e) pravo da, bez nepotrebno odgađanja, bude obaviještena o ukidanju zadržavanja ili bijegu počinitelja nasilja, te izricanju, produženju, zamjeni te prestanku zaštitnih mjera koje su određene radi njene zaštite ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora,</p> <p>Članak 22. (Svrha hitnih mjera zaštite)</p> <p>Svrha hitnih mjera zaštite je otklanjanje neposredne opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i njihove djece i sprječavanje ponavljanja nasilja.</p> <p>Članak 23. (Vrste hitnih mjera zaštite)</p>	P	

	<p>3. Ako je žrtva odrasla osoba, države članice mogu zahtijevati, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, da se hitni nalozi za udaljavanje, nalozi o zabrani približavanja i nalozi o zaštiti kako je predviđeno u stavcima 1. i 2. izdaju na zahtjev žrtve.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da, ako je to relevantno za sigurnost žrtve, nadležna tijela obavješćuju žrtve o mogućnosti podnošenja zahtjeva za hitno izdavanje naloga o udaljavanju, naloga o zabrani približavanja ili naloga o zaštiti, te o mogućnosti traženja prekograničnog priznavanja naloga o zaštiti u skladu s Direktivom 2011/99/EU (17) ili Uredbom (EU) br. 606/2013 (18) Europskog parlamenta i Vijeća.</p> <p>5. Svako kršenje hitnih naloga za udaljavanje, naloga o zabrani približavanja ili naloga o zaštiti podliježe učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenim ili nekaznenim sankcijama. Države članice osiguravaju da se, u slučaju takvog kršenja, prema potrebi razmotri revizija pojedinačne procjene iz članka 16. u skladu sa stavkom 7. tog članka.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da se žrtvama ponudi mogućnost da ih se bez nepotrebne odgode obavijesti o kršenju hitnog naloga za udaljavanje, naloga o zabrani približavanja ili naloga o zaštiti koje bi moglo utjecati na njihovu sigurnost.</p> <p>7. Ovim se člankom države članice ne obvezuje na izmjenu svojih nacionalnih sustava u pogledu kvalifikacije hitnih naloga za udaljavanje i naloga o zaštiti kako bi bili obuhvaćeni kaznenim, građanskim ili upravnim pravom.</p>		<p>(1) Počinitelju nasilja mogu se izreći sljedeće hitne mjere zaštite:</p> <p>a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,</p> <p>b) zabrana približavanja žrtvi, a prema potrebi djeci žrtve i osobama u odnosu na koju postoji opasnost od vršenja nasilja,</p> <p>c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja.</p> <p>(2) Hitne mjere zaštite određuju se kada su ispunjeni uvjeti za izricanje zaštitnih mjera propisani ovim zakonom.</p> <p style="text-align: center;">Članak 24. (Postupak određivanja i trajanje hitnih mjera zaštite)</p> <p>(1) Kada postoje osnovi sumnje da je učinjeno nasilje nadležni policijski organ će, kada su za to ispunjeni ovim zakonom propisani uvjeti, odmah pismeno narediti hitne mjere zaštite o čemu je dužan obavijestiti nadležnog tužitelja.</p> <p>(2) Zahtjev za određivanje hitnih zaštitnih mjera nadležnom policijskom organu mogu podnijeti i nadležni tužitelj, žrtva ili organ starateljstva.</p> <p>(3) O zahtjevu iz stavka (2) ovog člana nadležni policijski organ je dužan odlučiti u roku od šest sati od sata prijema zahtjeva.</p>		
--	---	--	---	--	--

(4) Nadležni policijski organ može odrediti jednu ili više hitnih mjera zaštite.

(5) U naredbi kojom se određuju hitne mjere zaštite unijet će se upozorenje o posljedicama kršenja hitnih mjera zaštite.

(6) Pismenu naredbu kojom se određuju hitne mjere zaštite policijski organ je dužan uručiti osobi prema kojoj su mjere određene. Osoba prema kojoj su mjere određene, za vrijeme trajanja mjera, ima pravo da podnese pritužbu nadležnom tužitelju koji je o pritužbi dužan odlučiti u roku od 12 sati.

(7) Hitne mjere zaštite na osnovu naredbe policijskog organa stupaju na snagu odmah i mogu trajati najdulje 48 sati.

(8) Nadležni policijski organ o naredbi kojom su određene hitne mjere zaštite bez odgađanja obavještava žrtvu nasilja i organ starateljstva.

Članak 25.
(Svrha zaštitnih mjera)

Svrha zaštitnih mjera je otklanjanje opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i sprečavanje ponavljanja nasilja otklanjanjem stanja i uvjeta koji mogu utjecati ili poticajno djelovati da počinitelj ponovno izvrši radnje nasilja.

			<p>Članak 26. (Vrste zaštitnih mjera)</p> <p>Kada postoje osnovi sumnje da je počinjeno djelo nasilja, počinitelju nasilja mogu se izreći sljedeće zaštitne mjere:</p> <p>a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,</p> <p>b) zabrana približavanja žrtvi nasilja i prema potrebi djeci žrtve,</p> <p>c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja,</p> <p>d) obvezan psihosocijalni tretman,</p> <p>e) obvezno liječenje od ovisnosti,</p> <p>f) privremeno lišenje slobode i zadržavanje.</p> <p>Članak 33. (Podnošenje zahtjeva za izricanje zaštitnih mjera)</p> <p>(1) Zahtjev za izricanje zaštitne mjere iz članka 26. t. a) do e) ovog zakona nadležnom sudu podnosi nadležni policijski organ.</p> <p>(2) Zahtjev iz stavka (1) ovog članka mogu podnijeti i tužiteljstvo, organ starateljstva ili žrtva nasilja.</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Članak 81. (Kazneno djelo kršenja zaštitnih mjera)</p> <p>(1) Tko prekrši izrečenu hitnu mjeru zaštite iz članka 23. stavak (1) toč. a), b) i (c) ili izrečenu zaštitnu mjeru iz članka 26. toč. a), b) i c) ovog zakona kaznit će se za kazneno djelo novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.</p> <p>(2) Kazna zatvora u trajanju do jedne godine koja je izrečena za kazneno djelo iz stavka (1) ovog članka ne može se zamijeniti novčanom kaznom.</p> <p>(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 KM kaznit će se osoba koja prekrši zaštitne mjere iz člana 26. toč. d) i e).</p> <p>Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine:</p> <p>Član 17.</p> <p>U članu 71. iza točke e) dodaje se točke kako slijedi:</p> <p>„f) zabrana približavanja i komunikacije sa žrtvom; g) udaljenje iz domaćinstva.“</p>	
--	--	--	--	--

				<p>Član 18.</p> <p>Iza člana 78. dodaju se novi članovi 78a., 78b., koji glase:</p> <p>„Član 78a. (Zabrana približavanja i komunikacije sa žrtvom)</p> <p>(1) Učinitelju krivičnog djela protiv života i tijela, krivičnog djela protiv spolne slobode i morala, krivičnog djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, krivičnog djela protiv braka, porodice i mladeži kao i krivičnog djela uhođenja može se izreći sigurnosna mjera zabrane približavanja i komunikacije sa žrtvom, ako postoji opasnost da bi učinitelj mogao ponoviti takvo krivično djelo.</p> <p>(2) Sigurnosna mjera zabrane približavanja i komunikacije sa žrtvom uključuje zabranu približavanja žrtvi na određenoj udaljenosti, zabranu pristupa u prostor oko mjesta stanovanja ili mjesta rada žrtve, kao i zabranu uznemiravanja ili komunikacije sa žrtvom, bilo putem informaciono-komunikacijskih tehnologija ili na drugi način.</p> <p>(3) Sigurnosna mjera zabrane približavanja i komunikacije sa žrtvom može se izreći u trajanju koje ne može biti kraće od šest mjeseci ni duže od pet godina, računajući od pravosnažnosti sudske odluke, s tim da se vrijeme</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.</p> <p>(4) Prema učinitelju krivičnog djela koji prekrši zabranu približavanja i komunikacije sa žrtvom određenoj u uvjetnoj osudi, može se postupiti po odredbi člana 66. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Krivični zakon Federacije)</p> <p style="text-align: center;">Član 78b. (Udaljenje iz domaćinstva)</p> <p>(1) Sigurnosnu mjeru udaljenja iz domaćinstva sud može izreći učinitelju krivičnog djela protiv života i tijela, krivičnog djela protiv spolne slobode i morala, krivičnog djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, krivičnog djela protiv braka, porodice i mladeži, ako postoji opasnost da bi učinitelj mogao ponovo počiniti krivično djelo prema članu domaćinstva.</p> <p>(2) Sigurnosna mjera udaljenja iz domaćinstva može se izreći u trajanju koje ne može biti kraće od šest mjeseci ni duže od pet godina, računajući od pravosnažnosti sudske odluke, s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.</p> <p>(3) Osoba kojoj je izrečena mjera iz stava (1) ovog člana dužna je, uz prisustvo policijskog službenika, odmah po</p>	
--	--	--	--	--

				<p>pravosnažnosti presude napustiti stan, kuću ili drugi stambeni prostor koji čini domaćinstvo.</p> <p>(4) Po proteku polovine trajanja sigurnosne mjere izrečene na temelju stava (1) ovog člana, sud može, na prijedlog osuđenika, obustaviti njeno izvršenje, ako ustanovi da više ne postoji opasnost iz stava (1) ovog člana. Osuđenik može ponoviti prijedlog, ali ne prije proteka šest mjeseci od zadnjeg preispitivanja.</p> <p>(5) Prema učinitelju krivičnog djela koji ne postupi po sigurnosnoj mjeri udaljenja iz domaćinstva ili koji prekrši ovu mjeru, može se postupiti po odredbi člana 66. Krivičnog zakona Federacije.“</p> <p>Član 60.</p> <p>Iza člana 353. dodaje se novi član 353a. koji glasi:</p> <p>„Članak 353a. (Kršenje zabrane utvrđene sigurnosnom mjerom)</p> <p>Ko prekrši zabranu utvrđenu sigurnosnom mjerom izrečenom pravosnažnom sudskom odlukom, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.“</p>		
20	<p>Zaštita privatnog života žrtve</p> <p>Države članice osiguravaju da u kaznenim postupcima dokazi o seksualnom ponašanju žrtve u prošlosti ili</p>	1	15. točka lj), Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u	Članak 15. točka lj) (Prava žrtava nasilja)	P	<p>Odredbama važećeg Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH propisana je zabrana objave tijekom</p>

	drugim aspektima njezina privatnog života budu dopušteni samo ako je to relevantno i potrebno.		obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	Žrtva nasilja ima sljedeća prava: lj) pravo na tajnost podataka temeljem kojih se može otkriti identitet žrtve nasilja ili identitet člana njene obitelji.		kaznenog postupka prema maloljetniku, odluke donesene u tom postupku, kao i isključenje javnosti u kaznenom postupku.
21	<p>Smjernice za tijela za izvršavanje zakonodavstva i tijela tužiteljstva</p> <p>Države članice mogu izdati smjernice za slučajeve koji se odnose na nasilje nad ženama ili nasilje u obitelji za nadležna tijela koja djeluju u kaznenim postupcima, uključujući smjernice za tužiteljstvo. Te smjernice moraju biti rodno osjetljive i savjetodavne prirode te mogu uključivati smjernice o tome kako:</p> <p>(a) osigurati pravilnu identifikaciju svih oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji;</p> <p>(b) prikupljati i čuvati relevantne dokaze, uključujući dokaze na internetu;</p> <p>(c) provoditi pojedinačne procjene u skladu s člancima 16. i 17., uključujući postupak preispitivanja takvih procjena;</p> <p>(d) rješavati slučajeve koji bi mogli zahtijevati izdavanje ili provođenje hitnih naloga za udaljavanje, naloga o zabrani približavanja ili naloga o zaštiti;</p> <p>(e) postupati prema žrtvama na rodno osjetljiv način i način koji je prilagođen doživljenoj traumi, osobama s invaliditetom i djeci te voditi računa o pravu djeteta da se čuje njegov glas i o najboljem interesu djeteta;</p> <p>(f) osigurati da se sa žrtvama postupa s poštovanjem i da se postupak vodi na</p>	1	82., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 82. (Obveza donošenja podzakonskih akata)</p> <p>(1) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova, nakon pribavljenog mišljenja kantonalnih ministarstava unutarnjih poslova, donosi podzakonski akt iz članka 21. stavak (5) ovog zakona.</p> <p>(2) Federalni ministar pravde donosi podzakonski akt iz članka 27. stav (5), članka 28. stavak (5) i članka 76. stavak (2) ovog zakona.</p> <p>(3) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova, uz suglasnost federalnog ministra pravde, donosi podzakonski akt iz članka 27. stavak (6), članka 28. stavak (6) i članka 29. stavak (3) ovog zakona.</p> <p>(4) Federalni ministar rada i socijalne zaštite uz suglasnost federalnog ministra zdravstva donosi podzakonski akt iz članka 30. stavak (3) ovog zakona.</p> <p>(5) Federalni ministar zdravstva donosi podzakonski akt iz članka 31. stavak (3) ovog zakona.</p>	P	Kada je riječ o tužiteljstvima i redovnim sudovima u Federaciji BiH, nadležnosti u vezi sa izdavanjem smjernica za rad, pripadaju Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine.

	<p>takav način da bi se spriječila sekundarna ili ponovljena viktimizacija;</p> <p>(g) zadovoljiti potrebe za pojačanom zaštitom i sve relevantne potrebe žrtava koje doživljavaju interseksijsku diskriminaciju predviđenu u članku 33. stavku 1.;</p> <p>(h) utvrditi i izbjeći rodne stereotipe;</p> <p>(i) podignuti svijest o svim skupinama žrtava u kontekstu nasilja u obitelji;</p> <p>(j) uputiti žrtve specijaliziranim službama za potporu, uključujući zdravstvene službe, kako bi se osiguralo primjereno postupanje sa žrtvama i primjereno rješavanje slučajeva nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji bez nepotrebne odgode; i</p> <p>(k) osigurati zaštitu privatnosti i povjerljivih informacija te žrtve.</p> <p>Kako bi se osiguralo primjereno ažuriranje smjernica iz prvog stavka, one se prema potrebi preispituju, uzimajući u obzir način na koji se primjenjuju u praksi.</p>			<p>(6) Federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljena mišljenja nadležnih kantonalnih ministarstava za socijalnu i dječju zaštitu, donosi podzakonski akt iz članka 63. i članka 64. stavak (4) ovog zakona.</p> <p>(7) Federalni ministar rada i socijalne politike, uz konzultacije Gender centra Federacije, donosi podzakonski akt iz članka 71. stavak (2) ovog zakona.</p> <p>(8) Federalni ministar rada i socijalne politike donosi podzakonski akt iz članka 77. stavak (7) ovog zakona.</p> <p>(9) Federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova donosi podzakonski akt iz članka 77. stavak (12) ovog zakona.</p> <p>(10) Federalni ministri dužni su podzakonske akte iz st. (1) do (9) ovog članka donijeti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.</p> <p>(11) Do donošenja podzakonskih akata iz st. (1) do (9) ovog članka, primjenjivat će se podzakonski akti koji su doneseni temeljem Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji ("Službene novine Federacije BiH", br. 20/13 i 75/21).</p>		
22	<p>Uloga nacionalnih tijela, uključujući tijela za ravnopravnost</p> <p>1. Države članice određuju i poduzimaju potrebne mjere kako bi jedno ili više tijela obavljalo sljedeće zadaće:</p> <p>(a) objavljivanje izvješća i izdavanje preporuka o svim pitanjima koja se</p>	1	75., 76., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema	<p>Članak 75. (Multisektorski pristup i koordinacija)</p> <p>(1) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine donosi odluku o</p>	P	

	<p>odnose na nasilje nad ženama i nasilje u obitelji, uključujući prikupljanje postojećih dobrih praksi; i</p> <p>(b) razmjena dostupnih informacija s relevantnim europskim tijelima kao što je Europski institut za ravnopravnost spolova.</p> <p>Za potrebe prvog podstavka države članice mogu se savjetovati s organizacijama civilnog društva.</p> <p>2. Tijela iz stavka 1. ovog članka mogu biti dio tijela za ravnopravnost osnovanih u skladu s direktivama 2004/113/EZ, 2006/54/EZ i 2010/41/EU.</p>		<p>ženama u Federaciji BiH</p>	<p>izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja nad ženama Federacije Bosne i Hercegovine kojom se određuje nositelj izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu sa važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.</p> <p>(2) U cilju osiguranja koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine za nivo Federacije, vlade kantona i jedinice lokalne samouprave za nivo kantona, gradova i općina formiraju koordinacijska tijela u koja imenuju ključnu koordinirajuću instituciju i predstavnike nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, zapošljavanja i dr. na nivou vlasti za koji se koordinacijsko tijelo formira.</p> <p>(3) U koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka mogu se imenovati i predstavnici nevladinih organizacija, akademske zajednice, medija i eksperti iz pojedinih oblasti.</p> <p>(4) Koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka imaju zadatak izrade i praćenja provedbe javnih politika, organizacije periodičnih</p>		
--	---	--	--------------------------------	---	--	--

					<p>sastanaka, povezivanja, planiranja i implementacija aktivnosti i godišnjeg izvještavanja prema izvršnoj i zakonodavnoj vlasti na nivou za koji je koordinacijsko tijelo formirano i izvještavanja prema Gender centru Federacije Bosne i Hercegovine.</p> <p>(5) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na prijedlog Gender centra Bosne i Hercegovine, donosi Okvirni protokol o postupanju u slučajevima nasilja.</p> <p>(6) Okvirnim protokolom o postupanju u slučajevima nasilja se definiraju obveze nadležnih organa u postupku preventivnog djelovanja, postupanja i zaštite u slučajevima nasilja i definira rad subjekata zaštite iz članka 13. ovog Zakona.</p> <p>(7) Subjekti zaštite su dio i/ili ostvaruju kontinuirano suradnju s koordinacijskim tijelima iz stavka 2. ovog članka.</p> <p>(8) Subjekti zaštite dužni su za područje jedne ili više općina/gradova potpisati Protokol o postupanju u slučajevima nasilja kojim će biti utvrđena koordinacija rada u slučajevima nasilja. Osnov općinskog/gradskog protokola čini Okvirni protokol iz stava 6. ovog člana.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>Članak 76. (Povjerenstvo za praćenje primjene Zakona)</p> <p>(1) Pri Federalnom ministarstvu pravde formira se Povjerenstvo za praćenje primjene ovog zakona, koji se sastoji od članova iz reda sudaca, tužitelja, ombudsmena, predstavnika Federalnog ministarstva pravde, Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, Federalnog ministarstva unutrašnjih polova – Federalno ministarstvo unutarnjih poslova, Federalnog ministarstva zdravstva, organa starateljstva, Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine i predstavnici pravnih osoba koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona.</p> <p>(2) Federalni ministar pravde će donijeti podzakonski akt kojim će pobliže uraditi broj članova, rad i organizaciju Povjerenstva iz stavka (1) ovog članka.</p>		
23	<p>Mjere za uklanjanje određenih materijala na internetu</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) 2022/2065 države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se javno dostupni materijali na internetu iz članka 5. stavka 1. točaka (a) i (b) i članaka 7. i 8. ove Direktive odmah uklone ili da im se onemogući pristup. Mjere iz prvog podstavka ovog stavka uključuju mogućnost da nadležna tijela izdaju obvezujuće pravne naloge za</p>	2	<p>33., Nacrt zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije BiH</p>	<p>Član 33. Iza člana 181. dodaju se novi čl. 181a. i 181b. koji glase:</p> <p>„Član 181a. (Prinuda)</p> <p>Ko drugog silom ili ozbiljnom prijetnjom prinudi da nešto učini ili ne učini ili trpi, ako za pojedino krivično djelo nije propisana posebna kazna, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.</p>	D	<p>Puna implementacija ove odredbe podrazumijeva intervencije u važeći Zakon o kaznenom postupku Federacije BiH, u smislu propisivanja postupka uklanjanja javno dostupnih spolno eksplicitnih sadržaja sa interneta. Priprema sveobuhvatnih izmjena</p>

	<p>uklanjanje takvih materijala ili onemogućavanje pristupa takvim materijalima. Države članice osiguravaju da takvi nalozi ispunjavaju barem uvjete iz članka 9. stavka 2. Uredbe (EU) 2022/2065.</p> <p>2.Nalozi iz stavka 1. drugog podstavka upućuju se pružateljima usluga smještaja informacija na poslužitelju.</p> <p>Ako uklanjanje ne bi bilo izvedivo, nadležna tijela mogu uputiti i naloge za onemogućavanje pristupa dotičnom materijalu relevantnim pružateljima usluga posredovanja koji nisu pružatelji usluga smještaja informacija na poslužitelju koji imaju tehničku i operativnu sposobnost da postupaju u pogledu dotičnog materijala.</p> <p>3.Države članice osiguravaju da se, ako se kazneni postupci povezani s kaznenim djelom iz članka 5. stavka 1. točke (a) ili (b), članka 7. ili članka 8. okončaju bez utvrđivanja počinjenja kaznenog djela, nalozi navedeni u stavku 1. drugom podstavku ovog članka ukinu i o tome obavijeste adresati takvih naloga.</p> <p>4.Države članice osiguravaju da izdavanje naloga i donošenje drugih mjera iz stavka 1. budu u transparentnim postupcima i da podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama, posebno kako bi se osiguralo da ti nalozi i druge mjere budu ograničeni na ono što je nužno i razmjerno te da se uzimaju u obzir prava i interesi svih relevantnih uključenih strana, uključujući njihova temeljna prava u skladu s Poveljom.</p> <p>Države članice osiguravaju da pružatelji usluga smještaja informacija na poslužitelju, drugi relevantni pružatelji usluga posredovanja i pružatelji sadržaja na koje utječe nalog iz stavka 1. drugog</p>			<p>Član 181b. (Psihičko nasilje)</p> <p>(1) Ko zlostavlja drugog ili prema njemu postupa na način kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo i time naruši njegov psihički integritet, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.</p> <p>(2) Ako je djelo iz stava (1) ovog člana učinjeno prema djetetu ili prema osobi posebno ranjivoj zbog teže tjelesne ili duševne smetnje ili iz mržnje, ili putem informaciono – komunikacijske tehnologije, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.“</p>		<p>i dopuna Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, odnosno novog Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH što je aktivnost je koju ovo Ministarstvo planira poduzeti tijekom 2025. godine, te se potpuna usklađenost može očekivati tek po stupanju ovog propisa na snagu.</p>
--	--	--	--	--	--	---

	<p>podstavka imaju pravo na djelotvoran pravni lijek. Takvo pravo uključuje pravo da ospore takav nalog pred sudovima države članice nadležnog tijela koje je taj nalog izdalo.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da relevantni pružatelji sadržaja na koje utječe nalog iz stavka 1. prvog podstavka budu obaviješteni, prema potrebi od strane pružatelja usluga smještaja informacija na poslužitelju ili od strane bilo kojeg drugog relevantnog pružatelja usluga posredovanja, o razlozima uklanjanja ili onemogućavanja pristupa materijalu na temelju naloga ili drugih mjera iz stavka 1. te o mogućnosti pristupa sudskoj zaštiti.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da uklanjanje materijala ili onemogućavanje pristupa materijalu na temelju naloga ili drugih mjera iz stavka 1. ne sprečava nadležna tijela da prikupe ili osiguraju, bez nepotrebne odgode, dokaze potrebne za istragu i kazneni progon kaznenog djela iz članka 5. stavka 1. točke (a) ili (b), članka 7. ili članka 8.</p>					
24	<p>Naknada štete od počinitelja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve imaju pravo zahtijevati, u skladu s nacionalnim pravom, punu naknadu štete od počinitelja kaznenih djela za štetu koja proizlazi iz kaznenih djela nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da, prema potrebi, žrtve mogu dobiti odluku o naknadi štete tijekom kaznenog postupka.</p>				P	Imovinskopravni zahtjev reguliran je čl. 208. do 213. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03 – ispr., 56/03 – ispr., 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 09/09, 12/10, 08/13, 59/14 i 74/20).
25	Specijalistička potpora žrtvama	1	3., 14., 15., 16., 17.,	Članak 3. (Javni interes)	P	

	<p>1. Države članice osiguravaju da specijalističke službe za potporu iz članka 8. stavka 3. i članka 9. stavka 3. Direktive 2012/29/EU budu dostupne žrtvama, bez obzira na to jesu li podnijele službenu pritužbu.</p> <p>Ako se usluge specijalističke potpore iz prvog podstavka ne pružaju kao sastavni dio općih službi za potporu žrtvama, usklađuju se opće i specijalističke službe za potporu.</p> <p>Specijalističke službe za potporu iz prvog podstavka pružaju sljedeće:</p> <p>(a) informacije i potporu u vezi sa svim relevantnim praktičnim pitanjima koja nastaju kao posljedica kaznenog djela, među ostalim u vezi s pristupom stanovanju, obrazovanju, skrbi o djeci, osposobljavanju, financijskoj potpori te pomoći za ostanak na radnom mjestu ili pronalaženje zaposlenja;</p> <p>(b) informacije o pristupu pravnom savjetovanju, uključujući mogućnost pravne pomoći, ako je dostupna;</p> <p>(c) informacije o službama koje pružaju medicinske i forenzičke preglede i, prema potrebi, upućivanje na njih, što može uključivati sveobuhvatne zdravstvene usluge, te informacije o psihosocijalnom savjetovanju i, prema potrebi, upućivanje na njih, uključujući skrb u slučaju traume;</p> <p>(d) potporu žrtvama kaznenih djela na internetu iz članaka od 5. do 8., uključujući o tome kako dokumentirati kaznena djela na internetu, te informacije o pravnim sredstvima za uklanjanje sadržaja na internetu povezanog s kaznenim djelom;</p> <p>(e) informacije o službama za potporu ženama, kriznim centrima za žrtve silovanja, skloništima i referentnim</p>	<p>18., 65., 73., 74., 75., 76.</p> <p>Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH</p>	<p>Zaštita od nasilja je od javnog interesa za Federaciju, kantone, gradove i općine u Federaciji.</p> <p style="text-align: center;">Članak 14. (Specijalizirane usluge podrške)</p> <p>(1) Specijalizirane usluge podrške obuhvaćaju usluge stručne podrške i savjetovanja, te usluge institucionalnog socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške koje imaju za cilj zaštitu i prevenciju od nasilja.</p> <p>(2) Specijalizirane usluge podrške mogu pružati javne ustanove, udruge, fondacije, vjerske zajednice, te druge pravne osobe koje ispunjavaju minimalne standarde iz članka 61. ovog zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 15. (Prava žrtava nasilja)</p> <p>Žrtva nasilja ima sljedeća prava:</p> <p>a) pravo na pristup službama za podršku žrtvama nasilja,</p> <p>b) pravo na besplatnu medicinsku pomoć, onoliko dugo koliko je potrebno,</p> <p>c) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i podršku tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama nasilja,</p> <p>č) pravo na zaštitu od zastrašivanja i osvete,</p>		
--	---	---	---	--	--

	<p>centrima za seksualno nasilje te, prema potrebi, upućivanje na njih; i</p> <p>(f) informacije o specijalističkim službama za potporu žrtvama s povećanim rizikom od nasilja i, prema potrebi, upućivanje na njih, što može uključivati usluge rehabilitacije i socioekonomske integracije nakon seksualnog iskorištavanja.</p> <p>2. Usluge specijalističke potpore iz stavka 1. pružaju se osobno, prilagođene potrebama žrtava te dostupne i odmah raspoložive, među ostalim na internetu ili drugim odgovarajućim sredstvima, kao što su informacijske i komunikacijske tehnologije.</p> <p>3. Države članice osiguravaju dostatne ljudske i financijske resurse za pružanje usluga specijalističke potpore iz stavka 1. Ako usluge specijalističke potpore iz stavka 1. pružaju nevladine organizacije, države članice im osiguravaju odgovarajuća financijska sredstva, uzimajući u obzir udio usluga specijalističke potpore koje već pružaju javna tijela.</p> <p>4. Države članice pružaju zaštitu i specijalističke službe za potporu potrebne za sveobuhvatno odgovaranje na višestruke potrebe žrtava pružanjem tih usluga, među ostalim onih koje pružaju nevladine organizacije, u istim prostorijama, koordiniranjem takvih usluga putem kontaktne točke ili olakšavanjem pristupa takvim uslugama s pomoću jedinstvenog internetskog pristupa.</p> <p>Usluge iz prvog podstavka uključuju barem medicinsku skrb iz prve ruke i upućivanje na daljnju medicinsku skrb, kako je predviđeno u nacionalnom zdravstvenom sustavu, kao i socijalne</p>			<p>ć) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>d) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>dž) pravo na punomoćnika,</p> <p>đ) pravo na pratnju personalnog asistenta ukoliko je žrtva nasilja osoba sa invaliditetom koja koristi usluge personalnog asistenta,</p> <p>e) pravo da, bez nepotrebnog odgađanja, bude obaviještena o ukidanju zadržavanja ili bijegu počinitelja nasilja, te izricanju, produženju, zamjeni te prestanku zaštitnih mjera koje su određene radi njene zaštite ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora,</p> <p>f) pravo da bude obaviještena o poduzetim radnjama povodom prijave nasilja o ishodu postupka,</p> <p>g) pravo da bude ispitana bez neopravdane odgode nakon podnošenja prijave, i po zahtjevu, od strane osobe istog spola,</p> <p>h) pravo na izbjegavanje kontakta s počiniteljem nasilja prije i tijekom postupka, osim ako sudski postupak zahtijeva takav kontakt,</p> <p>i) pravo na socijalno stanovanje sukladno propisima o stambenoj politici,</p> <p>j) pravo na privremeni smještaj u sigurnu kuću,</p> <p>k) pravo na policijsku zaštitu i osiguranje, u svrhu neometanog uzimanja osobnih stvari prilikom</p>		
--	--	--	--	---	--	--

	<p>usluge, psihosocijalnu potporu te usluge pravne službe i policije ili informacije o takvim uslugama i njihovo usmjeravanje.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se izdaju smjernice i protokoli za djelatnike u sustavu zdravstva i socijalne skrbi o utvrđivanju i pružanju odgovarajuće potpore žrtvama svih oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, među ostalim o upućivanju žrtava relevantnim službama za potporu te izbjegavanju sekundarne viktimizacije.</p> <p>U smjernicama i protokolima navedenim u prvom podstavku navodi se kako odgovoriti na posebne potrebe žrtava koje su izložene povećanom riziku od takvog nasilja zbog diskriminacije koju doživljavaju na temelju kombinacije spola i bilo koje druge osnove diskriminacije. Smjernice i protokoli navedeni u prvom podstavku izrađuju se na rodno osjetljiv način i način prilagođen doživljenoj traumi i prilagođen djeci u suradnji s pružateljima usluga specijalističke potpore te se preispituju i, prema potrebi, ažuriraju kako bi se odražavale promjene u pravu i praksi.</p> <p>6. Države članice osiguravaju da se izdaju smjernice i protokoli za zdravstvene službe koje pružaju medicinsku skrb iz prve ruke o utvrđivanju žrtava i pružanju odgovarajuće potpore žrtvama. Smjernice i protokoli navedeni u prvom podstavku obuhvaćaju čuvanje i dokumentiranje dokaza te daljnje prosljeđivanje dokaza nadležnim forenzičkim centrima u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Države članice nastoje osigurati da specijalističke službe za potporu navedene u stavku 1. ostanu u potpunosti</p>			<p>napuštanja zajedničkog domaćinstva,</p> <p>l) pravo na besplatnu pravnu pomoć,</p> <p>lj) pravo na tajnost podataka temeljem kojih se može otkriti identitet žrtve nasilja ili identitet člana njene obitelji.</p> <p>Članak 16. (Informiranje žrtve nasilja)</p> <p>Subjekti zaštite dužni su u prvom kontaktu sa žrtvom nasilja obavijestiti žrtvu na jeziku koji razumije i njoj razumljiv način, o svim pravima i mjerama zaštite i uslugama koja ima sukladno ovom zakonu i drugim propisima, kao i o ustanovama, organima i pravnim osobama koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona.</p> <p>Članak 17. (Pravo na besplatnu pravnu pomoć)</p> <p>(1) Žrtva nasilja u postupcima ostvarivanja svojih prava i zaštite od nasilja, ima pravo na besplatnu pravnu pomoć.</p> <p>(2) Besplatna pravna pomoć osigurava se žrtvi nasilja s ciljem olakšanog pristupa pravima iz oblasti zdravstvene, socijalne i materijalne zaštite i zbrinjavanja i ostvarivanja prava na naknadu materijalne i nematerijalne štete, te sudjelovanja u kaznenim postupcima u kojima se pojavljuje</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>operativne za žrtve u kriznim vremenima kao što su zdravstvene krize ili druga izvanredna stanja.</p> <p>8. Države članice osiguravaju da specijalističke službe za potporu navedene u stavku 1. budu dostupne žrtvama prije i tijekom kaznenog postupka te odgovarajuće razdoblje nakon kaznenog postupka.</p>		<p>u svojstvu žrtve nasilja, odnosno oštećenog.</p> <p>(3) Pravo na besplatnu pravnu pomoć žrtvi nasilja koja je zbrinuta u sigurnu kuću osiguravaju institucije za besplatnu pravnu pomoć i pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona.</p> <p style="text-align: center;">Članak 18. (Osoba od povjerenja)</p> <p>(1) Žrtva nasilja može izabrati, prije ili tijekom postupka, osobu od povjerenja koja će biti prisutna tijekom postupka ili radnji u svezi sa zaštitom od nasilja.</p> <p>(2) Osoba od povjerenja može biti bilo koja punoljetna osoba osim počinitelja nasilja.</p> <p>(3) Nadležni organi su obvezni omogućiti prisustvo osobe od povjerenja u svim postupcima i radnjama u koje je uključena žrtva nasilja, sukladno propisima kojima je uređena nadležnost tih organa.</p> <p style="text-align: center;">Članak 65. (Sredstva za financiranje sigurnih kuća)</p> <p>(1) Sukladno relevantnim propisima, sigurne kuće osiguravaju sredstva za svoj rad iz sljedećih izvora:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) vlastite djelatnosti, b) proračuna Federacije, c) proračuna kantona, 	
--	--	--	---	--

				<p>d) proračuna jedinica lokalne samouprave,</p> <p>e) osobnog udjela korisnika usluge ili njihovih srodnika,</p> <p>f) legata, poklona, donacija, zaviještanja i</p> <p>g) iz drugih izvora.</p> <p>(2) Sredstvima iz proračuna Federacije sufinanciraju se troškovi tekućeg poslovanja sigurne kuće koji obuhvaćaju osiguranje adekvatnih smještajnih kapaciteta, režijske troškove i naknade za rad djelatnika.</p> <p>(3) Sredstvima iz proračuna kantona i jedinica lokalne samouprave financiraju se troškovi vezanih za smještaj i boravak žrtve obiteljskog nasilja u sigurnoj kući.</p> <p>(4) Sigurne kuće jednom godišnje utvrđuju cijenu za usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške prema metodologiji koju donosi federalni ministar rada i socijalne politike, uz pribavljeno mišljenje nadležnih kantonalnih ministarstava za socijalnu i dječju zaštitu.</p> <p>(5) Sva pitanja vezana za plaćanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške u sigurnoj kući reguliraju se posebnim ugovorima između sigurne kuće i fizičkih ili pravnih osoba koje djelomično ili u cijelosti snose troškove predmetnih usluga.</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>(6) Ako se usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške pružaju na zahtjev organ starateljstva, ugovor iz stavka (5) ovoga članka potpisuju kantonalno ministarstvo ili općinsko tijelo uprave iz čijeg proračuna se financira organ starateljstva i izabrana sigurna kuća.</p> <p>Članak 73. (Financiranje programa i projekata)</p> <p>Federacija, kantoni, gradovi i općine će financirati programe i projekte usmjerene na prevenciju nasilja, stvaranje i poboljšanje uvjeta zaštite žrtve nasilja, sukladno mogućnostima.</p> <p>Članak 74. (Uloga nevladinih organizacija)</p> <p>(1) Nevladine organizacije mogu u okviru svoje registrirane djelatnosti, realizirati aktivnosti pružanja podrške i pomoći žrtvama nasilja sukladno ovom zakonu, ako se time postiže učinkovitije ostvarivanje određenih prava i obveza žrtava nasilja.</p> <p>(2) Nevladine organizacije mogu realizirati i posebne programe i projekte, u cilju prevencije i pružanja pomoći žrtvama nasilja, a koji se financiraju iz proračuna institucija Bosne i Hercegovine,</p>	
--	--	--	--	--

				<p>Federacije, kantona, gradova i općina i donatorskim sredstvima.</p> <p>Članak 75. (Multisektorski pristup i koordinacija)</p> <p>(1) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine donosi odluku o izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja nad ženama Federacije Bosne i Hercegovine kojom se određuje nositelj izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu sa važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.</p> <p>(2) U cilju osiguranja koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine za nivo Federacije, vlade kantona i jedinice lokalne samouprave za nivo kantona, gradova i općina formiraju koordinacijska tijela u koja imenuju ključnu koordinirajuću instituciju i predstavnike nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, zapošljavanja i dr. na nivou vlasti za koji se koordinacijsko tijelo formira.</p> <p>(3) U koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka mogu se imenovati i predstavnici nevladinih</p>		
--	--	--	--	--	--	--

				<p>organizacija, akademske zajednice, medija i eksperti iz pojedinih oblasti.</p> <p>(4) Koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka imaju zadatak izrade i praćenja provedbe javnih politika, organizacije periodičnih sastanaka, povezivanja, planiranja i implementacija aktivnosti i godišnjeg izvještavanja prema izvršnoj i zakonodavnoj vlasti na nivou za koji je koordinacijsko tijelo formirano i izvještavanja prema Gender centru Federacije Bosne i Hercegovine.</p> <p>(5) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na prijedlog Gender centra Bosne i Hercegovine, donosi Okvirni protokol o postupanju u slučajevima nasilja.</p> <p>(6) Okvirnim protokolom o postupanju u slučajevima nasilja se definiraju obveze nadležnih organa u postupku preventivnog djelovanja, postupanja i zaštite u slučajevima nasilja i definira rad subjekata zaštite iz članka 13. ovog Zakona.</p> <p>(7) Subjekti zaštite su dio i/ili ostvaruju kontinuirano suradnju s koordinacijskim tijelima iz stavka (2) ovog članka.</p> <p>(8) Subjekti zaštite dužni su za područje jedne ili više općina/gradova potpisati Protokol o postupanju u slučajevima nasilja kojim će biti utvrđena koordinacija rada u slučajevima nasilja. Osnov općinskog/gradskog protokola čini Okvirni protokol iz stavka (6) ovog članka.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Članak 76. (Povjerenstvo za praćenje primjene Zakona)</p> <p>(1) Pri Federalnom ministarstvu pravde formira se Povjerenstvo za praćenje primjene ovog zakona, koji se sastoji od članova iz reda sudaca, tužitelja, ombudsmena, predstavnika Federalnog ministarstva pravde, Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, Federalnog ministarstva unutrašnjih polova – Federalno ministarstvo unutarnjih poslova, Federalnog ministarstva zdravstva, organa starateljstva, Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine i predstavnici pravnih osoba koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona.</p> <p>(2) Federalni ministar pravde će donijeti podzakonski akt kojim će pobliže uraditi broj članova, rad i organizaciju Povjerenstva iz stavka (1) ovog članka.</p>	
26	<p>Specijalistička potpora žrtvama seksualnog nasilja</p> <p>1. Države članice osiguravaju odgovarajuće opremljene i lako dostupne referentne krizne centre za žrtve silovanja ili seksualnog nasilja, koji mogu biti dio nacionalnog zdravstvenog sustava, kako bi se osigurala djelotvorna potpora žrtvama seksualnog nasilja i zajamčili klinički postupci u slučaju silovanja,</p>				<p>NP</p> <p>Implementacija ove odredbe Direktive podrazumijeva intervencije u propisima koji nisu u nadležnosti Federalnog ministarstva pravde, a odnose se na sistem socijalne i zdravstvene</p>

	<p>uključujući pomoć pri pohrani i dokumentiranju dokaza.</p> <p>Centri iz prvog podstavka osiguravaju potporu prilagođenu traumi i, prema potrebi, upućivanje na specijalističku potporu i savjetovanje u vezi s traumom za žrtve, nakon počinjenja kaznenog djela.</p> <p>Države članice osiguravaju da žrtve seksualnog nasilja imaju pristup liječničkim i forenzičkim pregledima. Ti se pregledi mogu pružati u centrima iz ovog stavka ili upućivanjem na specijalističke centre ili odjele. Države članice osiguravaju koordinaciju između referentnih centara i nadležnih liječničkih i forenzičkih centara.</p> <p>Ako je žrtva dijete, usluge iz ovog stavka pružaju se na način prilagođen djeci.</p> <p>2. Države članice pružaju žrtvama seksualnog nasilja pravodoban pristup zdravstvenim uslugama, uključujući usluge zdravstvene skrbi u području spolnog i reproduktivnog zdravlja, u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>3. Usluge iz stavaka 1. i 2. ovog članka moraju biti dostupne besplatno, ne dovodeći u pitanje one usluge koje se pružaju u okviru nacionalnog zdravstvenog sustava, i dostupne svaki dan u tjednu. Mogu biti dio usluga iz članka 25.</p> <p>4. Države članice osiguravaju dostatnu geografsku raspodijeljenost i dostatni kapacitet usluga iz stavaka 1. i 2. u cijeloj državi članici.</p> <p>5. Članak 25. stavci 3. i 7. primjenjuju se na pružanje potpore žrtvama seksualnog nasilja iz ovog članka.</p>					zaštite u Federaciji Bosne i Hercegovine.
27	Specijalistička potpora žrtvama sakaćenja ženskih spolnih organa	1	15. Nacrt zakona o	Članak 15. (Prava žrtava nasilja)	D	Implementacija ove odredbe Direktive

	<p>1. Države članice osiguravaju djelotvornu i lako dostupnu potporu žrtvama sakaćenja ženskih spolnih organa koja je primjerena njihovoj dobi, među ostalim pružanjem ginekološke, seksološke i psihološke skrbi i skrbi u slučaju traume te savjetovanjem prilagođenim posebnim potrebama takvih žrtava, nakon počinjenja kaznenog djela i dok je god potrebno nakon toga. Ta potpora uključuje i pružanje informacija o odjelima u javnim bolnicama koji vrše rekonstrukciju spolnih organa i klitorisa. Potporu iz prvog podstavka mogu pružiti referentni centri iz članka 26. ili svaki specijalistički zdravstveni centar.</p> <p>2. Članak 25. stavci 3. i 7. te članak 26. stavak 3. primjenjuju se na pružanje potpore žrtvama sakaćenja ženskih spolnih organa iz ovog članka.</p>		<p>zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH</p>	<p>Žrtva nasilja ima sljedeća prava:</p> <p>a) pravo na pristup službama za podršku žrtvama nasilja,</p> <p>b) pravo na besplatnu medicinsku pomoć, onoliko dugo koliko je potrebno,</p> <p>c) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i podršku tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama nasilja,</p> <p>č) pravo na zaštitu od zastrašivanja i osvete,</p> <p>ć) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>d) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje,</p> <p>dž) pravo na punomoćnika,</p> <p>đ) pravo na pratnju personalnog asistenta ukoliko je žrtva nasilja osoba sa invaliditetom koja koristi usluge personalnog asistenta,</p> <p>e) pravo da, bez nepotrebnog odgađanja, bude obaviještena o ukidanju zadržavanja ili bijegu počinitelja nasilja, te izricanju, produženju, zamjeni te prestanku zaštitnih mjera koje su određene radi njene zaštite ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora,</p> <p>f) pravo da bude obaviještena o poduzetim radnjama povodom prijave nasilja o ishodu postupka,</p> <p>g) pravo da bude ispitana bez neopravdane odgode nakon podnošenja prijave, i po zahtjevu, od strane osobe istog spola,</p>	<p>podrazumijeva intervencije u propisima koji nisu u nadležnosti Federalnog ministarstva pravde, a odnose se na sistem socijalne i zdravstvene zaštite u Federaciji Bosne i Hercegovine.</p>
--	---	--	--	--	---

				<p>h)pravo na izbjegavanje kontakta s počiniteljem nasilja prije i tijekom postupka, osim ako sudski postupak zahtijeva takav kontakt,</p> <p>i)pravo na socijalno stanovanje sukladno propisima o stambenoj politici,</p> <p>j)pravo na privremeni smještaj u sigurnu kuću,</p> <p>k)pravo na policijsku zaštitu i osiguranje, u svrhu neometanog uzimanja osobnih stvari prilikom napuštanja zajedničkog domaćinstva,</p> <p>l)pravo na besplatnu pravnu pomoć,</p> <p>lj) pravo na tajnost podataka temeljem kojih se može otkriti identitet žrtve nasilja ili identitet člana njene obitelji.</p>		
28	<p>Specijalistička potpora žrtvama seksualnog uznemiravanja na radnome mjestu</p> <p>U slučajevima seksualnog uznemiravanja na radnome mjestu koji predstavljaju kazneno djelo na temelju nacionalnog prava države članice osiguravaju dostupnost usluga savjetovanja žrtvama i poslodavcima. Te usluge uključuju informacije o načinima odgovarajućeg odgovaranja na takve slučajeve seksualnog uznemiravanja, među ostalim o dostupnim pravnim lijekovima za udaljavanje počinitelja s radnog mjesta.</p>				NP	<p>Implementacija ove odredbe Direktive podrazumijeva intervencije u propisima koji nisu u nadležnosti Federalnog ministarstva pravde, a odnose se na uređenje radnih odnosa kod poslodavaca sa sjedištem u Federaciji Bosne i Hercegovine.</p>
29	<p>Telefonske linije za pomoć žrtvama</p> <p>1.Države članice osiguravaju dostupnost besplatnih telefonskih linija za pomoć širom države, 24 sata dnevno i sedam</p>	1	71. Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i	Članak 71. (Besplatna SOS telefonska linija za pomoć žrtvama nasilja)	P	

	<p>dana u tjednu za pružanje informacija i savjeta žrtvama.</p> <p>Telefonskim linijama za pomoć iz prvog podstavka mogu upravljati specijalističke službe za potporu u skladu s nacionalnom praksom.</p> <p>Informacije i savjeti iz prvog podstavka pružaju se na povjerljivoj osnovi ili uz dužno poštovanje anonimnosti žrtve. Države članice potiču se da telefonske linije za pomoć iz prvog podstavka pružaju i putem drugih sigurnih i pristupačnih informacijskih i komunikacijskih tehnologija, uključujući internetske aplikacije.</p> <p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale pristupačnost usluga iz stavka 1. ovog članka krajnjim korisnicima s invaliditetom, uključujući pružanje potpore na lako razumljivom jeziku. Te usluge moraju biti pristupačne u skladu sa zahtjevima za pristupačnost elektroničkih komunikacijskih usluga utvrđenima u Prilogu I. Direktivi (EU) 2019/882 Europskog parlamenta i Vijeća (19).</p> <p>3. Države članice nastoje osigurati da se usluge iz stavka 1. pružaju na jeziku koji žrtve mogu razumjeti, među ostalim putem telefonskog usmenog prevođenja.</p> <p>4. Članak 25. stavci 3. i 7. primjenjuju se na pružanje telefonskih linija za pomoć i potporu putem informacijskih i komunikacijskih tehnologija iz ovog članka.</p> <p>5. Države članice potiču se da osiguraju dostupnost usluga iz stavka 1. za žrtve nasilja nad ženama pod jedinstvenim europskim brojem, odnosno „116 016“, uz sve postojeće nacionalne brojeve.</p>		<p>nasilja prema ženama u Federaciji BiH</p>	<p>(1) Federalno ministarstvo rada i socijalne politike će, uz tehničku podršku Federalnog ministarstva prometa i komunikacija, osigurati uspostavljanje 24-satne besplatne SOS telefonske linije koja pokriva cijelu Federaciju, radi davanja savjeta i pružanja podrške žrtvama nasilja, povjerljivo, odnosno čuvajući njihovu anonimnost, u svezi sa svim vidovima nasilja obuhvaćenih ovim zakonom.</p> <p>(2) Funkcioniranje i rad SOS telefonske linije se osigurava i financira iz proračuna Federacije, a njen rad, opsluživanje, savjetovanje i funkcioniranje uređuje se podzakonskim aktom o funkcioniranju SOS telefona, koji donosi federalni ministar rada i socijalne politike uz konsultacije sa Gender centrom Federacije Bosne i Hercegovine.</p>		
--	---	--	--	---	--	--

	6. Države članice osiguravaju da krajnji korisnici budu primjereno obaviješteni o postojanju telefonskih linija za pomoć i njihovom broju, među ostalim putem redovitih kampanja senzibilizacije.					
30	<p>Skloništa i drugi privremeni smještaj</p> <p>1. Skloništa i drugi prikladni privremeni smještaj kako je predviđeno u članku 9. stavku 3. točki (a) Direktive 2012/29/EU („skloništa i drugi privremeni smještaj“) posebno služe da bi se zadovoljile potrebe žrtava nasilja u obitelji i seksualnog nasilja, uključujući žrtve s povećanim rizikom od nasilja. Pomažu žrtvama u njihovu oporavku pružajući sigurne, lako dostupne, primjerene i odgovarajuće životne uvjete kako bi se vratile u samostalan život te pružajući informacije o službama potpore i upućivanjima, među ostalim na daljnju medicinsku skrb.</p> <p>2. Skloništa i drugi prikladni privremeni smještaj osiguravaju se u dovoljnom broju te su lako dostupni i opremljeni za zadovoljavanje posebnih potreba žena, među ostalim osiguravanjem skloništa samo za žene s prostorijom za djecu te osiguravanjem prava i potreba djece, uključujući djecu žrtve.</p> <p>3. Skloništa i drugi prikladni privremeni smještaj moraju biti dostupni žrtvama i održavanicima mlađima od 18 godina, bez obzira na njihovu nacionalnost, državljanstvo, mjesto boravišta ili boravišni status.</p> <p>4. Članak 25. stavci 3. i 7. primjenjuju se na skloništa ili bilo koji drugi prikladni privremeni smještaj.</p>	1	56., 57.,58.,59 .,61.,62.,6 3. Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 56. (Sigurna kuća)</p> <p>Sigurna kuća, u smislu ovog zakona, je pružatelj usluge socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške žrtvama nasilja u skladu sa posebnim propisom i može se osnovati od strane nevladine organizacije ili kao javna ustanova.</p> <p>Članak 57. (Način zbrinjavanja žrtve)</p> <p>(1) Radi osiguranja fizičke zaštite i ostvarivanja prava i interesa žrtve nasilja, organ starateljstva uz asistenciju policijskog organa ili policijski organ dužni su, uz prethodni pristanak žrtve osim ako je žrtva dijete, privremeno zbrinuti žrtvu nasilja i djecu iz žrtvinog domaćinstva u sigurnu kuću, drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji.</p> <p>(2) Žrtva nasilja, zbog pretrpljenog nasilja, straha i uznemirenosti, radi osiguravanja fizičke zaštite i ostvarivanja svojih prava i interesa, kao i sprječavanja ponavljanja nasilja, ima pravo da izravno zatraži od sigurne kuće smještaj ili da podnese nadležnom organu starateljstva, zahtjev za privremeno zbrinjavanje.</p> <p>(3) Organ starateljstva, odmah po prijemu zahtjeva iz stavka (2) ovog</p>	P	

			<p>članka razmotrit će zahtjev i donijeti odluku.</p> <p>(4) Rješenje o odobrenju smještaja žrtve nasilja u sigurnu kuću donosi nadležni organ starateljstva po službenoj dužnosti odmah po saznanju da je izvršeno nasilje, ili na zahtjev policijskog organa, žrtve nasilja ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona, odmah po prijemu zahtjeva za smještaj u sigurnu kuću.</p> <p>(5) Rješenje o odobrenju smještaja u sigurnu kuću iz stavka (4) ovog članka, donosi se usmeno, a pismeno rješenje se izrađuje najkasnije u roku od 24 sata od dana donošenja usmenog rješenja. Sadržaj pismenog rješenja mora odgovarati sadržaju usmenog rješenja.</p> <p>(6) Žalbu na rješenje kojim se usvaja ili odbija zahtjev za smještaj u sigurnu kuću nadležnom kantonalnom ministarstvu za socijalnu i dječju zaštitu žrtva nasilja i specijalizirana nevladina organizacija mogu podnijeti u roku od 24 sata od zaprimanja prvostupanjskog rješenja.</p> <p>(7) O žalbi na rješenje iz stavka (6) ovog članka nadležno kantonalno ministarstvo za socijalnu i dječju zaštitu dužno je odlučiti u roku od tri dana.</p> <p style="text-align: center;">Članak 58.</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>(Privremeno zbrinjavanje u sigurnu kuću)</p> <p>(1)U sigurnoj kući, kao posebnoj mjeri podrške žrtvama nasilja, osigurava se socijalna, psihološka, pravna, pedagoška i medicinska pomoć i podrška.</p> <p>(2)Žrtva nasilja privremeno se zbrinjava u sigurnu kuću, u trajanju najduže do šest mjeseci.</p> <p>(3)Rok iz stavka (2) ovog članka može se produljiti na zahtjev žrtve nasilja, nadležnog organa starateljstva, policijskog organa ili pravne osobe koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona, dok traju okolnosti opasnosti po žrtvu nasilja, kao i zbog nastavka neophodnog psihosocijalnog tretmana.</p> <p>Članak 59. (Zbrinjavanje žrtve u drugoj odgovarajućoj instituciji ili kod druge obitelji)</p> <p>Žrtva nasilja zbrinjava se u drugu odgovarajuću instituciju ili kod druge obitelji na zahtjev organa starateljstva kada organ starateljstva ocijeni da je to povoljnije za žrtvu i uz suglasnost žrtve nasilja.</p> <p>Članak 61. (Minimalni standardi za rad sigurnih kuća)</p> <p>Minimalni standardi za rad sigurnih kuća koji se odnose na lokaciju, prostor, opremu, organizaciju, broj i stručnu spremu angažiranih</p>	
--	--	--	---	--

				<p>stručnih djelatnika, te procjenu, planiranje i aktivnosti za pružanje usluga socijalnog zbrinjavanja i socijalne podrške utvrdit će se posebnim propisom iz oblasti socijalne i dječje zaštite.</p> <p>Članak 62. (Postupak ocjenjivanja minimalnih standarda)</p> <p>(1) Nevladina organizacija ili druga pravna osoba iz članka 56. ovog zakona radi obavljanja djelatnosti sigurne kuće mora ispunjavati minimalne standarde iz članka 61. ovog zakona.</p> <p>(2) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća utvrđenih propisom iz članka 61. ovog zakona provodi tijelo imenovano od strane federalnog ministra rada i socijalne politike za pružatelje socijalnih usluga kojima je osnivač Federacija ili koji su svoju djelatnost registrirali na razini Federacije.</p> <p>(3) Postupak ocjenjivanja ispunjenosti minimalnih standarda za rad sigurnih kuća utvrđenih propisom iz članka 61. ovoga zakon provodi tijelo imenovano od strane kantonalnog ministra za pružatelje socijalnih usluga kojima je osnivač kanton ili jedinica lokalne samouprave ili koji su svoju djelatnost registrirali na razini tog kantona.</p> <p>(4) Na temelju prijedloga tijela iz st. (2) i (3) ovog članka nadležni</p>	
--	--	--	--	---	--

ministar donosi rješenje o ispunjenosti standarda iz stavka (3) ovog članka.

(5) Reviziju ispunjenosti minimalnih standarda vrši Federalno ministarstvo rada i socijalne politike, odnosno kantonalno ministarstvo nadležno za socijalnu i dječju zaštitu najmanje jedan put u dvije godine.

(6) Postupak ocjenjivanja ispunjenost minimalnih standarda za rad sigurnih kuća iz st. (2) i (3) i revizije iz stavka (5) ovog članka provodi se uz primjenu odredbi Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 02/98, 48/99 i 61/22) i ovog zakona.

(7) Rješenje iz stavka (5) ovog članka je konačno i protiv njega nije dozvoljena žalba ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

Članak 63.

(Podzakonski akt o minimalnim standardima, postupku ocjene ispunjenosti i reviziji ispunjenosti minimalnih standarda)

Poseban propis o minimalnim standardima, postupku ocjene ispunjenosti minimalnih standarda i reviziji ispunjenosti minimalnih standarda donijet će federalni ministar rada i socijalnu politike,

				uz pribavljanje mišljenja kantonalnih ministarstava nadležnih za socijalnu i dječju zaštitu.		
31	<p>Potpورا djeci žrtvama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se djetetu pruži posebna prikladna potpora čim nadležna tijela imaju opravdane razloge vjerovati da je dijete možda bilo izloženo ili je možda svjedočilo nasilju nad ženama ili nasilju u obitelji. Potpora koja se pruža djeci mora biti specijalizirana i prilagođena dobi, razvojnim potrebama i pojedinačnoj situaciji djeteta, poštujući njegove najbolje interese.</p> <p>2. Djeci žrtvama pruža se medicinska skrb prilagođena njihovoj dobi, emocionalna, psihosocijalna i psihološka potpora te potpora u području obrazovanja, prilagođena razvojnim potrebama i pojedinačnoj situaciji djeteta, kao i svaka druga primjerena potpora posebno prilagođena situacijama nasilja u obitelji.</p> <p>3. Ako je potrebno pružiti privremeni smještaj, djeca se, nakon što su se saslušala njihova stajališta o predmetu, uzimajući u obzir njihovu dob i zrelost, prioritarno smještaju zajedno s drugim članovima obitelji, posebno s roditeljem ili nositeljem roditeljske skrbi, u trajni ili privremeni smještaj u kojemu su prisutne službe za potporu.</p> <p>Pri procjeni pitanja u vezi s privremenim smještajem odlučujuće je načelo najboljeg interesa djeteta.</p>	1	21. st. (1) i (4), 22., 23., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 21. st. (1) i (2) (Procjena rizika)</p> <p>(1) U odnosu na svaku prijavu nasilja nadležni policijski organ u suradnji sa subjektima zaštite mora izvršiti procjenu rizika za sve žrtve nasilja, naročito rizika od smrtnosti, ozbiljnosti situacije i rizika od ponavljanja nasilja s ciljem upravljanja rizikom i koordiniranog osiguranja zaštite i podrške žrtvama nasilja.</p> <p>(4) Procjena rizika vrši se za djecu, uzimajući u obzir bilo koju prijetnju upućenu direktno njima ili koje se odnose na njihovo razdvajanje od žrtve nasilja.</p> <p>Članak 22. (Svrha hitnih mjera zaštite) Svrha hitnih mjera zaštite je otklanjanje neposredne opasnosti po fizički i psihički integritet žrtve nasilja i njihove djece i sprječavanje ponavljanja nasilja.</p> <p>Članak 23. (Vrste hitnih mjera zaštite)</p> <p>(1) Počinitelju nasilja mogu se izreći sljedeće hitne mjere zaštite: a) udaljenje iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora i</p>	P	Sva prava koja su ovim zakonom priznata žrtvama nasilja, podjednako se odnose i na djecu.

				<p>zabrana vraćanja u stan, kuću ili drugi stambeni prostor,</p> <p>b) zabrana približavanja žrtvi, a prema potrebi djeci žrtve i osobama u odnosu na koju postoji opasnost od vršenja nasilja,</p> <p>c) zabrana komunikacije, uznemiravanja i uhođenja žrtve nasilja.</p> <p>(2) Hitne mjere zaštite određuju se kada su ispunjeni uvjeti za izricanje zaštitnih mjera propisani ovim zakonom.</p>		
32	<p>Sigurnost djece</p> <p>1. Države članice osiguravaju da relevantna nadležna tijela imaju pristup informacijama o nasilju nad ženama ili nasilju u obitelji koje uključuje djecu, u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se te informacije mogle uzeti u obzir pri procjeni najboljih interesa djeteta u okviru građanskih postupaka koji se odnose na takvu djecu.</p> <p>2. Države članice uspostavljaju i održavaju sigurna mjesta kojima se omogućuje da se kontakt između djeteta i nositelja roditeljske skrbi koji je počinitelj nasilja ili osumnjičenik za nasilje nad ženama ili u obitelji ostvari na siguran način, u mjeri u kojoj nositelj roditeljske skrbi ostvaruje osobne odnose s djetetom. Države članice u najboljem interesu djeteta prema potrebi osiguravaju nadzor koji obavlja osposobljeno stručno osoblje.</p>	1	55., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 55. (Pravo na kontakt počinitelja nasilja sa djetetom)</p> <p>(1) Pravo na kontakt počinitelja nasilja kojem je izrečena zaštitna mjera sa djetetom ostvaruje se posredstvom i pod nadzorom organa starateljstva, ukoliko je prema ocjeni organa starateljstva ostvarivanje tog kontakta u najboljem interesu djeteta.</p> <p>(2) O ostvarivanju prava kontakta iz stavka (1) ovog članka, organ starateljstva odlučuje posebnim rješenjem.</p>	P	
33	<p>Ciljana potpora žrtvama s intersekcijским potrebama i skupinama s povećanim rizikom od nasilja</p>	1	5. stavak (1), 15. točka đ), Nacrt zakona o	<p>Članak 5. stavak (1) (Opći principi pružanja zaštite od nasilja) (1) Zaštita od nasilja uređena ovim zakonom i drugim zakonima i</p>	P	

	<p>1. Države članice osiguravaju pružanje posebne potpore žrtvama koje doživljavaju intersekcijsku diskriminaciju i koje su izložene povećanom riziku od nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji.</p> <p>2. Službe za potporu iz članaka od 25. do 30. moraju imati dovoljni kapacitet za smještaj žrtava s invaliditetom, uzimajući u obzir njihove posebne potrebe, uključujući osobnu asistenciju.</p> <p>3. Službe za potporu moraju biti dostupne državljanima trećih zemalja koji su žrtve u skladu s načelom nediskriminacije iz članka 1. Direktive 2012/29/EU.</p> <p>Države članice osiguravaju da žrtve koje to zatraže mogu biti smještene odvojeno od osoba drugog spola u ustanovama za zadržavanje državljanina trećih zemalja koji podliježu postupcima vraćanja ili smještene odvojeno u prihvatnim centrima za podnositelje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da osobe mogu relevantnom osoblju prijaviti slučajeve nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji u institucijama i prihvatnim centrima i ustanovama za zadržavanje te da budu uspostavljeni postupci kako bi se osiguralo da to osoblje ili nadležna tijela primjereno i brzo rješavaju takve prijave, u skladu sa zahtjevima utvrđenima u člancima 16., 17. i 18.</p>		<p>zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH</p>	<p>propisima, primjenjuje se sukladno međunarodnim ugovorima i standardima koje je prihvatila Bosna i Hercegovina koji uređuju zaštitu od nasilja, a primjenjivat će se u svim slučajevima radi osiguranja najdjelotvornije zaštite prava žrtve nasilja bez diskriminacije po bilo kojem osnovu, kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjersko uvjerenje, političko ili neko drugo mišljenje odnosno opredjeljenje, nacionalno odnosno društveno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, uzrast, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, status migranta ili izbjeglice, odnosno neki drugi status.</p> <p>Članak 15. točka đ) (Prava žrtava nasilja)</p> <p>Žrtva nasilja ima sljedeća prava:</p> <p>đ) pravo na pratnju personalnog asistenta ukoliko je žrtva nasilja osoba sa invaliditetom koja koristi usluge personalnog asistenta,</p>		
34	<p>Preventivne mjere</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za sprečavanje nasilja nad ženama i nasilja u obitelji donošenjem sveobuhvatnog višeslojnog pristupa.</p> <p>2. Preventivne mjere uključuju provođenje ili podupiranje ciljanih kampanja ili</p>	1	<p>72., 73., Nacrt zakona zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u</p>	<p>Članak 72. (Program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja)</p> <p>(1) Svi nivoi vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine dužni su donositi politike kojima će se prevenirati, zaštititi i boriti protiv nasilja.</p>	P	

	<p>programa informiranja namijenjenih osobama od rane dobi.</p> <p>Kampanje ili programi iz prvog podstavka mogu uključivati programe istraživanja i obrazovanja kako bi se povećala svijest i razumijevanje šire javnosti o različitim manifestacijama i temeljnim uzrocima svih oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, potrebi za prevencijom i, prema potrebi, posljedicama takvog nasilja, posebno na djecu.</p> <p>Prema potrebi, programi iz prvog podstavka mogu biti osmišljeni u suradnji s odgovarajućim organizacijama civilnog društva, specijalističkim službama, socijalnim partnerima, pogođenim zajednicama i drugim dionicima.</p> <p>3. Države članice široj javnosti stavljaju na raspolaganje lako dostupne informacije o preventivnim mjerama, pravima žrtava, pristupu pravosuđu i odvjetniku te dostupnim mjerama zaštite i potpore, uključujući liječenje, uzimajući u obzir jezike koji se najviše govore na njihovu državnom području.</p> <p>4. Ciljane mjere usmjerene su na skupine izložene povećanom riziku, kao što su one iz članka 33. stavka 1.</p> <p>Informacije za djecu sastavljaju se ili prilagođavaju na način primjeren djeci. Informacije se prikazuju u formatima pristupačnima osobama s invaliditetom.</p> <p>5. Preventivne mjere posebno su usmjerene na osporavanje štetnih rodnih stereotipa, promicanje rodne ravnopravnosti, uzajamnog poštovanja i prava na osobni integritet te poticanje svih osoba, posebno muškaraca i dječaka, da djeluju kao pozitivni uzori i podupru odgovarajuće promjene ponašanja</p>	<p>Federaciji BiH</p>	<p>(2) Politike iz stavka (1) ovog članka obvezno sadrže sljedeće mjere:</p> <p>a) obveze organa s ciljem preventivnog djelovanja, suzbijanja svih oblika nasilja i zaštite žrtava nasilja,</p> <p>b) mjere neophodne za rad s počiniteljem nasilja, uključujući i savjetodavnu podršku svim članovima obitelji,</p> <p>c) aktivnosti na promociji nenasilničkog ponašanja,</p> <p>d) aktivnosti na edukaciji državnih službenika i namještenika, zaposlenih u organima starateljstva, zdravstvenih radnika, nastavnika, odgajatelja i drugih subjekata iz oblasti nasilja,</p> <p>e) obvezu vođenja statističkih baza podataka o počiniteljima nasilja i žrtvama nasilja, vodeći računa o zaštiti osobnih podataka,</p> <p>f) način osiguranja sredstava za financiranje programa mjera,</p> <p>g) sve potrebne mjere radi zaštite i sigurnosti žrtava nasilja u sigurnoj kući.</p> <p>(3) Politike iz stavka (1) ovog članka će se donositi u skladu sa važećim zakonodavstvom za donošenje javnih politika u Federaciji kao i s potrebama i mogućnostima svih razina vlasti.</p>		
--	---	-----------------------	---	--	--

	<p>društva u cjelini, u skladu s ciljevima ove Direktive.</p> <p>6. Cilj je preventivnih mjera usmjeriti se na potražnju i smanjenje potražnje za žrtvama seksualnog iskorištavanja.</p> <p>7. Preventivne mjere razvijaju ili povećavaju osjetljivost na štetnu praksu sakaćenja ženskih spolnih organa i prisile na sklapanje braka, uzimajući u obzir broj osoba koje su izložene riziku od tih praksi ili na koje one utječu u dotičnoj državi članici.</p> <p>8. Preventivne mjere posebno su usmjerene na kaznena djela na internetu iz članaka od 5. do 8. Konkretno, države članice osiguravaju da takve preventivne mjere uključuju razvoj vještina u području digitalne pismenosti, uključujući kritičko promišljanje pri upotrebi digitalnog prostora i kritičko razmišljanje, kako bi se korisnicima omogućilo da prepoznaju slučajeve nasilja na internetu i da se bore protiv njih, da traže potporu i sprečavaju počinjenje takvog nasilja.</p> <p>Države članice potiču multidisciplinarnu suradnju i suradnju dionika, među ostalim između relevantnih pružatelja usluga posredovanja i nadležnih tijela, u cilju razvoja i provedbe mjera za suzbijanje kaznenih djela na internetu iz članaka od 5. do 8.</p> <p>9. Ne dovodeći u pitanje članak 26. Direktive 2006/54/EZ, države članice poduzimaju primjerene i odgovarajuće mjere kako bi u relevantnim nacionalnim politikama odgovorile na problem seksualnog uznemiravanja na radnom mjestu ako ono predstavlja kazneno djelo na temelju nacionalnog prava. Tim se nacionalnim politikama mogu utvrditi i uspostaviti ciljane mjere iz stavka 2. ovog</p>			<p style="text-align: center;">Članak 73. (Financiranje programa i projekata)</p> <p>Federacija, kantoni, gradovi i općine će financirati programe i projekte usmjerene na prevenciju nasilja, stvaranje i poboljšanje uvjeta zaštite žrtve nasilja, sukladno mogućnostima.</p>		
--	--	--	--	---	--	--

	članka za sektore u kojima su radnice i radnici najizloženiji.				
35	<p>Posebne mjere za sprečavanje silovanja i promicanje središnje uloge pristanka u seksualnim odnosima</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za promicanje promjena obrazaca ponašanja ukorijenjenih u povijesno nejednakim odnosima moći između žena i muškaraca ili na temelju stereotipnih uloga žena i muškaraca, posebno u kontekstu seksualnih odnosa, spola i pristanka. Mjere iz prvog podstavka temelje se na načelima rodne ravnopravnosti i nediskriminacije te na temeljnim pravima i posebno odgovaraju na središnju ulogu pristanka u seksualnim odnosima koji se mora dati dobrovoljno kao rezultat slobodne volje osobe. Mjere iz prvog podstavka uključuju kampanje ili programe za podizanje svijesti, stavljanje na raspolaganje i distribuciju obrazovnog materijala o pristanku te širenje informacija o mjerama sprečavanja silovanja. Mjere iz prvog podstavka redovito se promiču ili provode, među ostalim, prema potrebi, u suradnji s civilnim društvom i nevladinim organizacijama, posebno ženskim organizacijama.</p> <p>2. Cilj je kampanja ili programa za podizanje svijesti iz stavka 1. trećeg podstavka posebno povećati znanje o činjenici da se seksualni odnos bez pristanka smatra kaznenim djelom.</p> <p>3. Obrazovnim materijalom o pristanku iz stavka 1. trećeg podstavka promiče se razumijevanje da se pristanak mora dati dobrovoljno kao rezultat slobodne volje</p>	1	72., 78., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 72. (Program mjera za prevenciju, zaštitu i borbu protiv nasilja)</p> <p>(1) Svi nivoi vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine dužni su donositi politike kojima će se prevenirati, zaštititi i boriti protiv nasilja.</p> <p>(2) Politike iz stavka (1) ovog članka obvezno sadrže sljedeće mjere:</p> <p>a) obveze organa s ciljem preventivnog djelovanja, suzbijanja svih oblika nasilja i zaštite žrtava nasilja,</p> <p>b) mjere neophodne za rad s počiniteljem nasilja, uključujući i savjetodavnu podršku svim članovima obitelji,</p> <p>c) aktivnosti na promociji nenasilničkog ponašanja,</p> <p>d) aktivnosti na edukaciji državnih službenika i namještenika, zaposlenih u organima starateljstva, zdravstvenih radnika, nastavnika, odgajatelja i drugih subjekata iz oblasti nasilja,</p> <p>e) obvezu vođenja statističkih baza podataka o počiniteljima nasilja i žrtvama nasilja, vodeći računa o zaštiti osobnih podataka,</p> <p>f) način osiguranja sredstava za financiranje programa mjera,</p> <p>g) sve potrebne mjere radi zaštite i sigurnosti žrtava nasilja u sigurnoj kući.</p>	P

	<p>osobe, uzajamnog poštovanja i prava na seksualni integritet i na tjelesnu autonomiju. Takav materijal prilagođava se razvoju sposobnosti osoba kojima je upućen.</p> <p>4. Informacije iz ovog članka šire se kako bi se javnost informirala o postojećim mjerama sprečavanja silovanja, uključujući dostupnost intervjenskih programa iz članka 37.</p>			<p>(3) Politike iz stavka (1) ovog članka će se donositi u skladu sa važećim zakonodavstvom za donošenje javnih politika u Federaciji kao i s potrebama i mogućnostima svih razina vlasti.</p> <p>Članak 78. (Obveza redovnog stručnog osposobljavanja)</p> <p>(1) Centar za edukaciju sudaca i tužitelja Federacije Bosne i Hercegovine osigurava redovno stručno osposobljavanje sudaca i tužitelja iz oblasti nasilja. (2) Nadležna ministarstva i organi uprave osiguravaju redovno stručno osposobljavanje državnih službenika i namještenika koji se neposredno bave oblašću nasilja. (3) Nadležna ministarstva unutarnjih poslova dužna su osigurati redovno stručno osposobljavanje policijskih službenika iz oblasti nasilja. (4) Sredstva neophodna za ostvarivanje obveza iz st. (1), (2) i (3) ovog članka osigurati će se iz proračuna Federacije, kantona, gradova i općina, kao i iz donatorskih sredstava.</p>		
36	<p>Osposobljavanje i informiranje stručnog osoblja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da službenici za koje je vjerojatno da će doći u kontakt sa žrtvama, kao što su policijski službenici i sudsko osoblje, prolaze i opće i specijalističko osposobljavanje te da dobiju ciljane informacije do razine</p>	1	78., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u	<p>Članak 78. (Obveza redovnog stručnog osposobljavanja)</p> <p>(1) Centar za edukaciju sudaca i tužitelja Federacije Bosne i Hercegovine osigurava redovno</p>	D	Djelomična usklađenost je posljedica činjenice da ova odredba Direktive zadire u područja koja su regulirana propisima koji nisu u nadležnosti Federalnog ministarstva pravde:

	<p>prikladne za njihov kontakt sa žrtvama, kako bi im se omogućilo da utvrde i spriječe slučajeve nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji i da se suoče s njima te da postupe prema žrtvama na prilagođen način ako je riječ o djeci, imajući razumijevanja za njihovu traumu i vodeći računa o rodnoj osjetljivosti.</p> <p>2. Države članice promiču ili nude osposobljavanje zdravstvenim djelatnicima, socijalnim službama i obrazovnom osoblju za koje je vjerojatno da će doći u kontakt sa žrtvama kako bi im se omogućilo da identificiraju slučajeve nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji te da žrtve usmjere na specijalističke službe za potporu.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje sudsku neovisnost i razlike u organizaciji pravosuđa u Uniji, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sucima i državnim odvjetnicima uključenima u kaznene postupke i istrage pruži opće i specijalističko osposobljavanje u pogledu ciljeva ove Direktive i primjereno funkcijama tih sudaca i državnih odvjetnika. Takvo se osposobljavanje temelji na ljudskim pravima, usmjereno je na žrtve te je rodno osjetljivo i prilagođeno osobama s invaliditetom i djeci.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje neovisnost odvjetništva, države članice onima koji su odgovorni za osposobljavanje odvjetnika preporučuju omogućivanje kako općeg, tako i specijalističkog osposobljavanja radi podizanja svijesti odvjetnika o potrebama žrtava i kako bi se prema žrtvama postupalo na prilagođen način ako je riječ o djeci, imajući razumijevanja</p>		<p>Federaciji BiH</p>	<p>stručno osposobljavanje sudaca i tužitelja iz oblasti nasilja.</p> <p>(2) Nadležna ministarstva i organi uprave osiguravaju redovno stručno osposobljavanje državnih službenika i namještenika koji se neposredno bave oblašću nasilja.</p> <p>(3) Nadležna ministarstva unutarnjih poslova dužna su osigurati redovno stručno osposobljavanje policijskih službenika iz oblasti nasilja.</p> <p>(4) Sredstva neophodna za ostvarivanje obveza iz st. (1), (2) i (3) ovog članka osigurat će se iz proračuna Federacije, kantona, gradova i općina, kao i iz donatorskih sredstava.</p>		<p>propisi o medijskoj djelatnosti u Bosni i Hercegovini, smjernice za postupanje medicinskih radnika, propisi koji uređuju radne odnose kod poslodavaca u Federaciji Bosne i Hercegovine. Prema tome, obrađivač nije u mogućnosti odrediti rok pune implementacije ove odredbe Direktive.</p>
--	---	--	-----------------------	--	--	--

	<p>za njihovu traumu i vodeći računa o rodnoj osjetljivosti.</p> <p>5.Odgovarajući zdravstveni djelatnici, uključujući pedijatre, ginekologe, opstetričare, primalje i zdravstveno osoblje uključeno u pružanje psihološke pomoći, prolaze ciljano osposobljavanje kako bi na kulturno osjetljiv način utvrdili tjelesne, psihološke i seksualne posljedice sakaćenja ženskih spolnih organa i odgovorili na njih.</p> <p>6.Osobe koje imaju nadzorne funkcije na radnom mjestu, i u javnom i u privatnom sektoru, prolaze osposobljavanje o tome kako prepoznati i spriječiti seksualno uznemiravanje na radnom mjestu te odgovoriti na njega, ako ono predstavlja kazneno djelo na temelju nacionalnog prava. Te osobe i poslodavci primaju informacije o učincima nasilja nad ženama i nasilja u obitelji na rad te o riziku od nasilja trećih osoba.</p> <p>7.Aktivnosti osposobljavanja iz stavaka 1., 2. i 5. uključuju osposobljavanje o koordiniranoj multidisciplinarnoj suradnji kako bi se omogućilo sveobuhvatno i primjereno postupanje s prijavama u slučajevima nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji.</p> <p>8.Ne utječući na slobodu i pluralizam medija, države članice potiču i podupiru uspostavu aktivnosti osposobljavanja u području medija koje provode organizacije medijskih djelatnika, tijela za samoregulaciju medija i predstavnici industrije ili druge relevantne neovisne organizacije u cilju suzbijanja stereotipnog prikazivanja žena i muškaraca, seksističkih slika žena i okrivljavanja žrtava u medijima kako bi se smanjio rizik od nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji.</p>					
--	---	--	--	--	--	--

	<p>Aktivnosti osposobljavanja iz prvog podstavka mogu pružati relevantne organizacije civilnog društva, nevladine organizacije koje rade sa žrtvama, socijalni partneri i drugi dionici.</p> <p>9. Države članice osiguravaju da tijela nadležna za zaprimanje prijava kaznenih djela od žrtava budu primjereno osposobljena za olakšavanje prijavljivanja takvih kaznenih djela i pomaganja u prijavljivanju takvih kaznenih djela i radi izbjegavanja sekundarne viktimizacije.</p> <p>10. Aktivnosti osposobljavanja iz stavaka od 1. do 5. dopunjuju se odgovarajućim daljnjim mjerama, uključujući u vezi s kaznenim djelima na internetu iz članaka od 5. do 8., a temelje se na posebnostima nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Takve aktivnosti osposobljavanja mogu uključivati osposobljavanje o tome kako prepoznati i pronaći rješenje za žrtve koje imaju posebne potrebe za zaštitom i potporom jer su suočene s povećanim rizikom od nasilja zbog interseksijske diskriminacije.</p> <p>11. Mjere iz stavaka od 1. do 9. provode se bez utjecaja na neovisnost pravosuđa, samoorganiziranje reguliranih profesija i razlike u organizaciji pravosuđa u cijeloj Uniji.</p>					
37	<p>Intervencijski programi</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale uspostavu ciljanih intervencijskih programa za sprečavanje i suođenje na najmanju moguću mjeru rizika od počinjenja nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji ili ponovnog počinjenja kaznenih djela.</p> <p>2. U intervencijskim programima iz stavka 1. mogu sudjelovati osobe koje su</p>				NP	<p>Uspostava ciljanih intervencijskih programa podrazumijeva interresorni pristup i nije, u užem smislu, predmet reguliranja Nacrta zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH, niti</p>

	<p>počinile kazneno djelo nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji te se ti programi mogu staviti na raspolaganje za sudjelovanje drugih osoba za koje se procijeni da su izložene riziku od počinjenja takvih kaznenih djela. To može uključivati osobe koje osjećaju potrebu za sudjelovanjem, primjerice jer se boje da bi mogle počiniti neko kazneno djelo nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji.</p> <p>3. Države članice osiguravaju poticanje počinitelja silovanja na sudjelovanje u intervencijskom programu iz stavka 1.</p>					<p>Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.</p>
38	<p>Koordinirane politike i tijelo za koordinaciju</p> <p>1. Države članice donose i provode djelotvorne, opsežne i koordinirane politike na razini cijele države koje obuhvaćaju sve relevantne mjere za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.</p> <p>2. Države članice određuju ili osnivaju jedno ili više službenih tijela odgovornih za koordinaciju, provedbu, praćenje i evaluaciju politika i mjera za sprečavanje i suzbijanje svih oblika nasilja koji su obuhvaćeni ovom Direktivom.</p> <p>3. To tijelo ili tijela iz stavka 2. koordiniraju prikupljanje podataka iz članka 44. te analiziraju i distribuiraju rezultate takvih prikupljanja.</p> <p>4. Države članice osiguravaju koordinaciju politika na središnjoj razini, kao i, prema potrebi, na regionalnoj ili lokalnoj razini, u skladu s raspodjelom nadležnosti u dotičnoj državi članici.</p>	1	75., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>(Članak 75. Multisektorski pristup i koordinacija)</p> <p>(1) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine donosi odluku o izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja nad ženama Federacije Bosne i Hercegovine kojom se određuje nositelj izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu sa važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.</p> <p>(2) U cilju osiguranja koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine za nivo Federacije, vlade kantona i jedinice lokalne samouprave za nivo kantona, gradova i općina formiraju</p>	P	

				<p>koordinacijska tijela u koja imenuju ključnu koordinirajuću instituciju i predstavnike nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, zapošljavanja i dr. na nivou vlasti za koji se koordinacijsko tijelo formira.</p> <p>(3) U koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog člana mogu se imenovati i predstavnici nevladinih organizacija, akademske zajednice, medija i eksperti iz pojedinih oblasti.</p> <p>(4) Koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka imaju zadatak izrade i praćenja provedbe javnih politika, organizacije periodičnih sastanaka, povezivanja, planiranja i implementacija aktivnosti i godišnjeg izvještavanja prema izvršnoj i zakonodavnoj vlasti na nivou za koji je koordinacijsko tijelo formirano i izvještavanja prema Gender centru Federacije Bosne i Hercegovine.</p> <p>(5) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na prijedlog Gender centra Bosne i Hercegovine, donosi Okvirni protokol o postupanju u slučajevima nasilja.</p> <p>(6) Okvirnim protokolom o postupanju u slučajevima nasilja se definiraju obveze nadležnih organa u postupku preventivnog djelovanja, postupanja i zaštite u slučajevima nasilja i definira rad subjekata zaštite iz članka 13. ovog Zakona.</p> <p>(7) Subjekti zaštite su dio i/ili ostvaruju kontinuirano suradnju s</p>	
--	--	--	--	--	--

				koordinacijskim tijelima iz stavka 2. ovog članka. (8) Subjekti zaštite dužni su za područje jedne ili više općina/gradova potpisati Protokol o postupanju u slučajevima nasilja kojim će biti utvrđena koordinacija rada u slučajevima nasilja. Osnov općinskog/gradskog protokola čini Okvirni protokol iz stavka (6) ovog članka.		
39	<p>Nacionalni akcijski planovi za sprečavanje i suzbijanje nasilja nad ženama i nasilja u obitelji</p> <p>1. Države članice do 14. lipnja 2029., uz savjetovanje sa specijalističkim službama za potporu, ako je relevantno, donose nacionalne akcijske planove za sprečavanje i suzbijanje rodno uvjetovanog nasilja.</p> <p>2. Nacionalni akcijski planovi iz stavka 1. mogu uključivati prioritete i djelovanja za sprečavanje i suzbijanje nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, njihove ciljeve i mehanizme praćenja, resurse potrebne za postizanje tih prioriteta i djelovanja te način dodjele tih sredstava.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se nacionalni akcijski planovi iz stavka 1. preispituju i ažuriraju kako bi se osiguralo da ostanu relevantni.</p>	1	75. stavak (1), Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 75. stavak (1)</p> <p>(Multisektorski pristup i koordinacija)</p> <p>(1) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine donosi odluku o izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja nad ženama Federacije Bosne i Hercegovine kojom se određuje nositelj izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu sa važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.</p>	P	Vlada Federacije Bosne i Hercegovine usvojila je Strategiju za borbu protiv nasilja u obitelji 2024 - 2027 („Službene novine Federacije BiH“, broj 100/23).
40	<p>Višeagencijska koordinacija i suradnja</p> <p>1. Države članice uspostavljaju odgovarajuće mehanizme, uzimajući u obzir nacionalno pravo ili praksu, kako bi osigurale djelotvornu koordinaciju i djelotvornu suradnju među relevantnim tijelima vlasti, agencijama i tijelima,</p>	1	75., 77. Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema	<p>Članak 75.</p> <p>(Multisektorski pristup i koordinacija)</p> <p>(1) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine donosi odluku o</p>	P	

	<p>uključujući pravobranitelje, lokalna i regionalna tijela, tijela za izvršavanje zakonodavstva, pravosudna tijela, ne dovodeći u pitanje neovisnost pravosuđa, službe za potporu, posebno specijalističke službe za potporu ženama, kao i nevladine organizacije, socijalne službe, uključujući tijela za zaštitu djece ili socijalnu skrb, pružatelje obrazovanja i zdravstvene zaštite, socijalne partnere, ne dovodeći u pitanje njihovu autonomiju, i druge relevantne organizacije i subjekte, u zaštiti žrtava od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te u pružanju potpore tim žrtvama.</p> <p>2. Mehanizmi koordinacije i suradnje iz stavka 1. ovog članka posebno se odnose, u mjeri u kojoj je to relevantno, na pojedinačne procjene na temelju članaka 16. i 17., na pružanje mjera zaštite i potpore na temelju članka 19. i poglavlja 4., na savjetodavne smjernice na temelju članka 21. i na osposobljavanje stručnog osoblja iz članka 36.</p>		<p>ženama u Federaciji BiH</p>	<p>izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja nad ženama Federacije Bosne i Hercegovine kojom se određuje nositelj izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu sa važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.</p> <p>(2) U cilju osiguranja koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine za nivo Federacije, vlade kantona i jedinice lokalne samouprave za nivo kantona, gradova i općina formiraju koordinacijska tijela u koja imenuju ključnu koordinirajuću instituciju i predstavnike nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, zapošljavanja i dr. na nivou vlasti za koji se koordinacijsko tijelo formira.</p> <p>(3) U koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka mogu se imenovati i predstavnici nevladinih organizacija, akademske zajednice, medija i eksperti iz pojedinih oblasti.</p> <p>(4) Koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka imaju zadatak izrade i praćenja provedbe javnih politika, organizacije periodičnih sastanaka, povezivanja, planiranja i implementacija aktivnosti i godišnjeg izvještavanja</p>		
--	--	--	--------------------------------	--	--	--

			<p>prema izvršnoj i zakonodavnoj vlasti na nivou za koji je koordinacijsko tijelo formirano i izvještavanja prema Gender centru Federacije Bosne i Hercegovine.</p> <p>(5) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na prijedlog Gender centra Bosne i Hercegovine, donosi Okvirni protokol o postupanju u slučajevima nasilja.</p> <p>(6) Okvirnim protokolom o postupanju u slučajevima nasilja se definiraju obveze nadležnih organa u postupku preventivnog djelovanja, postupanja i zaštite u slučajevima nasilja i definira rad subjekata zaštite iz članka 13. ovog Zakona.</p> <p>(7) Subjekti zaštite su dio i/ili ostvaruju kontinuirano suradnju s koordinacijskim tijelima iz stavka 2. ovog članka.</p> <p>(8) Subjekti zaštite dužni su za područje jedne ili više općina/gradova potpisati Protokol o postupanju u slučajevima nasilja kojim će biti utvrđena koordinacija rada u slučajevima nasilja. Osnov općinskog/gradskog protokola čini Okvirni protokol iz stavka (6) ovog člana.</p> <p style="text-align: center;">Članak 77. (Obveze vođenja evidencije i izvještavanja)</p> <p>(1) Nadležni policijski organ dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o prijavljenim slučajevima nasilja, predloženim zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama i o provođenju</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>hitnih mjera zaštite i zaštitnih mjera iz čl. 23. i 26. ovog zakona.</p> <p>(2) Nadležno tužiteljstvo dužno je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim prijavama slučajeva nasilja i podnesenim zahtjevima za određivanje hitnih mjera zaštite iz članka 23. i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz članka 26. ovog zakona.</p> <p>(3) Nadležni sud dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera i o izrečenim zaštitnim mjerama iz članka 26. ovog zakona.</p> <p>(4) Organ starateljstva dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za određivanje hitnih mjera zaštite iz članka 23. i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz članka 26. ovog zakona.</p> <p>(5) Centar za mentalno zdravlje dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz članka 26. točka d) ovog zakona.</p> <p>(6) Centar za liječenje bolesti ovisnosti dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz člana članka 26. točka e) ovog zakona.</p> <p>(7) Sigurna kuća dužna je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o broju zaprimljenih zahtjeva za smještaj i realiziranih smještaja žrtava, na obrascu koji posebnim podzakonskim aktom propisuje federalni ministar rada i socijalne politike.</p>	
--	--	--	---	--

			<p>(8) Evidencije iz st. (1) do (7) ovog članka sadrže podatke o prijavljenim slučajevima nasilja, zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama, osobama koje su štice zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama i osobama kojima su izrečene zaštitne mjere prema spolu, dobi i invaliditetu žrtve i nasilnika, vrsti nasilja i odnosu između nasilnika i žrtve.</p> <p>(9) Sve evidencije iz ovog članka vodit će se u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka.</p> <p>(10) Statistički podaci iz evidencija iz st. (1) do (7) ovog članka obvezno se dostavljaju Gender centru Federacije Bosne i Hercegovine najkasnije do 31.01. za prethodnu godinu.</p> <p>(11) Objedinjene podatke iz stavka (10) ovog članka Gender centar Federacije Bosne i Hercegovine dostavlja Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova – Federalnom ministarstvu unutarnjih poslova najkasnije do 31.03. za prethodnu godinu.</p> <p>(12) Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova – Federalno ministarstvo unutarnjih poslova dužno je uspostaviti jedinstvenu informacijsku bazu podataka iz stavka (11) ovog članka. Način uspostave i vođenja informacijske baze podataka propisat će se podzakonskim aktom kojeg donosi federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarnjih poslova.</p>		
--	--	--	---	--	--

				<p>(13) Podaci se dostavljaju Federalnom zavodu za statistiku i Povjerenstvu za praćenje primjene iz članka 76. ovog Zakona.</p> <p>(14) Podaci se čuvaju u evidencijama 15 godina i poslije toga brišu.</p>		
41	<p>Suradnja s nevladinim organizacijama</p> <p>Države članice surađuju i održavaju redovna savjetovanja s organizacijama civilnog društva, uključujući nevladine organizacije koje se susreću sa žrtvama, posebno u vezi s: pružanjem odgovarajuće potpore žrtvama, inicijativama izrade politika, kampanjama informiranja i podizanja svijesti, programima istraživanja i obrazovanja, osposobljavanja, praćenja i evaluacije učinka mjera za potporu i zaštitu žrtava.</p>	1	<p>74., 75., 76. Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine</p>	<p>Članak 74. (Uloga nevladinih organizacija)</p> <p>(1) Nevladine organizacije mogu u okviru svoje registrirane djelatnosti, realizirati aktivnosti pružanja podrške i pomoći žrtvama nasilja sukladno ovom zakonu, ako se time postiže učinkovitije ostvarivanje određenih prava i obveza žrtava nasilja.</p> <p>(2) Nevladine organizacije mogu realizirati i posebne programe i projekte, u cilju prevencije i pružanja pomoći žrtvama nasilja, a koji se financiraju iz proračuna institucija Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona, gradova i općina i donatorskim sredstvima.</p> <p>Članak 75. (Multisektorski pristup i koordinacija)</p> <p>(1) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine donosi odluku o izradi Strategije za prevenciju i borbu protiv nasilja u porodici i nasilja nad ženama Federacije Bosne i Hercegovine kojom se</p>	P	

				<p>određuje nositelj izrade strateškog dokumenta, sudionici u procesu izrade i drugi elementi u skladu sa važećim propisima o razvojnom planiranju i izradi strateških dokumenata u Federaciji.</p> <p>(2)U cilju osiguranja koordiniranog i multisektorskog rada, planiranja i izvještavanja o implementaciji strateškog okvira Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na prijedlog Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine za nivo Federacije, vlade kantona i jedinice lokalne samouprave za nivo kantona, gradova i općina formiraju koordinacijska tijela u koja imenuju ključnu koordinirajuću instituciju i predstavnike nadležnih institucija iz oblasti pravosuđa, policije, zdravstva, socijalne zaštite, obrazovanja, zapošljavanja i dr. na nivou vlasti za koji se koordinacijsko tijelo formira.</p> <p>(3)U koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka mogu se imenovati i predstavnici nevladinih organizacija, akademske zajednice, medija i eksperti iz pojedinih oblasti.</p> <p>(4)Koordinacijska tijela iz stavka (2) ovog članka imaju zadatak izrade i praćenja provedbe javnih politika, organizacije periodičnih sastanaka, povezivanja, planiranja i implementacija aktivnosti i godišnjeg izvještavanja prema izvršnoj i zakonodavnoj vlasti na nivou za koji je koordinacijsko tijelo formirano i izvještavanja prema Gender centru Federacije Bosne i Hercegovine.</p>		
--	--	--	--	---	--	--

(5)Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, na prijedlog Gender centra Bosne i Hercegovine, donosi Okvirni protokol o postupanju u slučajevima nasilja.

(6)Okvirnim protokolom o postupanju u slučajevima nasilja se definiraju obveze nadležnih organa u postupku preventivnog djelovanja, postupanja i zaštite u slučajevima nasilja i definira rad subjekata zaštite iz članka 13. ovog Zakona.

(7)Subjekti zaštite su dio i/ili ostvaruju kontinuirano suradnju s koordinacijskim tijelima iz stavka 2. ovog članka.

(8)Subjekti zaštite dužni su za područje jedne ili više općina/gradova potpisati Protokol o postupanju u slučajevima nasilja kojim će biti utvrđena koordinacija rada u slučajevima nasilja. Osnov općinskog/gradskog protokola čini Okvirni protokol iz stavka (6) ovog članka.

Članak 76.

(Povjerenstvo za praćenje primjene Zakona)

(1) Pri Federalnom ministarstvu pravde formira se Povjerenstvo za praćenje primjene ovog zakona, koji se sastoji od članova iz reda sudaca, tužitelja, ombudsmena, predstavnika Federalnog ministarstva pravde, Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, Federalnog ministarstva unutrašnjih polova – Federalno

				<p>ministarstvo unutarnjih poslova, Federalnog ministarstva zdravstva, organa starateljstva, Gender centra Federacije Bosne i Hercegovine i predstavnici pravnih osoba koje pružaju specijalizirane usluge podrške iz članka 14. ovog zakona.</p> <p>(2) Federalni ministar pravde će donijeti podzakonski akt kojim će pobliže uraditi broj članova, rad i organizaciju Povjerenstva iz stavka (1) ovog članka.</p>		
42	<p>Suradnja među pružateljima usluga posredovanja</p> <p>Države članice potiču samoregulatornu suradnju među relevantnim pružateljima usluga posredovanja, kao što je uspostava kodeksa ponašanja. Države članice podižu razinu osviještenosti o samoregulatornim mjerama koje su donijeli relevantni pružatelji usluga posredovanja u vezi s ovom Direktivom, posebno o mjerama za jačanje mehanizama koje takvi pružatelji usluga posredovanja provode kako bi se riješio problem materijala na internetu iz članka 23. stavka 1. i kako bi se poboljšalo osposobljavanje zaposlenika u pogledu sprečavanja kaznenih djela iz ove Direktive te pomaganja i pružanja potpore žrtvama kaznenih djela predviđenih ovom Direktivom.</p>				NP	<p>Nije predmet reguliranja Nacrta zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, niti Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.</p>
43	<p>Suradnja na razini Unije</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće djelovanje kako bi olakšale međusobnu suradnju i suradnju na razini Unije u cilju poboljšanja provedbe ove Direktive. U</p>				NEP	

	<p>okviru takve suradnje države članice nastoje barem:</p> <p>(a) međusobno razmjenjivati najbolje prakse putem uspostavljenih mreža koje se bave pitanjima relevantnima za nasilje nad ženama i nasilje u obitelji, kao i s agencijama Unije, u okviru njihovih mandata; i</p> <p>(b) prema potrebi međusobno se savjetovati u pojedinačnim predmetima, među ostalim putem Eurojusta i Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima, u okviru njihovih mandata.</p>				
44	<p>Prikupljanje podataka i istraživanje</p> <p>1. Države članice uspostavljaju sustav za prikupljanje, razvoj, izradu i distribuciju statističkih podataka o nasilju nad ženama ili nasilju u obitelji.</p> <p>2. Statistika iz stavka 1. uključuje barem sljedeće postojeće podatke, dostupne na središnjoj razini, razvrstane prema spolu, dobnoj skupini (dijete/odrasla osoba) žrtve i počinitelja te ako je to moguće i relevantno, odnosu između žrtve i počinitelja te vrsti kaznenog djela:</p> <p>(a) godišnji broj prijavljenih kaznenih djela i osuđujućih presuda za nasilje nad ženama ili nasilje u obitelji, dobiven iz nacionalnih administrativnih izvora;</p> <p>(b) broj žrtava koje su ubijene zbog nasilja nad ženama ili nasilja u obitelji;</p> <p>(c) broj i kapacitet skloništa po državi članici; i</p> <p>(d) broj poziva upućenih nacionalnim telefonskim linijama za pomoć.</p> <p>3. Države članice nastoje u redovitim vremenskim razmacima provoditi istraživanja među stanovništvom kako bi procijenile rasprostranjenost svih oblika</p>	1	77., Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji BiH	<p>Članak 77. (Obveze vođenja evidencije i izvještavanja)</p> <p>(1) Nadležni policijski organ dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o prijavljenim slučajevima nasilja, predloženim zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama i o provođenju hitnih mjera zaštite i zaštitnih mjera iz čl. 23. i 26. ovog zakona.</p> <p>(2) Nadležno tužiteljstvo dužno je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim prijavama slučajeva nasilja i podnesenim zahtjevima za određivanje hitnih mjera zaštite iz članka 23. i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz članka 26. ovog zakona.</p> <p>(3) Nadležni sud dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera i o izrečenim zaštitnim mjerama iz članka 26. ovog zakona.</p>	P

	<p>nasilja obuhvaćenih ovom Direktivom i s njima povezane trendove. Države članice dostavljaju podatke koji proizlaze iz istraživanja iz prvog podstavka Komisiji (Eurostatu) čim postanu dostupni.</p> <p>4. Kako bi se osigurala usporedivost i standardizacija administrativnih podataka u cijeloj Uniji, države članice nastoje prikupljati administrativne podatke na temelju zajedničkih kriterija razvrstavanja osmišljenih u suradnji s Europskim institutom za ravnopravnost spolova i u skladu sa standardima koje je razvio taj institut, u skladu sa stavkom 5. Države članice dostavljaju te podatke Europskom institutu za ravnopravnost spolova svake godine. Dostavljeni podaci ne smiju sadržavati osobne podatke.</p> <p>5. Europski institut za ravnopravnost spolova podupire države članice u prikupljanju podataka iz stavka 2., među ostalim uspostavom zajedničkih standarda i uzimajući u obzir zahtjeve utvrđene u tom stavku.</p> <p>6. Države članice prikupljene statističke podatke u skladu s ovim člankom stavljaju na raspolaganje javnosti na lako pristupačan način. Ta statistika ne smije sadržavati osobne podatke.</p> <p>7. Najmanje do kraja višegodišnjeg financijskog okvira 2021. – 2027. Komisija podupire ili provodi istraživanja temeljnih uzroka, učinaka, učestalosti i stopa osuda oblika nasilja koji su obuhvaćeni ovom Direktivom.</p>		<p>(4) Organ starateljstva dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o podnesenim zahtjevima za određivanje hitnih mjera zaštite iz članka 23. i zahtjevima za izricanje zaštitnih mjera iz članka 26. ovog zakona.</p> <p>(5) Centar za mentalno zdravlje dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz članka 26. točka d) ovog zakona.</p> <p>(6) Centar za liječenje bolesti ovisnosti dužan je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o provođenju izrečenih zaštitnih mjera iz članka 26. točka e) ovog zakona.</p> <p>(7) Sigurna kuća dužna je voditi pisanu i elektronsku evidenciju o broju zaprimljenih zahtjeva za smještaj i realiziranih smještaja žrtava, na obrascu koji posebnim podzakonskim aktom propisuje federalni ministar rada i socijalne politike.</p> <p>(8) Evidencije iz st. (1) do (7) ovog članka sadrže podatke o prijavljenim slučajevima nasilja, zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama, osobama koje su štice zaštitnim mjerama i hitnim zaštitnim mjerama i osobama kojima su izrečene zaštitne mjere prema spolu, dobi i invaliditetu žrtve i nasilnika, vrsti nasilja i odnosu između nasilnika i žrtve.</p> <p>(9) Sve evidencije iz ovog članka vodit će se u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka.</p>		
--	--	--	---	--	--

				<p>(10) Statistički podaci iz evidencija iz st. (1) do (7) ovog članka obvezno se dostavljaju Gender centru Federacije Bosne i Hercegovine najkasnije do 31.01. za prethodnu godinu.</p> <p>(11) Objedinjene podatke iz stavka (10) ovog članka Gender centar Federacije Bosne i Hercegovine dostavlja Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova – Federalnom ministarstvu unutarjih poslova najkasnije do 31.03. za prethodnu godinu.</p> <p>(12) Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova – Federalno ministarstvo unutarjih poslova dužno je uspostaviti jedinstvenu informacijsku bazu podataka iz stavka (11) ovog članka. Način uspostave i vođenja informacijske baze podataka propisat će se podzakonskim aktom kojeg donosi federalni ministar unutrašnjih poslova – federalni ministar unutarjih poslova.</p> <p>(13) Podaci se dostavljaju Federalnom zavodu za statistiku i Povjerenstvu za praćenje primjene iz članka 76. ovog Zakona.</p> <p>(14) Podaci se čuvaju u evidencijama 15 godina i poslije toga brišu.</p>		
45	<p>Izveščivanje i preispitivanje</p> <p>1. Države članice do 14. lipnja 2032. dostavljaju Komisiji sve relevantne informacije o funkcioniranju ove Direktive koje su Komisiji potrebne za sastavljanje izvješća o evaluaciji ove Direktive.</p>				NEP	

	<p>2. Na temelju informacija koje su države članice pružile u skladu sa stavkom 1., Komisija provodi evaluaciju učinka ove Direktive i o tome je li postignut cilj sprečavanja i suzbijanja nasilja nad ženama i nasilja u obitelji diljem Unije te podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U tom se izvješću posebno procjenjuje je li potrebno proširiti područje primjene ove Direktive i uvesti nova kaznena djela. Izvješću se ako je to potrebno prilaže zakonodavni prijedlog.</p> <p>3. Komisija do 14. lipnja 2032. procjenjuje jesu li potrebne dodatne mjere na razini Unije za djelotvorno suzbijanje seksualnog uznemiravanja i nasilja na radnom mjestu, uzimajući u obzir primjenjive međunarodne konvencije, pravni okvir Unije u području jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada te pravni okvir o sigurnosti i zdravlju na radu.</p>					
46	<p>Odnos prema drugim aktima Unije</p> <p>1. Ova Direktiva ne utječe na primjenu sljedećih pravnih akata: (a) Direktiva 2011/36/EU; (b) Direktiva 2011/93/EU; (c) Direktiva 2011/99/EU; (d) Direktiva 2012/29/EU; (e) Uredba (EU) br. 606/2013; (f) Uredba (EU) 2022/2065.</p> <p>2. Posebne mjere prevencije, zaštite i potpore žrtvama predviđene u poglavljima 3., 4. i 5. ove Direktive primjenjuju se uz mjere utvrđene u direktivama 2011/36/EU, 2011/93/EU i 2012/29/EU.</p>				NEP	
47	<p>Sloboda tiska i sloboda izražavanja u drugim medijima</p>				NEP	

	Ova Direktiva ne utječe na posebne režime odgovornosti u vezi s temeljnim načelima slobode tiska i slobode izražavanja u zaštićenim medijima koji postoje u državama članicama 13. lipnja 2024., pod uvjetom da se takvi režimi mogu primjenjivati uz potpuno poštovanje Povelje.					
48	<p>Klauzula o nesmanjivanju dostignute zaštite</p> <p>Provedba ove Direktive ne predstavlja osnovu za opravdavanje smanjenja razine zaštite žrtava. Ta zabrana takvog smanjenja razine zaštite ne dovodi u pitanje pravo država članica da, s obzirom na promijenjene okolnosti, utvrde zakonodavna ili regulatorna rješenja različita od onih koja su na snazi 13. lipnja 2024., pod uvjetom da se ispune minimalni zahtjevi utvrđeni ovom Direktivom.</p>				NEP	
49	<p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni za usklađivanje s ovom Direktivom do 14. lipnja 2027. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>				NEP	
50	Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.				NEP	

51	Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu sa Ugovorima.					NEP	
----	--	--	--	--	--	-----	--

P= potpuno; D= djelomično; N= neusklađeno; NP = nije preuzeto; NEP = neprenosivo

OBRAZAC ZA PROVOĐENJE SKRAĆENE PROCJENE UTJECAJA PROPISA

Naziv aktivnosti	Izrada nacрта zakona
Naziv prednacrt/nacrta zakona	Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine
Datum	29.10.2024. godine
Obrađivač	Federalno ministarstvo pravde
I - Usklađenost prednacrt/nacrta zakona sa strateškim dokumentima i Programom rada Vlade Federacije i Parlamenta Federacije	
<p>Je li prednacrt/nacrt zakona sukladan strateškim dokumentima i programu rada Vlade Federacije i Parlamenta Federacije?</p> <p>Odgovor: DA, sa Strategijom za borbu protiv nasilja u obitelji („Službene novine Federacije BiH“, broj 100/23), Programom rada Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i Programom rada Federalnog ministarstva pravde za 2024. godinu.</p>	
<p>Je li prednacrt/nacrt zakona povezan za druge važeće propise ili ima učinak na druge važeće propise? Ako DA, navedite koje:</p> <p>DA, povezan je sa Kaznenim zakonom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 36/03, 37/03 – ispr., 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23), Zakonom o prekršajima („Službene novine Federacije BiH“, broj 63/14), Zakonom o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 35/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 08/13, 59/14 i 74/20) i Zakonom o inspekcijama Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 73/14 i 19/17 – Presuda Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: U – 1/15).</p>	
II - Ocjena trenutnog stanja i ciljevi koji se žele postići prednacrtom/nacrtom zakona	
<p>1) Koji je osnovni problem? Zašto postojeće stanje nije zadovoljavajuće?</p> <p>Odgovor: Važeći Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Službene novine Federacije BiH“, broj 20/13) usvojen je 2013. godine, a ciljane dopune koje se odnose na uvođenje instituta osobe od povjerenja propisane su Zakonom o dopuni Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Službene novine Federacije BiH“, broj 75/21) iz 2021. godine. Nakon donošenja osnovnog zakona, Bosna i Hercegovina je 07.11.2013. godine postala šesta zemlja članica Vijeća Europe koja je ratificirala Konvenciju Vijeća Europe o prevenciji i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (“Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori”, broj 19/13). Ratifikacijom Konvencije Bosna i Hercegovina se obvezala na poduzimanje zakonodavnih i drugih mjera radi osiguranja pravnog, institucionalnog i organizacijskog okvira za prevenciju nasilja prema ženama, nasilja u obitelji, zaštitu žrtava nasilja te kažnjavanje učinitelja nasilja. Brutalna ubojstva žena koja su tijekom 2023. i 2024. godine šokirala i uznemirila javnost u Bosni i Hercegovini i brojni primjeri izvještavanja o nasilju u obitelji jasan su pokazatelj da je potrebno aktivirati sve raspoložive društvene mehanizme za prevenciju i borbu protiv nasilja prema ženama i nasilja u obitelji, što uključuje i adekvatnu kaznenu politiku. Temeljna pretpostavka za borbu protiv nasilja u obitelji i nasilja prema ženama i adekvatnu zaštitu žrtava nasilja, kao i kaznenu politiku kojom će se postići generalna i specijalna prevencija činja i ponavljanja radnji nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, jeste odgovarajući legislativni okvir na razini Federacije Bosne i Hercegovine.</p>	

S tim u svezi, Komisija za ravnopravnost spolova Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, te zastupnici u Zastupničkom domu Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine Alma Kratina i Vibor Handžić, sačinili su Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je u prvom čitanju usvojen u Zastupničkom domu na 32. sjednici održanoj dana 27.04.2022. godine, te u Domu naroda na nastavku 19. sjednice održane dana 21.07.2022. godine. Sekretariat Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (GREVIO) dana 12.12.2022. godine izdao je Bosni i Hercegovine preporuke o implementaciji Konvencije. Hitne preporuke koje se odnose na Federaciju Bosne i Hercegovine u svojoj suštini se odnose na izmjene postojećeg pravnog okvira o nasilju u obitelji i nasilju prema ženama. Tijekom 2024. godine na razini Europske unije donesena je Direktiva 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14.05.2024. godine o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, sa kojom je Bosna i Hercegovina, u okviru procesa europskih integracija, također dužna uskladiti domaće zakonodavstvo. Prilikom pripreme Nacrta zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, radna skupina koja je radi njegove pripreme formirana pri Federalnom ministarstvu pravde, slijedila je preporuke GREVIO iz 2022. godine, kao i principe propisane naprijed spomenutom Direktivom, te je pripremljeni Nacrt u trenutno najvećoj mogućoj mjeri usklađen kako sa GREVIO preporukama, tako i sa Direktivom. U pogledu naziva zakona, a imajući u vidu da se u relevantnim konvencijama i Direktivi apostrofira nasilje nad ženama, obrađivač se opredijelio da ovaj propis u drugo čitanje uputi pod nazivom Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

2) Koji cilj se želi postići? U kojoj mjeri se očekuje da će prednacrt/nacrt zakona riješiti definirani problem i u kojem razdoblju?

Odgovor: Cilj koji se usvajanjem Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine želi postići jeste omogućavanje zaštite žrtava nasilja sukladno najvišim pravnim standardima Vijeća Europe i Europske unije u ovoj oblasti. Sa danom stupanja na snagu Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, u Federaciji Bosne i Hercegovine omogućit će se primjena propisa o predmetnoj problematiki koji je u trenutno najvećoj mogućoj mjeri usklađen sa Konvencijom Vijeća Europe o prevenciji i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji ("Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori", broj 19/13), kao i Direktivom 2024/1385 Europskog parlamenta i Vijeća od 14.05.2024. godine o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, te Preporukama o implementaciji Konvencije Vijeća Europe od 12.12.2022. godine izdatim od strane Sekretarijata Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (GREVIO). Zakonom se unaprjeđuje i modernizira oblast zaštite od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, pri čemu se oblast zaštite od nasilja se, po prvi puta, definira kao oblast od javnog interesa za Federaciju, kantone i jedinice lokalne samouprave. Propisana je obveza suradnje i komunikacije svih subjekata u lancu zaštite žrtava nasilja, kao i obveza vođenja evidencija o slučajevima nasilja i izvještavanja. Žrtvama nasilja se nastoje osigurati mehanizmi podrške u vidu različitih zagarantiranih prava, poput prava na zdravstvenu zaštitu, psihološku podršku, besplatnu pravnu pomoć, a uređena je i tematika pružanja specijaliziranih usluga podrške, odnosno sigurnih kuća. Zakonom je predviđeno formiranje Povjerenstva za praćenje primjene Zakona pri Federalnom ministarstvu pravde. Stupanjem na snagu Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine bit će postignut cilj kojeg Federalno ministarstvo pravde kao mjerodavni obrađivač želi postići ovom normativno-pravnom aktivnošću: unaprjeđenje sustava i uspostavljanje efikasnih pravnih i institucionalnih mehanizama zaštite od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

3) Navedite sve subjekte (ministarstva, uprave, upravne organizacije, organizacije civilnog društva, itd.) koji će izravno primjenjivati i na koje se izravno odnosi prednacrt/nacrt zakona.

Odgovor: Nacrt zakona izravno se odnosi na policijske organe, tužiteljstva, sudove, organe starateljstva, zdravstvene i obrazovne ustanove, zavode za besplatnu pravnu pomoć i druge javne ustanove, kao i na nevladine organizacije koje nude specijalizirane usluge podrške žrtvama nasilja. Imajući u vidu da specijalizirane usluge podrške mogu pružati i javne ustanove, udruge, vjerske zajednice i dr., Nacrt zakona se neposredno odnosi i na njih.

III - Proces konzultacija

1) Navedite sve subjekte s kojima ste se konzultirali i način na koji ste vršili konzultacije (javna rasprava, pisani komentari, itd.)

Odgovor: Konzultacije su izvršene. U procesu provođenja javnih konzultacija, javne rasprave i izrade Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo pravde Federalno ministarstvo pravde pozvalo je sve zainteresirane osobe da dostave svoje komentare, prijedloge i sugestije kako bi se za drugo čitanje pripremio što kvalitetniji zakonski tekst. Obradivač je, nadalje, uspostavio usku suradnju sa UN Woman koji je dodatno angažirao međunarodnu konzultanticu prof. dr. Dubravku Šimonović, koja je dala stručan doprinos razvoju i preciziranju pojedinih instituta. Pored UN Women, učešće su uzeli i Vijeće Europe, Misija OSCE – a u Bosni i Hercegovini, Agencija za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine, Gender centar Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo rada i socijalne politike, pojedini zastupnici u Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine, predstavnici nevladinog sektora koji se bave zaštitom prava žena i koji pružaju usluge zaštite žrtava nasilja, ombudsmeni, te predstavnici Helsinškog komiteta.

2) Koji su rezultati konzultacija i da li su utjecali na sadržaj novog zakona?

Odgovor: Rezultat konzultacija je utjecao na sadržaj novog zakona, što ćemo izložiti u nastavku teksta: UN Woman mišljenja su da su predložena zakonska rješenja u procesu izrade Zakona precizirana i unaprijeđena, te da ispunjavanju postavljene standarde i kriterije, a istaknut je dodatni prijedlog da se u članku 3. Nacrta „Svrha zakona“ izričito propiše zaštita prava zagwarantiranih Konvencijom Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, što je obradivač prihvatio.

U suradnji s Vijećem Europe u Bosni i Hercegovini, održane su dodatne radionice i prezentacija finalnog teksta zakona na kojoj su sudjelovali pojedini zastupnici Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, predstavnici nevladinog sektora koji se bave zaštitom prava žena i koji pružaju usluge zaštite žrtava nasilja, ombudsmeni, predstavnici Helsinškog komiteta, Gender centra Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i Agencije za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine, koji su također podržali predloženi tekst zakona i u stručnoj raspravi dali nesebičan doprinos stvaranju kvalitetnog zakonskog rješenja.

Misija OSCE-a u Bosni i Hercegovini dostavila je komentare i preporuke na Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine. Izražena je podrška predloženom zakonskom tekstu, uz sugestiju da je za implementaciju ovog propisa potrebno stvoriti uvjete za sustavnu i kontinuiranu obuku policijskih službenika. Ujedno predlažu da se zbog obveze donošenja podzakonskih akata odgodi primjena Zakona. Federalno ministarstvo pravde potonju sugestiju nije prihvatilo, s obzirom na društveni značaj ovog zakona. Federalno ministarstvo pravde prihvatilo je primjedbe da se brišu predviđene hitne mjere oduzimanje sredstava komunikacije i oduzimanje oružja jer policijski službenici iste radnje svakako provode sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a oduzimanje navedenih predmeta bez sudskog naloga u potencijalnom kaznenom postupku, može imati za posljedicu nezakonitost prikupljenih dokaza što bi kontaminiralo kazneni postupak.

UNFPA (United Nations Population Fund) i zastupnica u Zastupničkom domu Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine Lana Hrnčić, predložili su preciziranje radnje nasilja u obitelji u smislu neovlaštenog fotografiranja ili snimanja člana obitelji, što je prihvaćeno i dodatno precizirano u Zakonu.

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine, Agencija za ravnopravnost spolova Bosne i Hercegovine, ukazale su na potrebu implementacije Konvencije Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Mišljenja su da je riječ o kvalitetnom tekstu Zakona sa kojim će se postići implementacija Konvencije u pravni poredak Federacije Bosne i Hercegovine.

Gender Centar Federacije Bosne i Hercegovine dostavio je komentare u kojima traži da se u tekst Zakona ponovno decidno prošire radnje nasilja u obitelji. Iako je stav radne grupe bio da nije potrebno taksativno navoditi sve radnje koje predstavljaju radnje nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, sugestija je prihvaćena s tim da je u odredbi ostavljen dodatni prostor i za sve druge radnje koje nisu taksativno navedene. Prihvaćene su i primjedbe koje se tiču osobe na prava osoba s invaliditetom koje koriste usluge personalnog asistenta, te

sugestije koje se odnose na multisektorski pristup i koordinaciju koji je prilagođen kapacitetima Gender centra i uspostavu SOS telefona.

Udruženje „Dignitet“ čiji rad financira Europska unija, dostavilo je akt općenitog karaktera u kojem pozdravlja donošenje Zakona u predloženom tekstu.

Pored navedenih subjekata, u pripremi Nacrta zakona sudjelovali su i stručni doprinos dali suci i tužitelji, kako iz općinskih sudova u Federaciji Bosne i Hercegovine, tako i Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, te tužitelji kantonalnih tužiteljstava u Federaciji Bosne i Hercegovine i predstavnici Federalnog ministarstva rada i socijalne politike u čijoj mjerodavnosti su pružatelji specijaliziranih usluga podrške.

IV - Alternativna rješenja – identifikacija opcija

1) Navedite opcije koje ste razmatrali, a kojima se može riješiti definirani problem i ostvariti cilj. Kratko opišite rezultate analize svake od tih opcija.

Normativno rješenje: Usvajanjem Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine nadogradio bi se sustav zaštite žrtava nasilja u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Nonormativno rješenje: Razmatram je opcija „ne poduzimati ništa“, međutim uz ovakav pristup oblast zaštite od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine ostala bi neadekvatno regulirana, imajući u vidu obvezu na čišćenja domaćeg zakonodavstva sa naprijed spomenutim konvencijama Vijeća Europe i europskom pravnom stečevinom.

2) Objasnite zašto je izabrana opcija najpovoljnija za rješenje problema.

Odgovor: Izabrana opcija predstavlja najpovoljnije rješenje problema iz razloga što se jedino usvajanjem Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine predmetna problematika može adekvatno adresirati.

V - Utjecaj odabranog rješenja problema na gospodarstvo, društvo i okoliš

1a) Utječe li prednacrt/nacrt zakona na poslovno okruženje? Kreira li dodatna administrativna opterećenja? Utječe li na rad malih i srednjih poduzeća i obrtnika? Hoće li imati utjecaja na funkcioniranje tržišta i konkurenciju?

Odgovor: Ne. Predmetni nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federacije Bosne i Hercegovine ne odnosi se na oblasti pod 1a).

1b) Koji su finansijski učinci prednacrt/nacrta zakona? Utječe li na operativne troškove i obavljanje poslovanja? Utječe li na raspoloživih sredstava u javne proračune?

Odgovor: Ne. Predmetni nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federacije Bosne i Hercegovine ne odnosi se na oblasti pod 1b).

2a) Utječe li na predmetni nacrt zakona na mogućnost zapošljavanja i tržište rada?

Odgovor: Da, Nacrtom zakona su kao usluge opće podrške žrtvama nasilja predložene usluge socijalne zaštite kao što su osiguranje zapošljavanja, onoliko dugo koliko je to potrebno, a sukladno važećim propisima o zapošljavanju.

2b) Tretira li prednacrt/nacrt zakona pitanje ravnopravnosti spolova? Je li osigurana socijalna uključenost i zaštita posebnih skupina? Hoće li mogućnost pristupa zdravstvenoj i socijalnoj skrbi i obrazovanju?

Odgovor: Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federacije Bosne i Hercegovine tretira pitanje ravnopravnosti spolova, u smislu da je zaštita od nasilja zagantirana u svim slučajevima radi

osiguranja najdjelotvornije zaštite prava žrtve nasilja bez diskriminacije po bilo kojem osnovu, kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjersko uvjerenje, političko ili neko drugo mišljenje odnosno opredjeljenje, nacionalno odnosno društveno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, uzrast, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, status migranta ili izbjeglice, odnosno neki drugi status. Pored toga, Nacrtom zakona se žrtvama nasilja garantiraju pravo na besplatnu medicinsku pomoć, pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i podršku, na pratnju personalnog asistenta ukoliko je žrtva nasilja osoba sa invaliditetom koja koristi usluge personalnog asistenta, pravo na socijalno stanovanje sukladno propisima o stambenoj politici, pravo na privremeni smještaj u sigurnu kuću. Nacrtom zakona su također kao usluge opće podrške žrtvama nasilja predložene usluge socijalne zaštite kao što su pravo na osiguravanje temeljnih životnih potreba u pogledu neophodnog socijalnog i materijalnog zbrinjavanja, uključujući financijsku podršku, osiguranje zdravstvene zaštite, osiguranje obrazovanja i obuke, usluge psihološkog i pravnog savjetovanja, osiguranje zapošljavanja, onoliko dugo koliko je to potrebno, a sukladno sukladno važećim propisima o obrazovanju i zapošljavanju.

3) Hoće li prednacrt/nacrt zakona imati utjecaje na okoliš?

a) DA

b) NE

Objasnite: Imajući u vidu predmet Nacrta zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine smatramo opravdanom konstataciju da ovaj Nacrt nema utjecaja na okoliš.

VI - Provođenje zakona

1) Precizira li prednacrt/nacrt zakona tko je odgovoran za njegovu primjenu i na koji način? Koja razina vlasti je mjerodavna za primjenu? Tko vrši nadzor?

Odgovor: Da, ovaj prednacrt će primjenjivati policijski organi, tužiteljstva, sudovi, organi starateljstva, zdravstvene i obrazovne ustanove, zavodi za besplatnu pravni pomoć i druge javne ustanove, kao i nevladine organizacije koje nude specijalizirane usluge podrške žrtvama nasilja, javne ustanove, udruge, vjerske zajednice i dr., ukoliko pružaju žrtvama nasilja specijalizirane usluge podrške. Nadzor nad provođenjem ovog zakona obavljaju Federalna uprava za inspeksijske poslove putem mjerodavnih federalnih inspektora i kantonalna tijela mjerodavna za inspeksijske poslove putem mjerodavnih kantonalnih inspektora.

2) Je li prednacrt/nacrt zakona usuglašen s drugim važećim propisima?

Odgovor: **DA**, sa Kaznenim zakonom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 36/03, 37/03 – ispravak, 65/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23), Zakonom o prekršajima („Službene novine Federacije BiH“, broj 63/14), Zakonom o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 35/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 09/09, 12/10, 08/13, 09/14, 04/06) i Zakonom o inspekcijama Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 7/14 i 19/17 – Presuda Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: U – 1/15).

3) Je li prijelazno razdoblje s postojećim rješenja na novi prednacrt/nacrt zakona jasno definirano?

Odgovor: **DA**.

KONTROLNA IZJAVA O PROVEDENOJ PROCJENI UTJECAJA PROPISA

Kontrolna izjava o provedenoj procjeni utjecaja propisa		
Naziv prednacrt/nacrta zakona	Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine	
Datum	13.11.2024. godine	
Kontrolno područje	DA	Obrazloženje Ureda
AKTIVNOST		
Naziv prednacrt/nacrta zakona je naveden i razumljiv	DA	
Naveden je naziv i kontakti obrađivača	DA	
Naveden je datum	DA	
DEFINIRANJE PROBLEMA		
Problem je jasno i sažeto objašnjen	DA	
Ciljevi su jasno i sažeto objašnjeni	DA	
Očekivani rezultati su jasno i sažeto objašnjeni	DA	
KONZULTACIJE		
Zainteresirane strane su jasno definirane	DA	
Proces konzultacija je jasno i sažeto objašnjen	DA	
PREDLOŽENA RJEŠENJA		
Predložena su normativna i nonnormativna rješenja	DA	
Definirani su rizici predloženog rješenja	DA	
Definiran je utjecaj rješenja na proračun	DA	
Definiran je utjecaj rješenja na gospodarstvo, društvo, okoliš, te održivi razvoj i zdravlje ljudi	DA	
Definiran je način primjene i usuglašenost s ostalim propisima	DA	
Definirano je prijelazno razdoblje	DA	
PROCJENA PROVEDENA SUKLADNO UREDBI	DA	

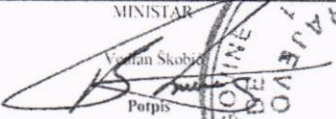

URED VLADE FBiH ZA ZAKONODAVSTVO I USKLADENOST
SA PROPISIMA EUROPSKE UNIJE
Željko Siladi, direktor Ureda

Datum i pečat
13.11.2024. godine

OVLAŠTENA OSOBA

Anda Noka

IZJAVA O USKLADENOSTI		
1. Podaci o olarađivaču propisa	Naziv federalnog organa uprave, odnosno federalne upravne organizacije	Federalno ministarstvo pravde
	Naziv organizacione jedinice	Sektor pravosuđa
2. Naziv propisa		
Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine <i>Draft Law on Protection from Domestic Violence and Violence against Women in the Federation of Bosnia and Herzegovina</i>		
3. Usklađenost propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju		
3.1.	Odredba Sporazuma	Glava I. Opći principi, članak 2. Glava VI. Usklađivanje zakona, provođenje zakona i pravila konkurencije, članak 70. Glava VII. Pravda, sloboda, sigurnost, članak 78.
3.2.	Ocjena ispunjenosti iz navedene odredbe Sporazuma	Ispunjava u potpunosti.
3.3.	Razlozi za djelimično ispunjavanje odnosno neispunjavanje obaveze iz navedene odredbe Sporazuma i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti	/
4. Veza propisa sa Programom integriranja (PI)		
4.1.	PI za period	/
4.2.	Poglavlje, potpoglavlje	/
4.3.	Rok za donošenje propisa	/
4.4.	Napomena	/
5. Usklađenost propisa s pravnom tečevinom EU		
5.1.	Primarni izvori prava EU	
5.2.	Sekundarni izvori prava EU	Direktiva (EU) 2024/1385 Evropskog parlamenta i Vijeća od 14.05.2024. godine o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (SL L2024/1385), CELEX broj: 32024L1385 Directive (EU) 2024/1385 of the European Parliament and of the Council of 14 May 2024 on combating violence against women and domestic violence
5.3.	Stepen usklađenosti sa sekundarnim izvorima prava	Djelomična usklađenost.
5.4.	Razlozi za djelomičnu usklađenost ili neusklađenost	Djelomična usklađenost je posljedica činjenice da je predmet Direktive izvan predmeta Nacrta zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Za potpunu usklađenost sa Direktivom potrebne su intervencije i u prepisima kojima se uređuje kazneni postupak u Federaciji Bosne i Hercegovine, ali i u propisima koji nisu u mjerodavnosti Federalnog ministarstva pravde, a kojima su uređeni sastavi socijalne i zdravstvene zaštite u Federaciji Bosne i Hercegovine.
5.5.	Rok za potpunu usklađivanje	Rok predviđen Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane („Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori“, br. 10/08, 01/17 i 08/17) je istekao. Kao što je navedeno pod 5.4. potpuna usklađenost će se postići ukoliko se u Federaciji Bosne i Hercegovine usvoje neophodne izmjene i dopune ili novi propisi kojima se uređuje kazneni postupak, te sastavi socijalne i zdravstvene zaštite.
5.6.	Ostali izvori prava EU	Konvencija Vijeća Evrope o prevenciji i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji od dana 11.05.2011. godine, Konvencija Vijeća Evrope o zaštiti djece od seksualnog iskorištavanja i seksualne zlorabine od dana 25.10.2007. godine, djelomično usklađeno, vidi uzloge pod 5.4.

6. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi EU sa kojima je potrebno izvršiti usklađivanje potrebno je to konstatovati	
7. Da li je osiguran prevod pravnih izvora na službene jezike u upotrebi u Federaciji Bosne i Hercegovine	Da, na hrvatski jezik. Verzije na bosanskom i srpskom jeziku nisu dostupne.
8. Da li je propis preveden na engleski jezik?	Ne.
<p>MINISTAR Vjerran Skobir Potpis</p>	<p>Direktor Ureda Vlade Federacije Bosne i Hercegovine za zakonodavstvo i usklađenost s propisima Europske unije Zeljko Siladi Potpis</p>
Datum i pečat: 29.10.2024. godine	Datum i pečat:
	13-11-2024

OBRAZAC IZJAVE O FISKALNOJ PROCJENI

Obrazac IFP-DA

A.1. Obradivač propisa																							
		KOD		NAZIV																			
Razdjel		1501		Federalno ministarstvo pravde																			
B.2. Osnovni podaci o prijedlogu propisa																							
Vrsta propisa		Zakon								DA		Odluka				NE		Strategija				NE	
		Uredba								NE		Drugi akti				NE		Drugi akti planiranja				NE	
Naziv propisa		Nacrt zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine																					
C.3. Fiskalni efekt																							
C.3.1. Prihodi i primici budžeta																							
KOD	NAZIV	OČEKIVANI PRIHODI I PRIMICI U TEKUĆOJ GODINI n						OČEKIVANI PRIHODI I PRIMICI U TEKUĆOJ GODINI n+1						OČEKIVANI PRIHODI I PRIMICI U TEKUĆOJ GODINI n+2									
		Budžet	Namjenski izvori	Ostali izvori	Ukupni dodatni prihodi i primici	Plan prihoda i primitaka u tekućem budžetu	Ukupni prihodi i primici nakon provođenja	Budžet	Namjenski izvori	Ostali izvori	Ukupni dodatni prihodi i primici	Plan prihoda i primitaka u tekućem budžetu	Ukupni prihodi i primici nakon provođenja	Budžet	Namjenski izvori	Ostali izvori	Ukupni dodatni prihodi i primici	Plan prihoda i primitaka u tekućem budžetu	Ukupni prihodi i primici nakon provođenja				
		1	2	3	4=1+2+3	5	6=4+5	7	8	9	10=7+8+9	11	12=10+11	13	14	15	16=13+14+15	17	18=16+17				
711000	Porezi na dobit pojedinaca i preduzeća				0		0				0		0				0		0				
712000	Doprinosi za socijalnu zaštitu				0		0				0		0				0		0				
713000	Porezi na plaću i radnu snagu				0		0				0		0				0		0				
714000	Porez na imovinu				0		0				0		0				0		0				
715000	Domaći porezi na dobra i usluge (zaostale obaveze na osnovu poreza na promet dobara i usluga)				0		0				0		0				0		0				
716000	Porez na dohodak				0		0				0		0				0		0				
717000	Prihodi od indirektnih poreza				0		0				0		0				0		0				
719000	Ostali porezi				0		0				0		0				0		0				
721000	Prihodi od poduzetničkih aktivnosti i imovine i prihodi od pozitivnih kursnih razlika				0		0				0		0				0		0				
722000	Naknade i takse i prihodi od pružanja javnih usluga				0		0				0		0				0		0				
723000	Novčane kazne (neporezne prirode)				0		0				0		0				0		0				
731000	Primljeni tekući transferi od inostranih vlada i međunarodnih organizacija				0		0				0		0				0		0				
732000	Primljeni tekući transferi od ostalih razina vlasti				0		0				0		0				0		0				
733000	Donacije				0		0				0		0				0		0				
741000	Primljeni kapitalni transferi od inostranih vlada i međunarodnih organizacija				0		0				0		0				0		0				
742000	Kapitalni transferi od ostalih nivoa vlasti				0		0				0		0				0		0				
777000	Prihodi po osnovu zaostalih obaveza				0		0				0		0				0		0				
789000	Prihodi od internih transakcija				0		0				0		0				0		0				

811000	Kapitalni prihodi od prodaje stalnih sredstava				0																
813000	Prhodi od finansijske imovine				0																
814000	Prhodi od dugoročnog zaduživanja				0																
815000	Prhodi od kratkoročnog zaduživanja				0																
	UKUPNO PRIMODI I PRIMCI				0																

3.2. Reshodi i izdaci budžeta

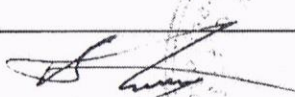

KOD	NAZIV	TROŠKOVI PREGOVORUJA U TEKUĆOJ GODINI n					TROŠKOVI PROVOĐENJA U TEKUĆOJ GODINI n+1					TROŠKOVI PROVOĐENJA U TEKUĆOJ GODINI n+2								
		Budžet	Namjenski izvori	Ostali izvori	Ukupno dotadašnja sredstva	Planirana sredstva uvećana za izostale godišnje	Budžet	Namjenski izvori	Ostali izvori	Ukupni dotadni prihodi i naknadni prihodi	Punopravna prihoda i naknada u tekućem budžetu	Ukupni prihodi i naknada u tekućem budžetu	Budžet	Namjenski izvori	Ostali izvori	Ukupni prihodi i naknada u tekućem budžetu	Punopravna prihoda i naknada u tekućem budžetu	Ukupni prihodi i naknada u tekućem budžetu		
611000	Plaće i naknade troškova zaposlenih	1	2	3	4=1+2+3	5	6=4+5	7	8	9	10=7+8+9	11	12	13=11+12	14	15	16	17=14+15+16	18	19=17+18
612000	Doprinosi poslodavca i ostali doprinosi				0				0					0				0		
613000	Izdaci za materijal, sitni inventar i usluge				0				0					0				0		
614000	Tekuća transferi i drugi tekući rashodi	1.500.000			1.500.000		1.500.000		1.500.000		1.500.000		1.500.000	1.500.000				1.500.000		1.500.000
615000	Kapitalni transferi				0				0					0				0		
616000	Izdaci za kamate				0				0					0				0		
689000	Rashodi od internih transakcija				0				0					0				0		
821000	Izdaci za nabavku stalnih sredstava				0				0					0				0		
822000	IZDACI ZA FINANSIJSKU IMOVINU				0				0					0				0		
823000	Izdaci za oplatu dugova				0				0					0				0		
	UKUPNO RASHODI I IZDACI	1.500.000			1.500.000		1.500.000		1.500.000		1.500.000		1.500.000	1.500.000				1.500.000		1.500.000
	FISKALNI EFEKAT PROPISA	-1.500.000	0	0	-1.500.000	0	-1.500.000	0	-1.500.000	0	-1.500.000	0	-1.500.000	-1.500.000	0	0	0	-1.500.000	0	-1.500.000

3.3. Obrazloženje promjena u priručniku i priručniku, priručniku, te rashodima i izdacima

U svrhu pripreme Nacrta zakona o zaštiti od nasilja u obitelji i nasilja prema ženama u Federaciji Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo pravde obratilo se Federalnom ministarstvu rada i socijalne politike sa zahtjevom za dostavljanje financijske procjene ovog propisa. Akton broj: 05-02/1-206/1/24 od 05.09.2024. godine federalno ministarstvo rada i socijalne politike dostavilo je podatak da je na poziciji Tekućeg transfera neprofitnim organizacijama potrebno planirati sredstva u godišnjem iznosu od 1.500.000,00 KM

D.4. Promjena broja zaposlenih

PERIOD	SISTEMATIZOVANO		PLANIRANO BUDŽETOM		TREKUTNO STANJE		POTREBNO	
	Postojeće stanje (n)	n+1	Postojeće stanje (n)	n+1	Postojeće stanje (n)	n+1	Postojeće stanje (n)	n+1
Rukovodni službenici i savjetnici								
Službenici i namještanici								
Volonteri								
UKUPNO								
Obrazloženje								

5. Potencijalne obaveze za budžet	
NAZIV	
Garancije	
Ostalo	
E 6. Fiskalni efekt na druge nivoze vlasti	
NAZIV	
Budžet BiH, vanbudžetski fondovi i korisnici	
Budžet Federacije Bosne i Hercegovine, Federalni vanbudžetski fondovi i korisnici	Imajući u vidu da se iskazani troškovi odnose na financiranje rada sigurnih kuća u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao i funkcioniranju SOS telefona za žrtve nasilja u obitelji i nasilja prema ženama, napominjemo da se radi o stavkama koje su u nadležnosti Federalnog ministarstva rada i socijalne politike.
Budžet kantona, vanbudžetski fondovi i korisnici	
Budžet Brčko distrikta Bosne i Hercegovine	
Jedinice lokalne samouprave (općine i gradovi)	
F 7. Pečat i potpis odgovornog lica obrađivača propisa	<div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> </div> <div style="text-align: center;"> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Mjesto i datum , 16-09-2024 </div> </div>